

Sri Gurusindhao

Vireksindhu (bad condition)

~~पदसिंधु~~

Marathi

Paper - Printed

1806 sakabda (185 years old)

56 Folio

7.5" x 6.5"

Complete

अथविवेकसिंधुप्रारंभः

प्रस्तावना.

याणीं शिष्यांस आत्मस्वरूपाचे प्रचीती विषयीं प्रश्नोत्तर रूपांनं सां-
ख्य स्वस्थ अंतःकरणानें ग्रंथ वाचून त्यांतील क्रियेनुसार अभ्यास
न कृतकृत्यता होईल यांत संशय नाही. या ग्रंथांत पूर्वाधी व उत्तराधी
प्रार्थीत प्रकरणें अकरा आहेत. या ग्रंथाची भाषा फार जुनाट असून
त्ये ती नपडावी म्हणून शेवटीं कठिण शब्दांचा वर्णानुक्रमानें कोशा के-
ला आहे हें समजण्या करितां आरंभीं अनुक्रमणिका केली आहे.
जमान्य राजश्री रघुनाथ भास्कर गोडबोले यांचे साहाय्यानें पुष्कळ प्रती-
कला आहे.

समत १८४ आणि बंगी व रपालरवर्चसदा ८४ ठेविली आहे.
१८६७चा आकर २५ प्रमाणें सर्व प्रकारें आहोतीं आपला हक्क ठेविला आहे.)

रावजीश्रीधर गोंधळेकरः
जगद्धिनेच्छु आपरवान्याचे मालक.

विवेकसिंधुंतील विषयांची अनुक्रमणिका.

वि. अ.

विषय.	प्रक०	विषय.
पूर्वार्ध.	२	लिंगदेहनिरसन.
मावेशकथन.	३	कारणदेहनिरसन.
प्रमाण म्हणजे प्रशंसाकथन.	४	महाकारणदेहनिरसन.
	५	ईश्वरतनुत्रयपूर्वकनिरसन.
	६	महाकारणदेहनिरसनपूर्वकतत्पदार्थशोधन
	७	जीवपरमात्मा तदात्मा ऐक्यविवरण.
	८	भेदरवंडनपूर्वक अद्वैतप्रतिपादककथन.
	९	महाद्वैतप्रतिपादन.
	१०	सच्चिदानंदपदत्रयविवरण.
	११	गुरुप्रशंसानिरूपण.

अनुक्रमणिकासमाप्त.

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ श्रीहरंजगदाधारमरविंदाक्षमक्षरं॥ अभिवंद्यात्मविज्ञानोपदेशवि-
 धिरुच्यते॥ १॥ ॥ जयजयाजीचंद्रमौली॥ मातेंकृपाहृष्टीन्याहाली॥ मगपावेननव्हाली
 ॥ ब्रह्मसरवाची॥ १॥ तूंनिर्गुणनिर्विकार॥ निःसंगुनिराकार॥ तुझीयास्वरूपाचापार॥ नेण
 तीब्रह्मादिक॥ २॥ तूंब्रह्मरसाचापुतळा॥ कींविश्वाचाजिह्वाळा॥ जीसरवाच्यासकाळा॥ प
 रमपुरुषा॥ ३॥ तूंसच्चिदानंदतनू॥ षड्भावविकारविहिन्नु॥ स्वप्रकाशंप्रकाशमानु॥ स्वसंवे
 द्यु॥ ४॥ तुझाअनुग्रहोघडे॥ तरीचमातेंज्ञानहोयरोकडे॥ स्वस्वरूपअनुभविजेफुडे॥ स्वा
 नुभवे॥ ५॥ तरीमाझेहृदयीवसावे॥ प्रत्यक्षवाचेतेंचेतबावे॥ जीस्वरूपबोलबावे॥ मजक-
 रवीं॥ ६॥ तूंचतुर्विधवाचेतें॥ प्रसवलासीनिरुते॥ ऐसेंजाणोनिजीतुमते॥ प्रार्थितअसें॥ ७
 ॥ तुझेनिस्वरूपानुभवे॥ म्याकांनिबांतबसावे॥ परोपकारार्थबोलावे॥ हेतुझीइच्छा॥ ८॥ धा
 लेपणाचेदेकर॥ जेविदेतीजेवणार॥ तैसेतुझियास्वरूपाचेउद्धार॥ बोलविसीमजकरवीं॥ ९
 याबोबडियाबोला॥ श्रीचंद्रचूडसंतोषला॥ मगसौरसुपेंदिधला॥ ग्रंथनिर्माणी॥ १०॥ वेद
 शास्त्राचामधितार्थ॥ मराठियाहोयफलितार्थ॥ तरीचतुरींपरमार्थ॥ कांनव्यावा॥ ११॥ चा
 डचातुर्यातेंजिणे॥ ऐसेंबोलतीशाहाणे॥ तरीयेथींचियेपरमार्थरबुणे॥ ग्राहिककांन
 व्हावे॥ १२॥ जरीरुईचेझाडीं॥ भरतीमधाचियाकावडी॥ तरीहिडावयाचीआवडी॥
 कांपडोंद्यावी॥ १३॥ जरीहेअरुषबोल॥ तरीरोकडेंब्रह्मज्ञानहेंनवल॥ तरीअवज्ञाको
 णकरील॥ येथविषयीं॥ १४॥ असकीरदिसेकाळा॥ परीधेपैरसाचागळाळा॥ तैसेअ
 रुषबोलपरीझळाळा॥ दिसेविवेकाचा॥ १५॥ नवरसांचीउपलवण॥ तेउघडवाचेसी

नागवण ॥ म्हणोनिनप्रवर्त्ततीशाहाणे ॥ तेथींच्याविषयीं ॥ १६ ॥ होयवक्तानवरसांचा ॥ जरीचतुरअपाडाचा ॥ तथापीलाभपरमार्थाचा ॥ तथादुर्लभकीं ॥ १७ ॥ तैसीमायीकरसहृत्ती ॥ बोलतांअंगासीनयेमहंती ॥ आणिपरमार्थसंविती ॥ तेंदुरिदुरावे ॥ १८ ॥ श्वपचाचियाघरीचापाकु ॥ झालाआपाडेंरसिकु ॥ तथापिसदाचारलोको ॥ तथानानळतीकीं ॥ १९ ॥ तैसंसंसारिकेबोलणें ॥ जेंनस्विकारितीशाहाणे ॥ तथाअखंडअनुभवणें ॥ परमतत्व ॥ २० ॥ जेथेंब्रह्मरसाचीगोडी ॥ अखंडअनुभविजेफुडी ॥ त्याबोलाचीआवडी ॥ साधुजनासी ॥ २१ ॥ म्हणोनिविवेकसिंधूनावें ॥ ग्रंथकीजेलशुद्धभावे ॥ तथाअवधानकरावे ॥ म्हणोमुकुंदराजु ॥ २२ ॥ गुरुशिष्याचेनिसंवादे ॥ जेंबोलिजेलविनोदें ॥ तेंआईकआनंदें ॥ सहानुभाव ॥ २३ ॥ कल्पतरूचेनिपाडें ॥ जरीफळतीघरचींझाडें ॥ तरीतियेआवडीचेनिकोडें ॥ नलावाविकां ॥ २४ ॥ देशीहोकामन्हाटी ॥ परीउपनिषदाचीचराहरी ॥ तरीहांअर्थजिवाचियागांठीं ॥ कांनबांधावा ॥ २५ ॥ आइतेशिष्याचेआक्षेप ॥ सिद्धचिगुरुवाक्यदीप ॥ जेणेंसंशयतमाचेविक्षेप ॥ फिटतीश्रोतियांचे ॥ २६ ॥ हाग्रंथूबिचारिता ॥ नाहीजानाचीदुर्लभता ॥ आणिमुक्तीसायोज्यता ॥ बोधेंचिओळंघे ॥ २७ ॥ याचदेहींआपुलेहोळां ॥ जंबनमोगिजेमुक्तीचासोहळा ॥ तरीबेंरगयाच्यातातवेळा ॥ कांशिणावें ॥ २८ ॥ देहपातानंतरें ॥ मुक्तीपाविजेलयेउत्तरें ॥ साचमानावींचतुरें ॥ कायम्हणोनी ॥ २९ ॥ मरणानंतरेंमुक्ती ॥ येथविषयींकवणउपपत्ती ॥ ऐशाआक्षेपीपाचसेविती ॥ निजगुरूचे ॥ ३० ॥ स्थूलदेहनिमेल ॥ मागुतींमनुष्यदेहपाविजेल ॥ यावाक्याविश्वासेल ॥ ऐसाकवणअसे ॥

३१॥ खंडज्ञान उपदेशिती ॥ मोक्षउधारे बोलती ॥ त्याच्या युक्ती अकविती ॥ तेही ना विवेकी
 ॥ ३२॥ ऐशियाचे निउपदेशे ॥ कैसे निसंसार निरसे ॥ म्हणो निवायांचि वाचवसे ॥ नानामते ॥ ३३
 ॥ आपुलिया ज्ञान दृष्टी ॥ अपरोक्ष वस्तु सी नाहीं भेटी ॥ त्या वेडियाच्या गोष्टी ॥ काय काज ॥
 ३४॥ म्हणो निसहुरूचीं पाउले ॥ जेही साचार पणें धरिलें ॥ तेचि पैल पार पावले ॥ भवसागरा-
 च्या ॥ ३५॥ सद्गुरूचीं लक्षणें ॥ बोलती वेदशास्त्रें पुराणें ॥ तीं जाणो निचां शाहाणे ॥ अनुसर-
 ती ॥ ३६॥ जे संसारासी वेगळे ॥ ज्ञान वैराग्यें आगळे ॥ ब्रह्मरस स्वादा आनंद ले ॥ ते सद्गुरू जा-
 णावे ॥ ३७॥ कामक्रोधाचे निविटाळें ॥ जयांचें चित्त नामळे ॥ त्या निरंतर सोहळे ॥ ब्रह्मस्वरवाचे
 ॥ ३८॥ विषय स्मरवाचे डोहळे ॥ मनीं नुपजती कवणे वेळे ॥ जयांचें चित्त नुचं बळे ॥ हर्ष विषादीं
 ॥ ३९॥ ब्रह्मादि पिपीलिकांतीं ॥ सकळ भूत जाती ॥ जयाची चित्तवृत्ती ॥ न धरी विषम भावति
 ॥ ४०॥ अपपरू हे कडसणी ॥ आणी कनाहीं रबोडी कवणी ॥ प्रपंचाचिया विणावणी ॥ नां
 दे परमार्थुचि ॥ ४१॥ जे ब्रह्मानंदें डुल्लुती ॥ करून कांहीं चन करिती ॥ जे दुराग्रही नव्हती ॥ कव-
 णे विषयीं ॥ ४२॥ करिती सत्कर्म कोडे ॥ परी स्वस्वरूप स्थिती न सोडे ॥ जयास्वानंद ओसंडे
 ॥ सर्व इंद्रियद्वारे ॥ ४३॥ विधिनिषेधातें करिती ॥ परी विधिनिषेधें न लिपती ॥ असूळ वि-
 स्मृल न होती ॥ ब्रह्मसंविती स्फुरे म्हणोनी ॥ ४४॥ त्यजित असतां नाहीं त्यागू ॥ भोगित
 असतां नाहीं भोगू ॥ नवल हा ज्ञान योगू ॥ जेथें नांदतसे ॥ ४५॥ निपजती इंद्रियांचे व्या-
 पारू ॥ परी अकलूचीं चतुरू ॥ ब्रह्मविद्या देतां उदारू ॥ जे अनिपाडाचे ॥ ४६॥ जे अवस्था-
 त्रयीं अगाध ॥ जयासी अखंड स्वरूप अवबोध ॥ ते अमूर्त परमानंद ॥ येणें आकारें ॥ ४७॥

निमिषोन्मेषाचा व्यापारू ॥ ज्यासी करितां शिष्यां रू ॥ ते योगींद्रजाणावे सद्गुरू ॥ कैवल्य
 दानी ॥ ४८ ॥ जे अंतरिंच निवाले ॥ आठवितां ही भागले ॥ विसराही विसरले ॥ स्वस्वरूप
 जे ॥ ४९ ॥ इही लक्षणी अलंकृत ॥ जे देखिजे तो महंत ॥ तेचि सद्गुरू जाणावे निश्चित ॥ ईश्व
 री अवतार ॥ ५० ॥ सांगितले विशेष गुण ॥ हे सद्गुरूचें लक्षण ॥ आतां शिष्याचें परिक्षण ॥ नि
 रोपि जेल ॥ ५१ ॥ नव्हावा आळसी निष्ठुर ॥ आणि स्वकार्य तत्पर ॥ गुरुदास्या विषयी कात
 र ॥ तो शिष्य न करावा ॥ ५२ ॥ जारण मारण विध्वंसन ॥ स्तंभन मोहन वशीकरण ॥ उच्चारण
 हे सप्तविध लक्षण ॥ करती ते शिष्य त्या जावे ॥ ५३ ॥ जे विषय रसी आसत ॥ अथवा अहंका
 रें गर्वित ॥ ज्यासी पाषांडाची संगत ॥ ते शिष्य न करावे ॥ ५४ ॥ जो निंदकूना स्तिका ॥ ज्ञानचोर
 चुंबकू ॥ विना काजें बीण वादकू ॥ तोही शिष्य वर्जिजे ॥ ५५ ॥ प्रगटावया आयुली महंती ॥ स-
 भेमाजी गुरू ते आक्षेपिती ॥ युक्ती रबुटली या बळासि येती ॥ तेही शिष्य त्या जावे ॥ ५६ ॥ जे दे
 खती प्राकृत दृष्टी ॥ गुरूसी करिती तोंडपिटी ॥ ब्रह्मविद्येची गोष्टी ॥ त्यांसी कायसी ॥ ५७ ॥ न
 होतां अंतःकरण शुद्धी ॥ जरी प्रयोजिजे आत्मबुद्धी ॥ तरी त्यासी नाही ज्ञानसिद्धि ॥ आप
 रोक्षजे ॥ ५८ ॥ जे संसाराचे निराळे ॥ ज्ञान वैराग्याचे निबळे ॥ सर्व दोषासी वेगळे ॥ ते सच्छि
 ष्य जाणावे ॥ ५९ ॥ जे शूद्र अंतःकरणीं विरक्त ॥ सत्यवादी दृढव्रत ॥ निश्शीम गुरु भक्त ॥ अ
 नन्यभावीं ॥ ६० ॥ जे वित्तशाठ्यन करिती ॥ आपणातें हीन वंचिती ॥ आणी कपरदेवत
 नेणती ॥ श्रीगुरूवांचुनी ॥ ६१ ॥ जे उदारमनाचे ॥ साचारभावाचे ॥ वांटे कर सुक्तीचे ॥
 ते सच्छिष्य जाणावे ॥ ६२ ॥ यासानुरागा शिष्यातें ॥ स्वीकारावें श्रीगुरुनाथें ॥ ज्ञानउप

देशावेनिरुते ॥ पात्रभूता ॥ ६३ ॥ ते ब्रह्मरसाची मूस ॥ ज्ञानरत्नाची मांदूस ॥ गुरूसी उप
 जे मंडस ॥ उपदेशा विषयी ॥ ६४ ॥ परिसाचे सन्निधाने ॥ अष्टधातू होय सोने ॥ तैसे शिष्या
 सी ब्रह्म होणे ॥ तत्सणी ॥ ६५ ॥ तेथे गुरूशी नलगे सायासु ॥ करिता ज्ञान उपदेश ॥ आ
 त्या स्वयं प्रकाश ॥ त्या तत्सणेची ॥ ६६ ॥ असंत शिष्य बोलिले ॥ ते ही जरी सुसुद्ध झाले
 ॥ तरी ते ही म्हणावे आयुले ॥ श्रीगुरुनाथे ॥ ६७ ॥ मंत्रादिसाधने उपदेश ॥ अष्टांगयो
 गयोगाभ्यासे ॥ चित्तनिर्मळ होय आपैसे ॥ त्याचे ही ॥ ६८ ॥ ना तरी गुरू दास्य करिता
 ॥ जळती चित्त मैल सर्वथा ॥ होय ज्ञान प्राप्तीवरिता ॥ श्रीगुरूचे निप्रसादे ॥ ६९ ॥ अष्ट-
 धातू परिसी लागले ॥ ते तत्सणी कनक झाले ॥ अवधातु म्हणो निसाडिले ॥ पाषाण-
 जात ॥ ७० ॥ ते ही जरी चूर्ण कीजे ॥ अग्नीसंगे लोह निपजे ॥ तेणे ही स्रवण होइ जे ॥ परि
 ससन्निधी ॥ ७१ ॥ तैसे वैराग्य वन्हीता पले ॥ ज्ञानाधिकारा पातले ॥ अवधातु ही ब्रह्म जाह
 ले ॥ गुरूचरण प्रसादे ॥ ७२ ॥ गुरूचे पहातां महिमान ॥ परिसादिसे ठंगण ॥ तो लोहातं करी सु
 वर्ण ॥ परी तो परिसनव्हे ॥ ७३ ॥ परिसासन्निध वेधले ॥ लोहस्रवण होवो निराहिले ॥ तेथे अ
 न्यलोह लागले ॥ ते कनक नव्हे ॥ ७४ ॥ तैसा नव्हे गुरूकृपेचा बोधू ॥ जो सद्यः स्वरूपावबोधू
 ॥ शिष्यचि ब्रह्म होय हा विनोदू ॥ नवल तेथिंचा ॥ ७५ ॥ कल्पतरूची उपमा द्यावी ॥ तो कल्पि
 लिया अर्थातें पुरवी ॥ कल्पनातीत भेटवी ॥ श्रीगुरुनाथ ॥ ७६ ॥ जननी आणि जनकें ॥ तिथे
 संसारदायिकें ॥ परी नव्हे तिप्रबबंध छेदकें ॥ श्रीगुरूवांचोनी ॥ ७७ ॥ कामधेनु आणि चिंता
 मणी ॥ इहीं पुरवून सकती ऐणी ॥ चिंतिलिया अर्थाची दानी ॥ म्हणो नियां ॥ ७८ ॥ जें चिंतना

सीअचित्य ॥ सकळकल्पनेविरहित ॥ तें ब्रह्मनिजानंदभरित ॥ हे देता श्रीगुरुनाथ ॥ ७९ ॥ म्ह
 णोनि श्रीगुरु सीउपमा ॥ द्यावी ऐसी कवणा सीअसे महिमा ॥ प्रपंच होय परब्रह्मा ॥ प्रसादे ज
 घाचेनी ॥ ८० ॥ परोपकाराचे निसंतोषें ॥ पात्रकुपात्र ऐसं नोळखे ॥ गुरुमेघ सर्वत्रवरुखे ॥ उ
 दारपणें ॥ ८१ ॥ तथापि पात्रता विशेषें ॥ स्थीर होय सरबोलभूमिके ॥ थेंबुन राहे उदंके ॥ जा
 यनिसरोनी ॥ ८२ ॥ तैसें पात्रते वीण ॥ स्थिरून शके ब्रह्मज्ञान ॥ येथें जो हृद्यंतसांगेन ॥ तो
 अवधारिजे ॥ ८३ ॥ जैसे पुत्रविटाळले ॥ ते पितृधनासी मुकले ॥ शरद्वद्वालिया भागपा
 बले ॥ जयापरी ॥ ८४ ॥ तैसें निजजनक ईश्वराचें ॥ त्यासी ब्रह्मचिधनसाचें ॥ शरद्वजीव
 विभागी येथींचे ॥ तदंश म्हणोनी ॥ ८५ ॥ जननीजनकें ॥ तिथें संसारदायकें ॥ नळेतिबं
 धविच्छेदकें ॥ श्रीगुरुवांचोनी ॥ ८६ ॥ चित्तासी पडे विषयसंगू ॥ तवजीवासी कैचाज्ञान
 धनभागू ॥ म्हणोनि आह्मी हा प्रसंगू ॥ आदरिला ॥ ८७ ॥ शिष्याचे गुण दोषलक्षण ॥
 संक्षेपें केलें कथन ॥ आतां की जेल अनुसंधान ॥ पुढलिया कथेचें ॥ ८८ ॥ शिष्यतापत्रचीं सं
 तप्त ॥ शमदमादिसाधनसंयुक्त ॥ गुरुतें शरणागत ॥ विनवीतसे ॥ ८९ ॥ जीमी संसारसा
 गरी बुडालों ॥ तापत्रय वडवाग्नीने पोळलों ॥ क्रोधादिजळचरीं विसंचलों ॥ जालों मी अ
 तिअशोच ॥ ९० ॥ तरी ज्ञानाच्या तारुवीं बैसउनी ॥ कृपेचा सुवायु पेलूनी ॥ देवें चितारक
 होउनी ॥ तारावें मातें ॥ ९१ ॥ अवरोगमध्यान्हतातवेळें ॥ तापलें तापत्रयदावानळें ॥ जी
 कृपाजळधराज्ञानजळें ॥ निववावें मातें ॥ ९२ ॥ संसाराचि बाबंदिशाळें ॥ बांधलों अज्ञान
 शरवळें ॥ तें बंधन तोडावें स्वामिसळें ॥ ज्ञानशस्त्रें करूनी ॥ ९३ ॥ ऐसी कृपाउपजउनी ॥ वि

नवीशिष्यशिरोमणी ॥ मस्तकश्रीगुरुत्वाचरणी ॥ न्यासिताझाला ॥ ९४ ॥ तंवबोलिल्लाश्री
 गुरुराजा ॥ बारेतूं सिणलासीकवणकाजा ॥ कैसेबंधनतोडिजेलवोजा ॥ पाहेंपारोकडेची
 ॥ ९५ ॥ ऐसीप्रतिज्ञास्विकारुनी ॥ शिष्यातेंसन्मुखबैसउनी ॥ आज्ञासमावेशकरुनी ॥ गु-
 रुसंप्रदायक्रमें ॥ ९६ ॥ तेथेंज्ञानशक्तीचाप्रवेश ॥ अज्ञानशक्तीचानिरास ॥ बोधउठिला-
 स्वयंप्रकाश ॥ शिष्यचैतन्यां ॥ ९७ ॥ तेवेळींकंपस्वेदादिक ॥ उठिलेभावसात्विक ॥ जैसेसा
 म्राज्यातेंपावेरंक ॥ तैसेंबर्ततेजाहलें ॥ ९८ ॥ यानावशक्तिपातबोलिजे ॥ स्वानुभवेअनुभ-
 विजे ॥ तेथेंनिःशेषविसरिजे ॥ संसारस्मरणादिकहें ॥ ९९ ॥ तंवआनंदाचापुरु ॥ आला
 शिष्यसरितेसिथोरु ॥ तेथेंअविवेकपल्लणारु ॥ बुडोनिजाय ॥ १०० ॥ अहंकारद्रुम-
 उन्मळिला ॥ तृष्णापक्षिणीचाकुरगमोडिला ॥ इंद्रियग्रामबुडाला ॥ तिथेआनंदज-
 लीं ॥ १ ॥ ऐशियासरवाचेरोजारी ॥ तेथेंस्वानुभुतीअंतुरी ॥ तिथाअलिंगिलासुंदरी ॥
 तोयोगिराज ॥ २ ॥ तिथेचैनिअंगमेळें ॥ चुठतीविषयाचेडोहळे ॥ तेथेंअसिजेकेवळे ॥
 स्वस्वरूपी ॥ ३ ॥ स्वरूपसरवाचेनिभरें ॥ जेथेंकांहींचनस्मरे ॥ तेयोगनिद्रानसंचरे ॥ तथा
 योगिराजासी ॥ ४ ॥ तेथेंनेणीवनाजाणीव ॥ सरलेभावाभाव ॥ तेथेएकलुत्रीराणीव
 ॥ राजयोगाची ॥ ५ ॥ सर्वसरवाचीकुरांडी ॥ ज्यासीबोवाळुनिसांडिजेफुडी ॥ तथाब्र-
 ह्मसरवाचीगोडी ॥ कैविबोलावी ॥ ६ ॥ जेथेंमनाचेंजाणणें ॥ खुटलेवाचेचेंबोलणें ॥ हें
 ज्याचेंतोचिजाणें ॥ येराटकमकचि ॥ ७ ॥ तैसेंपरमात्म्याचेनिआधारें ॥ इंद्रियग्रामव्यापा-
 रें ॥ परीत्याचेनिवेळारें ॥ नलिंगिजेतो ॥ ८ ॥ ऐसाराजयोगसंकेतु ॥ पातलातोअवधूतू ॥

यावरीलवृत्तांतु ॥ तो अवधारिजे ॥ ९ ॥ जें मनावाचे अगोचरू ॥ तें बोलतां सांकडे थोरू ॥ त
थापि ऐकें तूंच तुरू ॥ श्रीमुकुंद म्हणे ॥ ११० ॥ ॥ इति श्रीमद्विवेकसिंधुसृष्टिक्रमे गुरुशि-
ष्यसंवादे स्वरूपसमावेशो नाम प्रथमप्रकरणं ॥ ॥ श्रीमत्सद्गुरुचरणारविंदाभ्यां नमः ॥
श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ तं वसरवी स्वानुभूतीची ॥ तुर्यापातली निजाची ॥ तिचा प्रबोधीला
हे ज्याची ॥ तो योगिराज ॥ १ ॥ झालें नेत्राचें उन्मीलन ॥ उठिलें अंतःकरण ॥ परी अनुभवार्चें अ-
वतरण ॥ तें नवचेचि ॥ २ ॥ इंद्रियें कीरचियेलीं ॥ परी तयांची धांव मोडिली ॥ पुनरपि बुचक
ळलीं ॥ तथे आनंद जळीं ॥ ३ ॥ जें सें भागलें दोर ॥ पावे सरवाडिक बिटार ॥ तेथूनि उठवि-
तां थोर ॥ अंगचि घाली ॥ ४ ॥ तें सीतापत्रयें तापलीं ॥ इंद्रियें ब्रह्मानंदें निवालीं ॥ स्वविषयीं
प्रवर्तलीं ॥ न प्रवर्ततीच ॥ ५ ॥ मग शिष्य वाडवेळ ॥ लाहुनि इंद्रियाचें बळ ॥ गुरु तें वाचाबरळ
॥ विनवीत असे ॥ ६ ॥ उठिला आनंद भरित ॥ गुरूसी प्रदक्षिणा करित ॥ चरणावरी मस्तक
ठेवित ॥ वेळो वेळां ॥ ७ ॥ मन प्रेमरसें भरलें ॥ दोन्ही करसं पुढे जोडिले ॥ मग कांही एक बोल
णें आरंभिलें ॥ शिष्य राजें ॥ ८ ॥ जयजयाजी अनाथबंधु ॥ जयजयाजी करुणासिंधु ॥ तु
मचा महिमा प्रसिद्ध ॥ राजयोगिया ॥ ९ ॥ जें अनादिहार वलें ॥ सीमजचि होतें चोरिलें ॥ तें
मातें भेटविलें ॥ श्रीगुरुरायें ॥ १० ॥ तुझिया कृपादृष्टी ॥ जाली मज अपरोक्ष वस्तुसी भेटी ॥
उपमाना हीं सृष्टी ॥ तया महासरवाची ॥ ११ ॥ तुझिया उपकारा ॥ उत्तीर्ण नव्हे गा दातारा ॥ अ-
र्पिजे तिसंभु तिसंभारा ॥ नाना वस्तु १२ ब्रह्मकाल त्रयीं अबाधीत ॥ नाना वस्तु त्यांना शिवंत ॥
तेणें होय उत्तीर्णल ॥ ऐसें केविं घडें ॥ १३ ॥ एकें दिधला कल्पतरू ॥ तयासी दीजे दर्पणींचा

हारू ॥ तेणें तो काय गव्हारू ॥ उत्तीर्ण होईल ॥ १४ ॥ चिंता मणी चियासाठीं ॥ देई जे फु
 लकी काचवटी ॥ तथा उत्तीर्ण पण ॥ आगोष्टी ॥ काय करूं येतील ॥ १५ ॥ अहंतेचें कां बि
 रें ॥ जया चिया दृष्टी उतरे ॥ तथा सद्गुरूसी उत्तीर्ण चतुरें ॥ केंचें होई जे ॥ १६ ॥ पशूसी सिं
 हाभिधान ॥ रंका शिराणे पण ॥ जिवा सि शिव पण ॥ गुरूचे नि प्रसादें ॥ १७ ॥ म्हणो
 नित नुमन धन ॥ गुरूसी की जे समर्पण ॥ तरीच होई जे उत्तीर्ण ॥ कांही एक ॥ १८ ॥ आ-
 हो भक्ति भाव गुरूवर्या ॥ हें नेणो निजो प्राणीया ॥ गुरूसी न भजे तो करुणिया ॥ जाय अ
 धोगती ॥ १९ ॥ ना शिवंत हे उपचार ॥ गुरूसी वंचिती जे नर ॥ ते पाहुणे होती अविचार ॥ रव
 रवाचे ॥ २० ॥ आतां असो हे माझी अविद्या ॥ हेळाचि फेडिली सद्या ॥ जी भव रोग वैद्या ॥ श्री
 गुरुराया ॥ २१ ॥ भव रोगें सी वेष्टिलों ॥ देह प्रमाणें रोडेलों ॥ तो तुवां उपचारिलों ॥ नि कि
 यापरी ॥ २२ ॥ अर्घ्य मात्रा ब्रह्मरसें ॥ मातें उपचारिलें कैसें ॥ ब्रह्मगोळ कोंद तु असे ॥ माझे नि
 पुष्ट पणें ॥ २३ ॥ कवणा एका चिया मरणा ॥ आड घालिती साधु जना ॥ तथा चिया उपकारा
 उत्तीर्णी ॥ तेणें केवि होई जे ॥ २४ ॥ जन्म मरणा चिया कोडी ॥ चुकती जया चिया प्रोटी ॥ त-
 था गुरुदास्याची गोडी ॥ अनुपम्य कीं ॥ २५ ॥ गुरू रूपेचें फळ लेपण ॥ हे चितेथीची जाणार बु
 ण ॥ जेनी चनवें प्रेम लक्षण ॥ गुरुदास्या विषयी ॥ २६ ॥ मंत्रयंत्रादि उपदेशिते ॥ गुरुघरोघ
 रीं असती आईते ॥ परी संसार महादुःखातें ॥ फेडूं न शकती ॥ २७ ॥ म्हणो नि दुर्लभ श्रीगु-
 रू ॥ जो परब्रह्म सीकरी साक्षात्कारू ॥ जयाचिये दृष्टि हेळाचि संसारू ॥ निरसी नि जाय ॥
 २८ ॥ आतां कैवल्याचा दानी ॥ तूं चि एक त्रिभुवनी ॥ संसार दैन्य जयाचेनी ॥ देश धडी होये ॥

२९॥ संसार दुःख विसरलों ॥ मीमहासरवं निवालों ॥ तुमचा अनुग्रहो पावलों ॥ म्हणो नीजी ॥
 ३०॥ आतां राउलें ऐसें करावें ॥ तें सरवमागु तें मज द्यावें ॥ तें चिहोवो निअसावें ॥ म्या निरंतर
 ॥ ३१॥ तें सरव किमात्मक ॥ कैसें जाणावें म्या सम्यक ॥ तरी जीह पापूर्वक ॥ मज निरुपावें
 ॥ ३२॥ ऐसी प्रार्थना ऐकोन ॥ श्रीगुरु तो चिकामधेनु ॥ दुभेवोर सेदादुन ॥ शिष्य वत्सासी ॥
 ३३॥ मगतो काय बोलिल योगींद्र ॥ बारेतूं पूर्णचंद्र ॥ तुवां माझा बोध समुद्र ॥ कैसा उल्हा
 सविलासी ॥ ३४॥ तुझिया गुणगणनेसी ॥ उपमाना हीं कोण हासी ॥ तरी बोलि जेल ते निज
 मानसी ॥ दृढ धरावें ॥ ३५॥ तुज महासरवला धलें ॥ जें गुरु दास्य फळलें ॥ जें अनुभव सि-
 आलें ॥ परब्रह्म ॥ ३६॥ जें थें मनासी नाहीं सोरस ॥ वाचेसी नाहीं प्रवेश ॥ तो भेटला स्वयं प्र-
 काश ॥ ब्रह्मानंद ॥ ३७॥ जें स्थूल नारोड ॥ वेंगणें ना बाड ॥ तें महासरव गोड ॥ ईश्वर स्वरूप
 ॥ ३८॥ जें परब्रह्म अरवंड ॥ बोलतां वेदासि कुवाड ॥ तें अनुभवितां होय का बाड ॥ विषय-
 सरवपें ॥ ३९॥ जें थें निद्राना जागणें ॥ करणें ना भोगणें ॥ त्या सरवासी चारवणें ॥ आपण
 चि ॥ ४०॥ मीतूं हे कडसणी ॥ जें थें नाहीं काळीं कवणी ॥ तिथे परमनिर्वाणी ॥ लीन जाला
 सितूं ॥ ४१॥ कल्पनेचें आभाळ ॥ जें थें विरालें एकवेळ ॥ तें चिदाकाश निर्मळ ॥ तुज प्रकाशि-
 लें ॥ ४२॥ हे महावाक्याचें रहस्य ॥ जें जीवेश्वरांचें सामरस्य ॥ जें उपाजें वैरस्य ॥ संसार-
 सरवाचें ॥ ४३॥ हाचि शिवशक्तीचा समयोग ॥ यातें चबोलि जे राजयोग ॥ जें फिरे भव-
 रोग ॥ हेळामात्रें ॥ ४४॥ हे निर्विकल्प समाधी ॥ भवरोगा दिव्य औषधी ॥ जें तुरे आ-
 धिव्याधि ॥ विषयाची पें ॥ ४५॥ हाचि तुज अलभ्य लाभ जाहला ॥ जो परमात्मा भेटला ॥

क्षणएकुसुकाकुजाला ॥ महासरवाचा ॥ ४६ ॥ ऐसीहेब्रह्मस्थिती ॥ येथेंमजव्हावीदृढम
 ती ॥ ऐसीतुझीचित्तवृत्ती ॥ तरीअवधारिजे ॥ ४७ ॥ येविषयीअसेउपावो ॥ जेणेंहोयस्व
 रूपीसद्भावो ॥ तोचिधरीयेरूसांडोंबावो ॥ मिथ्याप्रभु ॥ ४८ ॥ व्हावीविषयीविरक्ती ॥ चित्ता-
 सीप्रत्यक्वृत्ती ॥ करावीईश्वरभक्ती ॥ अनन्यभावे ॥ ४९ ॥ जोश्रीगुरूचाअनुग्रहीत ॥ तेणें
 सेवावाएकांत ॥ तेथेंचिंतावागुणातीत ॥ परमपुरुष ॥ ५० ॥ जेजेवृत्तीउठी ॥ तेतेदेखिवेग-
 जालीदिठी ॥ तरीकल्पनाहिंपुटी ॥ होऊनिमुरे ॥ ५१ ॥ मनासरिसंधांवतां ॥ नतुदेसंसारव्यथा
 ॥ तेणेंसिवेगकेंहोतां ॥ महासरव ॥ ५२ ॥ जोजोविषयआठवेल ॥ तोतोमिथ्यालेंविदारिजेल ॥
 तरीसहजचिउपजेल ॥ सलीनता ॥ ५३ ॥ म्हणोनिजोसंकल्पउठी ॥ नवजावेंतयापाठीं ॥ व-
 ज्हावीमागुतीदृष्टी ॥ निरालंबी ॥ ५४ ॥ तेनिरालंबनिर्गुण ॥ जिवाचेंजन्मस्थान ॥ म्हणूनिव्हा
 वेंलीन ॥ तेथेंचिपें ॥ ५५ ॥ सीब्रह्मयेणेंआकारें ॥ ब्रह्मरूपस्फूर्तीस्फुरें ॥ तेंविचारितांतत्वनि-
 धीरें ॥ उठेनिरालंबी ॥ ५६ ॥ आपुलियेजन्मभूमिके ॥ वस्तीबहुतेंपुण्यठाकें ॥ तेथेंनिमिजे
 तरीचुके ॥ अधःपतन ॥ ५७ ॥ देहाचेजन्मभूमिकेचें ॥ एवढेंसहिमानसाचें ॥ तरीजन्मस्था
 नजिवाचें ॥ तेंअगाधमहिमानकीं ॥ ५८ ॥ नद्याउगसींस्थीरावती ॥ तरीतेचिसमुद्रहोती ॥
 आधारकांनव्हाती ॥ आणिकानदीसी ॥ ५९ ॥ तेंसाआपुलाउगवु ॥ जरीनसोडिताहाजीवु
 ॥ तरीअंगासियेताथोरावु ॥ ब्रह्मपणाचा ॥ ६० ॥ म्हणूनि कल्पनेसीमारू ॥ करावाइंद्रियां-
 चासंहारू ॥ तरीजीवब्रह्मासीसिनारू ॥ कैंचाउरे ॥ ६१ ॥ अनुभवाचीएकरवुण ॥ जेणेंप्रपंचा
 सीहोयसंहारण ॥ तेथींचोविवंचनासांगेन ॥ तेऐकपातूं ॥ ६२ ॥ स्वरूपीचमुरवस्फुरण ॥ हेंमा

येचेंलक्षण ॥ अविद्यातेजाण ॥ विपरीतकल्पना ॥ ६३ ॥ मनचक्षुरादिकें ॥ इंद्रियेहींअनेकें
 ॥ तींस्वरवदुःखदायकें ॥ अविद्याजनीतें ॥ ६४ ॥ म्हणूनिकल्पनेच्याग्रासीं ॥ नासेमाया
 अविद्येसी ॥ तेथेंसंहारइंद्रियांसी ॥ आपेंसंहोय ॥ ६५ ॥ जेंसंपाणीचोराच्याद्वारीं ॥
 वरीलरंध्रादितिजेजरी ॥ येरेंमोकळेचपरी ॥ धरावीनलगाती ॥ ६६ ॥ तेंसीकल्पनाविरा
 ली ॥ तेथेंसंस्तृतिनिमाली ॥ येथेंआक्षेपीस्फुरली ॥ मजचुक्तीएक ॥ ६७ ॥ सुषुप्तीअवस्थेक
 ल्यना ॥ निःशेषहोयलीना ॥ तरीजीवाचेसंसारणा ॥ कांनचुकेची ॥ ६८ ॥ ऐशाआक्षेपीउत्तर
 ॥ बोलिजेलसंदर ॥ तेंएकतूंचतुर ॥ जेणेंसंदेहफिते ॥ ६९ ॥ जीवासीसुषुप्तीदशे ॥ कल्पनाकी
 रनसे ॥ परीअज्ञानननिरसे ॥ तेणेंसंस्तृतीहोय ॥ ७० ॥ सुषुप्तीआत्मानेणिजे ॥ तेंसेंचिहो
 ऊनिआसिजे ॥ तेथेंचिस्वानुभवबोलिजे ॥ कवणेपरी ॥ ७१ ॥ आत्मविषयीअज्ञान ॥ जं
 ववरीनल्लेक्षणी ॥ तंवचुकेजन्ममरण ॥ जीवासीपें ॥ ७२ ॥ श्रीगुरुचेनिकृपाभरें ॥ फितेअज्ञा
 नभुरें ॥ मगसच्चिदानंदउरें ॥ परब्रह्मते ॥ ७३ ॥ सुषुप्तीकाळींकल्पना ॥ अज्ञानासाजीहोयली
 ना ॥ तेणेंअज्ञानेरींजाणा ॥ वर्तेआत्मयासी ॥ ७४ ॥ तेथेंअज्ञाननमरे ॥ म्हणूनिसंसारनस
 रे ॥ तरीआक्षेपाचींउत्तरें ॥ निरर्थकचि ॥ ७५ ॥ जीवांवृक्षजाती ॥ निरंतरवर्तेसुषुप्ती ॥ तेथेंक
 ल्यनेसीवस्ती ॥ अज्ञानगर्भी ॥ ७६ ॥ अनुभवाचीरबूण ॥ तेअनारिसीजाण ॥ तेथेंअज्ञानसहि
 तकल्पना ॥ विरेस्वस्वरूपीं ॥ ७७ ॥ श्रीगुरुचेउपदेशें ॥ अज्ञानमरेआपेंसें ॥ तेथेंपरब्रह्मप्रका
 शें ॥ कल्पनातीत ॥ ७८ ॥ अनुभवाचियाभूमिका ॥ चारीगाशिष्याटिळका ॥ सांगिजेतीत्या
 एका ॥ एकाग्रहोउनी ॥ ७९ ॥ प्रथमजाणबिदोपता ॥ दुसरीतेगतायाता ॥ तिसरीतेसंश्लिष्ट

ता ॥ चौथी सुलीनता प्राप्त दशोची ॥ ८० ॥ करितां ब्रह्माभ्यास ॥ चित्तासी होय स्वरूपीं सोरसु
 ॥ तें सांडूनि करी हव्यासु ॥ सांसारिक ॥ ८१ ॥ मग सावध होईजे ॥ चित्तासी मागु ती वळिजे
 ॥ ब्रह्माभ्यास कीजे ॥ ते विक्षेपतापें ॥ ८२ ॥ गतायाता ते ऐसी ॥ चित्तस्वरूपीं समरसी ॥
 तेथूनि उठे परी अपैसी ॥ बैसे स्वरूपीं ॥ ८३ ॥ मनस्वरूपीं लाविजे ॥ तेणें तेथें चिआसिजे ॥
 आनंदें पुंजोला गिजे ॥ तेसां श्लिष्टतापें ॥ ८४ ॥ ब्रह्मीं चित्तनिःशेष सुरे ॥ केवळ लक्ष्मिचिउ
 रे ॥ सुरवाचा पुंज उतरे ॥ ते सुलीन दशा ॥ ८५ ॥ ऐसा ब्रह्माभ्यास करितां ॥ भूमिका जाण
 वती समस्ता ॥ मग अनाथा सें तत्वता ॥ पावे योगिराज ॥ ८६ ॥ अथवा इंद्रियें कां मारावीं
 ॥ जेथें धांवती तेथें चिधरावीं ॥ तरी सुलीनता पावावी ॥ रोकडीची ॥ ८७ ॥ नातीं इंद्रियें ना-
 ते विषय सरवें ॥ तेथें कवण कवणा तें देरवे ॥ चित्त सुरे मग ओळखे ॥ कवण कवणा तें ॥ ८८
 ॥ मंदमती चिया आक्षेपा ॥ हा प्रस्ताव सांगितला बापा ॥ घेरां सिकाय सें पा ॥ सायास हो ॥
 ८९ ॥ आतां असो हा प्रसंगु ॥ तुज निरोपिलाराज योगु ॥ हें स्मरे तो चांगु ॥ बहुतां मध्ये ॥ ९० ॥
 निमिषोन्मेषाचें अर्ध ॥ चित्तस्वरूपीं होय सावध ॥ तरी पापराशी होती दरध ॥ क्षणमात्रें
 ॥ ९१ ॥ जें सें स्वमी घडे दुरित ॥ तें प्रबोधीं होय भस्मभूत ॥ तें सें निज बोधें समस्त ॥ पातक जळें ॥
 ९२ ॥ चित्त अवलंबनं वीण ॥ जरी न राहे स्थीर पण ॥ तरी देवाचें सगुण ॥ स्वरूप चिंतावें ॥ ९३ ॥
 तेथें हृदयाच्या शो जरी ॥ षोडशोपचारें पूजा करी ॥ उपासावा श्रीहरी ॥ अनन्य भावें ॥ ९४ ॥ र-
 जस्तमी जें मैळ ॥ तें चित्त वेगें होय निर्मळ ॥ मग निर्गुणी भक्ती प्रबळ ॥ आपसयां होय ॥ ९५ ॥
 निर्गुणी परमपुरुषी ॥ जीवा ऐक्य होय सेरवी ॥ तथे महासरवी ॥ समरसे तो ॥ ९६ ॥ ना तरी

अष्टांगयोगीं ॥ कांभक्तिप्रसंगे ॥ जीवपरमात्मासंगे ॥ तदात्मतापावे ॥ ९७ ॥ तंवशिष्यविनवी
 जे ॥ जीवशब्देकायबोलिजे ॥ ब्रह्महेंनावठेविजे ॥ कवणासीजी ॥ ९८ ॥ परमात्मातोकव-
 णा ॥ सगुणकींनिर्गुण ॥ तोकेसाकिलक्षण ॥ सांगावेंजी ॥ ९९ ॥ मायातेकवणाशक्ति ॥ तिथे
 सीकैसीस्वरूपस्थिती ॥ अविद्येचीकैसीरीती ॥ किमाश्रयते ॥ १०० ॥ प्रपंचकवणेंनिर्मिला
 ॥ कासयाचाउभारला ॥ जीवासीसंसारनाथिला ॥ किंनिमित्तजी ॥ १ ॥ जीहेप्रश्नानिरूपावे
 ॥ माझेमनोरथपुरवावे ॥ मातेसर्वज्ञकरावें ॥ रूपानिधी ॥ २ ॥ ऐसीशिष्याचीविनंती ॥ ऐ-
 कोनिश्रीगुरूकायबोलती ॥ श्रोताअवधारावेंचित्ती ॥ म्हणोमुकुंदराज ॥ ३ ॥ ॥ इतिश्री-
 महिवेकसिंधीसृष्टिक्रमेगुरुशिष्यसंवादेस्वानुभववृत्तिकरणनामद्वितीयप्रकरणंसमाप्तं ॥
 ॥ ॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ऐकेशिष्यशिरोमणी ॥ धन्यधन्यतुझीवाणी ॥ आठवेयेथींचाप्र-
 श्नी ॥ परमपुरुषतो ॥ १ ॥ स्वरूपांबरींनिर्गुणीं ॥ उमटतीजीवेश्वराच्याश्रेणी ॥ तेथींची
 करावीउपलवणी ॥ स्वानुभवेकीं ॥ २ ॥ पाथरवटाचीटांकी ॥ जरीझालीतिरबीनिकी ॥ त-
 थापिकरूनयेमौक्तिकीं ॥ रंघशलाका ॥ ३ ॥ तैशादेशबळाद्युक्ती ॥ घेऊनयेब्रह्मसंविती ॥ तेथें-
 विवेकाचीसंपत्ती ॥ निकीव्हावीलागे ॥ ४ ॥ म्हणूनिविवेकाचेकान ॥ करूनिऐकनिरूपण ॥ अ-
 नुक्रमेंतुझेप्रश्न ॥ सांगिजेती ॥ ५ ॥ जेंशक्तिचक्रासीवेगळ ॥ जेंज्ञप्तीमात्रकेवळ ॥ तेंनिजानं
 दनिर्मळ ॥ परब्रह्मजाणावें ६ दृश्यद्रष्टादर्शन ॥ हेत्रिपुटीजेथेंक्षीण ॥ तेंपरब्रह्मजाण ॥ अनि-
 र्देश्य ॥ ७ ॥ ज्ञाताज्ञानज्ञेय ॥ हेंजेथेंनाहींतूतय ॥ तेंपरब्रह्मअप्रमेय ॥ जाणावेंपै ॥ ८ ॥ ज्ञान-
 म्हणूंतरीनाहींजाणिव ॥ अज्ञानम्हणूंतरीनाहींनेणिव ॥ अभावम्हणूंतरीनवलठेव ॥ आ-

नंदाची ॥९॥ अभाव म्हणजे तें शून्य ॥ शून्यवादी याचें मत्तें जघन्य ॥ म्हणुनि जरी तें चिगा
धन्य ॥ ब्रह्माविद जे ॥१०॥ आहें म्हणूं तरी केंसे निश्चायें ॥ नाहीं म्हणूं तरी केंसे निसांडावें ॥
असो हें ब्रह्म अनुभवावें ॥ जया चें तेणें चि ॥११॥ जें निद्रिस्था तें चेववी ॥ चेडली या तें जाण-
वी ॥ जागली या तें भोगवी ॥ परी अक्रिय तें ॥१२॥ स्फटिक शिळे चें पोट ॥ जें सें निरंतर निघो-
र ॥ तें सें चेतन्य एक दाट ॥ परब्रह्म तें ॥१३॥ ना तरी गगना ऐसें पोकळ ॥ व्यापक परी व्या-
प्यासिवे गळ ॥ निज प्रकाश सो ज्वळ ॥ आयण पैची ॥१४॥ ब्रह्मा विष्णु महेश्वर ॥ करितां-
शिणती निज व्यापार ॥ मग सेविती विश्राम मंदिर ॥ परब्रह्म तें ॥१५॥ जें थें विद्याना अविद्या
॥ जें अनुपम्य स्वसंवेद्या ॥ तें जाणावें सुविद्या ॥ ब्रह्म स्वरूप तूं ॥१६॥ झाला पां सर्वेश्वर ॥
धरिला जाणिवेचा अहंकार ॥ तरी तो हीनेणो पार ॥ त्या स्वरूपाचा ॥१७॥ म्हणुनि अहंका-
र गळे ॥ आणिक लपनामावळे ॥ तरीच ब्रह्म आकळे ॥ स्वानुभवासी ॥१८॥ ब्रह्म गोलकाचें स
हस्र ॥ व्यापुनि सबाह्यांतर ॥ आसकें चि उरलें निरंतर ॥ ब्रह्म स्वरूप जें ॥१९॥ गगनीनाधि-
लें अभाव ॥ तें सें ब्रह्मी माया पडळ ॥ तें विरालिया केवळ ॥ ब्रह्म चि असे ॥२०॥ ब्रह्मादिक सक-
लें ॥ रजस्वला व्याली दिसाळें ॥ तिया माया देवी सीनातळे ॥ परब्रह्म तें ॥२१॥ तें ध्यानें वीण ध्या-
धिजे ॥ चिंतने वीण चिंतिजे ॥ जाणणे वीण जाणिजे ॥ परब्रह्म तें ॥२२॥ हें परब्रह्म निर्गुण ॥ स
र्वेश्वराचें निज स्वरूप जाण ॥ सूळसाधेसी अधिष्ठान ॥ पूर्ण चेतन्य जें ॥२३॥ माया ब्रह्मीचा वि-
वर्त ॥ ऐसें बोले वेदांत सिद्धांत ॥ जो उपनिषदांचा मधितार्थ ॥ प्रमाण सिद्ध ॥२४॥ वेद विरु-
द्ध मत ॥ तें पारवंड जाण निश्चित ॥ म्हणो निसांडी ते अपसिद्धांत ॥ विवर्त एक ॥२५॥ ब्रह्म-

निर्विकारजैसें ॥ तैसें असतचिअसे ॥ तेथें अन्यथा आभासभासे ॥ तोतद्विवर्तगा ॥ २६ ॥ नि
 जाकारें विचरत ॥ रविप्रकाशें असेवर्तत ॥ तेथें जळाभासभासत ॥ तोतद्विवर्तजैसा ॥ २७ ॥
 नातरीजैसादोरु ॥ तेथींचानमोडे आकारु ॥ नाहीतोचिअभासेथोरु ॥ महासर्पजैसा ॥ २८
 ॥ ब्रह्मते उपमारहित ॥ तेथें कायसेपांढृष्टांत ॥ परीएकदेशीहोयउचित ॥ बुझावयाउद्देश
 ॥ २९ ॥ असोआदिब्रह्मीचाविवर्त ॥ तेथें गुणसाम्यऐसासंकेत ॥ अनुवादेसारव्यसिद्धांत
 ॥ अतिचतुरजो ॥ ३० ॥ हेगुणत्रयाचीसाम्यता ॥ ईश्वराचीउत्तमीअवस्था ॥ तेंचिचै
 तन्यअधिष्ठिता ॥ बोलिजेमहामाया ॥ ३१ ॥ महामायेचेंलक्षण ॥ तेंशब्दसत्वात्मकजाण ॥
 स्वरूपपाचेंअनुसंधान ॥ परब्रह्मते ॥ ३२ ॥ सत्वगुणाचीसोभकदशा ॥ महामायायेणेंना
 वेंऐसा ॥ आभासेंमिथ्याभूतठसा ॥ तोब्रह्मविवर्तगा ॥ ३३ ॥ मीब्रह्मयेणेंआकारें ॥ ज्ञानरू
 पस्फूर्तीस्फुरे ॥ तीओळखवावीचतुरें ॥ महामाया ॥ ३४ ॥ ब्रह्मजैसेंपरिपूर्ण ॥ तदाकारेंस्फुर
 णा ॥ तयेमायेसीमर्धादाकवण ॥ करीलबारें ॥ ३५ ॥ मायेचीदुर्घटना ॥ तेचिहेजाणावीजा
 णतां ॥ जेकेवळभासेतद्वत्ता ॥ नाथिलीची ॥ ३६ ॥ म्हणूनिदुर्घटत्वहेंभूषण ॥ मायेसीनव्हे
 दूषण ॥ तीब्रह्मीआसेघटमान ॥ तरीमायानव्हेती ॥ ३७ ॥ हेंनघडतेंठाईघडे ॥ मगदारववी-
 आपुलेपवाडे ॥ जेभोजेंनाचवीकोडे ॥ ब्रह्मादिकते ॥ ३८ ॥ सृष्ट्यादिव्यापार ॥ जोकरीजग-
 दीश्वर ॥ तोहीमायेचाबडिबार ॥ ऐसाजाणतूं ॥ ३९ ॥ हेअसंभवनीय ॥ मायाअनिर्वचनीय
 ॥ मिथ्याचपरिवाय ॥ आभासतसे ॥ ४० ॥ तूंऐसेंम्हणसी ॥ मायाअनिर्वचनीयकैसी ॥ तरी
 उत्तरार्धबुझसी ॥ अनायासें ॥ ४१ ॥ अहोब्रह्मआपणातें ॥ मीब्रह्मऐसेंनम्हणतें ॥ तरीब्र

ह्रींचें काय उणे होतें ॥ ब्रह्मपणगा ॥ ४२ ॥ म्हणूनि मिथ्या भूतमाया ॥ विश्वमाया मय जाणू
 नियां ॥ तरी ब्रह्म ते अद्वय ॥ कां न म्हणावें ॥ ४३ ॥ जें मिथ्या त्वें कार्य असे ॥ साचा सार रवें आ-
 भासे ॥ गगनी गंधर्व नगर जें सें ॥ ना धिलें ची ॥ ४४ ॥ ऐसी माया उठिली ॥ ते परब्रह्मी अधिष्ठि-
 ली ॥ ते प्रकृती बोलिली ॥ सारव्य मते ॥ ४५ ॥ हे माया मूळ प्रकृती ॥ परमपुरुषाची निजश-
 क्ती ॥ तिचे सीतेणें सी संगती ॥ ते अवधारी जो ॥ ४६ ॥ घट जो जो निपजे ॥ तो तो आधींच
 गगने व्यापिजे ॥ तें सें जें जें तत्त्व निपजे ॥ तें तें व्यापिजे चैतन्यें ॥ ४७ ॥ ना तरी उठती या तरंगातें
 ॥ जळ आधींच व्यापूनि वर्ते ॥ तें सें स्फूर्ती ये मायेतें ॥ व्यापिलें परब्रह्म ॥ ४८ ॥ जेणें मायेतें व्या-
 पिलें ॥ तें सगुण ब्रह्म बोलिलें ॥ येर जें अशेष उरलें ॥ केवळ ब्रह्म ॥ ४९ ॥ जेणें माया अधिष्ठिजे
 ॥ ते ब्रह्म माया पाधिक बोलिजे ॥ माया शबल ऐसें म्हणिजे ॥ तयें तें चिगा ॥ ५० ॥ तें ब्रह्म सगुण ॥
 तोचि परमात्मा जाण ॥ परमपुरुष ऐसी रबूण ॥ तेथेंचि बोलिजे ॥ ५१ ॥ परमपुरुषाचें लक्षण ॥
 तें मूळ प्रकृती सी भिन्न ॥ हें की जल कथन ॥ तें ऐक पातूं ॥ ५२ ॥ मूळ प्रकृती आतु ॥ पुरुष साक्षि
 त्वें असे वर्ततु ॥ तिचे तें असे जाणतु ॥ निज प्रकाशें ॥ ५३ ॥ तें साभास तो निराभास ॥ ते प्रका-
 श्य तो स्वप्रकाश ॥ तथापि अनादिसहवास ॥ तथा प्रकृति पुरुषांसी ॥ ५४ ॥ ते वेद्य तो वेत्ता ॥ ते
 ज्ञेय तो ज्ञाता ॥ परी नवल अभिन्नता ॥ तथा दोघांची ॥ ५५ ॥ पुरुष प्रकृती ते जाणें ॥ आपु-
 ले नि सर्वज्ञ पणें ॥ तिचे सी नेणवें परिसाजणें ॥ तेणें पुरुषें सी ॥ ५६ ॥ हा अनादिसिद्धरोळ ॥ जो
 प्रकृती पुरुषांचा मेळ ॥ एका बीण एका सी वेळ ॥ न फिटेक्षण मरी ॥ ५७ ॥ वर्ण व्यक्तीरहितें ॥ प्र-
 कृती पुरुषें दोघें असूतें ॥ त्यांचिया स्वरूप निर्धारतें ॥ जाण स्वानुभवे ॥ ५८ ॥ हा पुरुष परमात्मा

॥ स्वयं ज्योतिर्विज्ञानात्मा ॥ येणं अनुग्रहीतजीवात्मा ॥ तोजाणे पुरुषात्ते ॥ ५९ ॥ प्रकृतीचे नि
दृश्यपणे ॥ दृष्ट्या पुरुषालागे जाणणे ॥ अनुभवितोयारबुणे ॥ जणेलगा ॥ ६० ॥ हाज्ञानवि
ग्रहीपरमेश्वर ॥ सर्वात्यानिर्विकार ॥ तयास्वरूपाचा विसर ॥ कदाचिनाही ॥ ६१ ॥ प्रकृतिनि-
वृत्तीमायेची ॥ करावयासमर्थ हाचि ॥ तेथे हरिहरब्रह्मादिकांची ॥ मातकायसी ॥ ६२ ॥ ब्रह्मा
विष्णुमहेश्वर ॥ हे श्रीप्रभूचे अवतार ॥ तथापिते आज्ञाधार ॥ तथापरेशाचे ॥ ६३ ॥ मायेचे गु-
णत्रय ॥ ते ब्रह्मादिदेवत्रय ॥ करितीसृष्ट्यादिककार्य ॥ आज्ञेश्रीपतीचिया ॥ ६४ ॥ आणीक
यांचा व्यापार ॥ करावयासमर्थ नव्हे इतर ॥ म्हणुनि गोसावी सर्वेश्वर ॥ ब्रह्मादिकांसी ॥ ६५
अहोसमस्तमायेते ॥ सगुणब्रह्मचेष्टवितें ॥ म्हणुनि सर्वेश्वर आणिकाते ॥ म्हणुचिनये ॥ ६६
॥ तेणें सर्वेश्वरें अवलोकिली ॥ मायामहत्तत्वाते व्याली ॥ सृष्टीव्यावयाची इच्छाझाली ॥ तें म-
हत्तत्वगा ॥ ६७ ॥ जें मायेचें शब्दत्व ॥ तें चिओतीं वमहत्तत्व ॥ जेथरजतमाचें गूढत्व ॥ वर्ते-
सत्त्वगर्भी ॥ ६८ ॥ हे गुणक्षोभिणीमाया ॥ देवाचें कारण देहजिया ॥ घडविलें महाप्रलया
॥ रुद्राकरवी ॥ ६९ ॥ तें सर्वेश्वरें आधिष्ठित ॥ त्रिविधअहंकाराप्रसवत ॥ मायागुणीचेष्टित
॥ प्रकटली ॥ ७० ॥ सात्त्विकराजसतामस ॥ त्रिविधअहंकारजाणजस ॥ तेथें शक्तित्रयाचा वि-
कास ॥ दिसे अनुक्रमें ॥ ७१ ॥ सात्त्विकअहंकाराज्ञानशक्ती ॥ राजसीं वर्ते क्रियाशक्ती ॥ ताम-
सीं असे द्रव्यशक्ती ॥ निरंतरपें ॥ ७२ ॥ सर्वेश्वरु अवलोकित ॥ द्रव्यशक्तीसमवेत ॥ तामसअ-
हंकारप्रसवत ॥ पंचमहाभूतें ॥ ७३ ॥ तामसअहंकारगगनातें ॥ गगनव्यापिलें पवनातें ॥ तो
पवनदहनातें ॥ प्रसवता झाला ॥ ७४ ॥ दहनव्यापिला उदकातें ॥ उदकव्यापिलें पृथ्वीतें ॥ या

परीपंचमहाभूते ॥ जनींतींझालीं ॥ ७५ ॥ शब्दविषयगगनीं ॥ स्पर्शविषयपवनीं ॥ रूपबारेद
 हनीं ॥ विशेषगुण ॥ ७६ ॥ आपाचाविषयरस ॥ पृथ्वीचागंधजाणजस ॥ कार्यकारणभावेप्र
 वेश ॥ दिसेअन्यगुणांचा ॥ ७७ ॥ तंवचैतन्यनाथअधिष्ठित ॥ क्रियाशक्तिसमायुक्त ॥ राजस
 अहंकारप्रसवत ॥ पंचदशतत्वे ॥ ७८ ॥ व्यानउदानसमान ॥ प्राणआणिअपान ॥ एवंपंच
 दशतत्वांचागुण ॥ एकत्रसंभूत ॥ ७९ ॥ श्रोत्रत्वक्चक्षुजिह्वाघ्राण ॥ हेज्ञानेन्द्रियपंच-
 कजाण ॥ कर्मेन्द्रियपंचकसांगेन ॥ तेऐकपांतूं ॥ ८० ॥ वाचापाणिपाद ॥ चौथेंशिश्नपांचवें-
 गुद ॥ हेकर्मेन्द्रियपंचकवृंद ॥ तुजनिरूपिलें ॥ ८१ ॥ मगसात्विकअहंकारें ॥ ज्ञानशक्तीचेसहा-
 कारें ॥ अंतःकरणपंचकबारे ॥ जन्मलेकैसे ॥ ८२ ॥ एकचिअंतःकरण ॥ चतुर्धाभेदेभिन्न ॥
 मनबुद्धिचिंतनअहंकारजाण ॥ येणेंचिन्मायें ॥ ८३ ॥ सात्विकअहंकारतत्वेजनिर्लीं ॥ तीं-
 भोगसाधनेंबोलिलीं ॥ कर्ताभोक्तामूढणितलीं ॥ तत्वविदी ॥ ८४ ॥ राजसअहंकारतत्वेज
 नित ॥ श्रोत्रादित्वचेचासंघात ॥ तोसाधनशब्देविरव्यात ॥ सकलविषयीं ॥ ८५ ॥ तामसअ
 हंकाराचीसृष्टी ॥ तेभोग्यसाध्यऐसीगोष्टी ॥ कार्यभोग्यहेपरिपाठी ॥ तेथेंचिवर्ते ॥ ८६ ॥ ए
 वेंअहंकारेंत्रिविधें ॥ तत्वेजनिर्लींविविधें ॥ तिथेत्रिपुटीयेणेंशब्दें ॥ बोलिजेती ॥ ८७ ॥ ज्ञानाज्ञा
 नज्ञेय ॥ भोक्ताभोग्येभोग्य ॥ कर्ताकारणकार्य ॥ ऐसीहेत्रिपुटी ॥ ८८ ॥ अंतःकरणभो-
 क्ता ॥ इंद्रियांसीभोगसाधनता ॥ पंचभूतांसीभोग्यता ॥ विषयरूपत्वे ॥ ८९ ॥ एकैकभो-
 क्तासाधक ॥ तिहींसाधनाचामेळापंचक ॥ करूनिप्रवेशलानिःशंक ॥ एकैकभूतीं ॥ ९० ॥ त्या
 परस्परांनुप्रवेश ॥ सांगिजेतुतेऐकजस ॥ ऐकूनिधरीजस ॥ निजमानसीं ॥ ९१ ॥ अंतःक-

रणव्यानाधारं ॥ श्रोत्रद्वंद्वियांचेनिद्वारं ॥ वाचासहितसंचरे ॥ शब्दगुणआकाशीं ॥ ९२ ॥ मन
समानाचेनियोगं ॥ त्वचंद्रियाचेनिभोगं ॥ पाणींद्वयसहितरिधे ॥ स्पर्शगुणपवनीं ॥ ९३ ॥
बुद्धिउदानाचेनिबडिवारं ॥ चक्षुद्वंद्वियांचेनिआधारं ॥ पादेंद्रियसहितवारे ॥ रूपगुणते-
जीं ॥ ९४ ॥ चित्तप्राणाचेनिबळें ॥ जिह्वेंद्रियाचेनिमेळें ॥ शिश्नसहितमिळे ॥ रसगुणआपीं
॥ ९५ ॥ अहंकारअपानीवसे ॥ प्राणाचेनिसहवासे ॥ वायूसहितप्रवेशे ॥ गंधगुणपृथ्वीसी
॥ ९६ ॥ एवंविषयरूपभूतांसी ॥ चारीचारीमिळालेएकासी ॥ पांचांचीं पंचवीसऐसीं ॥ जाह
लींमहाभूते ॥ ९७ ॥ पंचविषयपंचभूते ॥ तियेतामसाहंकारजनितें ॥ म्हणोनितत्वेसमस्तें
॥ मिळालींतेथेंचिपें ॥ ९८ ॥ होतीअतिसूक्ष्मअव्यक्तें ॥ जीपंचमहाभूते ॥ तींपावलींस्पष्टदशे
तें ॥ परस्परानुमेळें ॥ ९९ ॥ एवंपरस्परानुप्रवेशा ॥ जेतत्वेंसीपंचधासहवास ॥ हार्दश्वरइच्छा
मायाविकाश ॥ विस्तारझाला ॥ १०० ॥ याप्रसंगानंतरें ॥ श्रीसुकुंदसुनीचेदातारें ॥ प्रपंचवि-
स्तारिलासर्वेश्वरें ॥ कैसातोअवधारिजे ॥ १०१ ॥ ॥ इतिश्रीमद्विवेकसिंधोसृष्टिक्रमेगुरु
शिष्यसंवादेतत्त्वसृष्टिकथननाम तृतीयप्रकरणं समाप्तं ॥ ॥ श्रीमत्सद्गुरुचरणारविं० ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ मगश्रीपरमपुरुषें ॥ आयुलेनिइच्छावशें ॥ द्विधाकेलींअशेषें ॥
तियेंपंचमहाभूते ॥ १ ॥ यामध्येंएकाभागाचा ॥ तयापंचविसांकळांचा ॥ लिंगदेहसर्वेश्व-
राचा ॥ आरंभताझाला ॥ २ ॥ जीतत्वेपंचवीस ॥ तींहिरण्यगर्भाचेअंश ॥ लिंगशरीरसाभा-
स ॥ ऐकदेवाचें ॥ ३ ॥ श्रोत्रदिशाल्वापवन ॥ चक्षुसूर्यजिह्वावरुण ॥ अश्विनोदेवतेघ्राण ॥
हिरण्यगर्भाचें ॥ ४ ॥ वाचाबन्हीपाणीस्तरपती ॥ पादवामनशिश्नप्रजापति ॥ गुदेंद्रियतो

नैर्ऋती ॥ प्रसिद्धजाणावा ॥ ५ ॥ जयाब्रह्मांडीं विहरण ॥ तेचि प्रसिद्ध पंचप्राण ॥ दशधा
 भेदेभिन्न ॥ सप्तचक्रें सप्तस्कंधजे ॥ ६ ॥ प्रथमजाणावा आवस्कंध ॥ वायूभूमीपासून प्र-
 सिद्ध ॥ मेघपर्यंत स्वतः सिद्ध ॥ ओळखावा ॥ ७ ॥ प्रवस्कंध दुसरा ॥ मेघापासून निवधा-
 रा ॥ सूर्यापर्यंत स्वरा ॥ व्यापुनी असे ॥ ८ ॥ तिसरा उहस्कंध ॥ सूर्यापासून निविशद ॥ चंद्रमापर्यं-
 त भेद ॥ ओळखावा ॥ ९ ॥ सहस्कंध चवथा ॥ चंद्रमंडलापासून नितत्वता ॥ नक्षत्रपर्यंत पहा-
 तां ॥ विस्तारला जो ॥ १० ॥ विवस्कंध पांचवा ॥ नक्षत्रापासून निजाणावा ॥ शनीपर्यंत बरवा ॥
 विस्तारला जो ॥ ११ ॥ षष्ठमपरास्कंध ॥ शनीपासून त्याचा वेध ॥ सप्तऋषीपर्यंत भेद ॥ प्र-
 सिद्धजाणावा ॥ १२ ॥ परीवाहस्कंध सातवा ॥ सप्तऋषीपासून निरुहावा ॥ ध्रुवपर्यंत जाणा-
 वा ॥ मिळोनि असे ॥ १३ ॥ अंतःकरण तो विष्णू ॥ चंद्रमा तो मन ॥ बुद्धी कमलासन ॥ हिरण्य-
 गर्भाची ॥ १४ ॥ चित्त तो नाशयण ॥ अहंकार गौरीरमण ॥ एवं पंचवीस तत्वांचा गुण ॥
 लिंगदेह प्रभूचा ॥ १५ ॥ हे सूक्ष्मभूतांचे दळबाडे ॥ लिंगदेह ईश्वराचे फुडे ॥ तथापि विषयस्वर-
 नातुडे ॥ स्थूलदेहावीण ॥ १६ ॥ तथा स्थूलदेहाचे निर्माण ॥ नाही पंचवीस तत्वांची विण ॥ स्मृणू-
 निभूतांचे पंचीकरण ॥ देवें आरंभिलें ॥ १७ ॥ एकैक भूत पंचधा कीजे ॥ पांचही पांचाठाई मे-
 ळविजे ॥ हा पंचीकृत प्रकार बोलिजे ॥ वेदांत शास्त्री ॥ १८ ॥ तो पंचीकृत प्रकार ॥ करिता ह्या
 लाजगदीश्वर ॥ तैथीचा सांगिले निर्धार ॥ तो ऐकजस्त ॥ १९ ॥ सर्वेश्वरें अवलोकिलें ॥ ग-
 गन पंचधा विभागिलें ॥ तें अंतःकरण रूपें राहिलें ॥ आपण पंची ॥ २० ॥ व्यानांशें वायूसीं ॥
 ओत्रांशें तेजासीं ॥ वाचा आपी शब्द पृथ्वीसीं ॥ गगन मिळतें झालें ॥ २१ ॥ यवनमनोरूपें ॥

आकाशीसमर्पे ॥ समानांशे आपणये ॥ अधिष्ठिताझाला ॥ २२ ॥ तत्वांशे पावकीं ॥ पाणीं दि
ये उदकीं ॥ स्पर्शांशे पृथ्वीये सिकीं ॥ वायूमिळताझाला ॥ २३ ॥ तेजबुध्याकारें ॥ आकाशी
संचरे ॥ पवनीप्रवेशे बारे ॥ उदानरूपें ॥ २४ ॥ चक्षुरूपराहिलें आपणपां ॥ पादें द्विचमिळालें
आपा ॥ रूपांशे पृथ्वीसिपां ॥ तेजमिळतें झालें ॥ २५ ॥ उदकचित्तांशें ॥ आकाशीप्रवेशे ॥ प
वनीं समरसे ॥ प्राणरूपें ॥ २६ ॥ जिह्वांशें तेजासी ॥ आपणपां स्थिरावलें शिथ्वांसी ॥ रसांशें
पृथ्वीसी ॥ आपमिळतें झालें ॥ २७ ॥ अहंकारें धरणी ॥ प्रवेशली गगनीं ॥ अपानरूपें पव
नीं ॥ मिळती झाली ॥ २८ ॥ घ्राणें द्वियें तेजासी मिळाली ॥ गुदें द्वियें आपासी प्रवेशली ॥ गंध
रूपें निजस्थानी राहिली ॥ धरित्रीहे ॥ २९ ॥ चापरीपंचीकृतें ॥ स्थूलयंच महाभूतें ॥ गुणकर्म
धर्मसहितें ॥ निपजती झाली ॥ ३० ॥ कवणभूताचे कवण ॥ कर्मधर्मगुण ॥ ते सांगोन विव
चून ॥ ऐकपांत ॥ ३१ ॥ सच्छिद्रताहा धर्म ॥ अवकाशप्रदानकर्म ॥ शब्दगुणबुद्धबर्म ॥
आकाशीचें ॥ ३२ ॥ शब्दस्पर्शहे गुण ॥ चांचल्यताहा धर्मजाण ॥ बहनादिककर्मकरण ॥ वा
यूचें पै ॥ ३३ ॥ शब्दस्पर्शरूप ॥ हे ते जीगुणत्रयाचा आरोप ॥ उष्णत्वहा धर्मदेख ॥ कर्मपचन
दिक ॥ ३४ ॥ शब्दस्पर्शरूपरस ॥ आपाहे गुणसमरस ॥ द्रवत्वधर्मबहुवस ॥ कूटनादिक ॥
३५ ॥ शब्दस्पर्शरसरूपगंध ॥ हे गुणपृथ्वीचे प्रसिद्ध ॥ कठिणत्वधर्मकर्मस्वतः सिद्ध ॥ धा
रणादिक ॥ ३६ ॥ कारणभूतांचे गुण ॥ कायचिरूपवर्तती जाण ॥ जैसें जळीचें सार्द्रपण ॥
वर्तते रंगासवें ॥ ३७ ॥ एकैकभूती एक एक ॥ विशेषगुणसुरच्यनायक ॥ अन्यभूतांचे आग
तुक ॥ वर्तती कारणत्वे ॥ ३८ ॥ शब्दगुणअसे आकाशी ॥ म्हणून विवेद्यत्रोत्रें द्रियासी ॥ गग

नापासूनिजन्मवायूसी ॥ म्हणूनिद्विगुणतो ॥ ३९ ॥ शब्दस्पर्शगुणवायोसी ॥ म्हणोनिवेद्य-
श्रोत्रत्वचेसी ॥ वायूपासावजन्मतेजासी ॥ म्हणूनित्रिगुणतें ॥ ४० ॥ शब्दस्पर्शरूपहेगु-
णतेजासी ॥ म्हणूनिवेद्यश्रोत्रत्वचाचक्षूसी ॥ तेजापासावजन्मआपासी ॥ तेंचतुर्गुणगा
॥ ४१ ॥ शब्दस्पर्शरूपरसहेगुण ॥ आपासीम्हणूनिदृश्यगण ॥ श्रोत्रत्वचाचक्षुजिह्वाजा
ण ॥ जळसिंगा ॥ ४२ ॥ उदकापासूनिजन्मली ॥ म्हणूनिगुणपंचकेंआधिली ॥ इंद्रियपं-
चकासीवेद्यज्ञाली ॥ धरित्रीहे ॥ ४३ ॥ आपुलेनिदृच्छामात्रें ॥ पंचभूतेंविचित्रें ॥ कालऊनि
रसतन्मात्रें ॥ कर्दमकेला ॥ ४४ ॥ असोहीस्थूलमहाभूतें ॥ सर्वेश्वरेंकेलीपंचीकृतें ॥ मगस्थूल
देहअनंतें ॥ निर्मिलकैसा ॥ ४५ ॥ महातेजाचेनिग्रभावे ॥ कर्दमशोबिलास्वभावे ॥ मगनिर्मल
देहभावे ॥ ब्रह्मांडहें ॥ ४६ ॥ देवतामयलिंगदेह ॥ तथाचेस्थूलशरीरगृह ॥ म्हणूनिदेवेंअव-
यवसमूह ॥ रचिलेब्रह्मांडहें ॥ ४७ ॥ सप्तपाताळतेचरण ॥ तेथेंत्रिविक्रमाचेअधिष्ठान
॥ तेथेंचीविवंचनासांगेन ॥ तेऐकपातूं ॥ ४८ ॥ सातवेंपाताळतेंतळ ॥ विराटपुरुषा
चेंपादतळ ॥ प्रपदतेरसातळ ॥ जाणावेंपें ॥ ४९ ॥ गुल्फद्वयतेंमहातळ ॥ पोटरीयात
लातळ ॥ सूतलतेजायुक्कगळ ॥ विश्वरूपाचें ॥ ५० ॥ वितळआणि
अतळ ॥ हेंजाणावेंऊरुयुगुल ॥ कटिप्रदेशांतमहीतळ ॥ बोंकरबावें ॥ ५१ ॥ तृणवृक्षगुल्मल
ता ॥ त्यारोमावलीसमस्ता ॥ गंगादिनानासरिता ॥ त्यानाडिचक्रें ॥ ५२ ॥ सप्तहीसागर ॥
तेंदेवाचेंउदर ॥ तेथेंवडवानळतेंजठर ॥ वह्नीजाणावा ॥ ५३ ॥ नाभिस्थानतेंनभमंडळ ॥
ज्योतिर्लोकतेंवक्षस्थळ ॥ महर्लोककंठनाळ ॥ विराटाचें ॥ ५४ ॥ जनोर्लोकतेंवदन ॥ तपो

लोकतेललाटस्थान ॥ मस्तकब्रह्मभुवन ॥ सत्यलोकपैं ॥ ५५ ॥ इंद्रलोकतेहान ॥ इंद्रासी
अधिष्ठानजेथ ॥ दिशाचापोकळपंथ ॥ तींकर्णरंधें ॥ ५६ ॥ तरणीचेंमंडळ ॥ तेजाणावें
नेत्रयुगुळ ॥ तेथेंचक्षुरिंद्रियविशाल ॥ सूर्यासारखें ॥ ५७ ॥ पुत्रकलत्ररत्नेहृदांत ॥ यमदाढा
उद्यत ॥ वरुणलोकविरव्यात ॥ तेजिह्वाजाणावी ॥ ५८ ॥ प्रजापतिलोकतेंशिश्न ॥ निरयलो
कगुदस्थान ॥ जलवृष्टीरेतजाण ॥ विराटपुरुषाचें ॥ ५९ ॥ एकाचीदेहामाझारी ॥ जैसी-
कृमीचीभरोवरी ॥ तेणेंसमस्तेंसीचतुरी ॥ एकचिबोलिजे ॥ ६० ॥ तेंशाचोऱ्यायशीलक्षयोनी
॥ असतीब्रह्मांडभुवनी ॥ तिहींसहितवेदपुराणीं ॥ ब्रह्मांडबोलिजे ॥ ६१ ॥ ऐसाहाब्रह्मांड
गोल ॥ पंचभूतांचानिखिल ॥ याभीतरीसकल ॥ जीवसमूह ॥ ६२ ॥ याभूगोलादशगु
ण ॥ बाह्यपृथ्वीचेंआवरण ॥ पृथ्वीसीदशगुणवेष्टुन ॥ आवरणउदकाचें ॥ ६३ ॥ उदका
दशोत्तर ॥ धडाडितवैश्वानर ॥ तयादशगुणसमीर ॥ आवरणगा ॥ ६४ ॥ तयादशगुणअ
धिक ॥ बाहेरीनभाचाकंचुक ॥ नभादशगुणकौतुक ॥ अहंकाराचें ॥ ६५ ॥ अहंकारदश-
गुण ॥ महत्तत्वाचेंपांडुरण ॥ ऐसंहेंसमावरण ॥ ब्रह्मांडपैं ॥ ६६ ॥ जैसासप्तकंचुकपिंड ॥ ते
सैंचिहेंब्रह्मांड ॥ म्हणूनिउभयतांचेंकोड ॥ एकसारखें ॥ ६७ ॥ ऐसियाब्रह्मांडाच्याको-
टी ॥ उपजतीमायादेवीच्यापोटी ॥ असोहेतत्वसृष्टीपरिपाटी ॥ तुजनिरूपिलीहे ॥ ६८ ॥ हें
ब्रह्मांडस्थूलशरीर ॥ श्रीप्रभूचागाविस्तार ॥ तेथेंसृष्टिरचनेचाउभार ॥ तेजागृतीअवस्था
॥ ६९ ॥ स्थूलदेहब्रह्मांड ॥ सृष्टीअवस्थाप्रचंड ॥ यादोहोंचाअभिमानीअखंड ॥ जोब्रह्मासृ
ष्टिकर्ता ॥ ७० ॥ प्रणवाचीप्रथममात्रा ॥ अकाराक्षरजेपवित्रा ॥ आतांदोहींच्याचरित्रा ॥

बोलतसे ॥ ७१ ॥ हिरण्यगर्भरिव्यालिंगदेह ॥ जेथेंहरीअभिमानीहोय ॥ तेथेंस्थितीअवस्था
 निःसंदेह ॥ स्वप्नबोलिजे ॥ ७२ ॥ हिरण्यगर्भस्थितीअवस्था ॥ यादेहींचाअभिमानीमोक्षा
 ॥ जोविष्णुतारीबुडतां ॥ भवसागरीं ॥ ७३ ॥ यात्रयातेंअसेबोलत ॥ प्रणवांचाउकारजो
 विख्यात ॥ द्वितीयमात्राऐसासंकेत ॥ तेथेंबोलिजे ॥ ७४ ॥ देवाचाकारणदेहप्रकृती ॥ जे
 थेंमहाप्रलयसुषुप्ती ॥ यादेहींचाअभिमानीगौरीपति ॥ तेथेंबोलिजे ॥ ७५ ॥ यातिहीं
 चाउच्चार ॥ करीतृतीयमात्रामकार ॥ असोसकलहीओंकार ॥ विस्तारला ॥ ७६ ॥ विरा
 टहिरण्यगर्भमाया ॥ हेसर्वेश्वराचेदेहत्रय ॥ उत्पत्तीस्थितीप्रलय ॥ अवस्थात्रयपै ॥ ७७ ॥
 ब्रह्माविष्णुमहेश्वर ॥ हेअभिमानीसरवर ॥ अकारउकारमकार ॥ मात्रात्रयहें ॥ ७८ ॥
 रजसत्वतमहेंगुणत्रय ॥ प्रणवांचेंपादत्रय ॥ असोहेउभवणीमायामय ॥ जेणेंरचिली ॥ ७९ ॥
 हेकारणरूपउपाधी ॥ सर्वेश्वरीवर्तेत्रिशक्ती ॥ केवळब्रह्मींविशक्ती ॥ तेआधीचिना ॥ ८० ॥ हा
 कारणोपाधीमिश्रित ॥ निरूपिलाशबलतत्पदार्थ ॥ श्रीसुकुंदमुनित्वंपदार्थ ॥ आतांसांगिजे
 ल ॥ ८१ ॥ ॥ इतिश्रीमद्विवेकसिंधौस्तुष्टिक्रमेगुरुशिष्यसंवादेईश्वरतनुत्रयकथनं नामच-
 तुर्थप्रकरणंसमाप्तं ॥ ॥ श्रीगणेशायनमः ॥ तंवबोलिललाशिष्याचाराणां ॥ जीवईश्वरब्र-
 ह्मींचेंलक्षण ॥ राउळेंनिरूपिलेंपूर्ण ॥ मजकृपाबुद्धि ॥ १ ॥ आतांजीवसृष्टीचीकथा ॥ सां-
 गावीश्रीगुरुनाथा ॥ माझीफितेंसंदेहव्यथा ॥ आत्मविषयींची ॥ २ ॥ ऐसीशिष्याचीवि-
 नवणी ॥ श्रीगुरुराजेंऐकूनी ॥ मगप्रेमभावेंआलिंगुनी ॥ बोलताझाला ॥ ३ ॥ बारेतु-
 झेप्रश्ने ॥ झालेसरवाचेंपारणें ॥ ऐकसावधानपणें ॥ बोलिजेलजें ॥ ४ ॥ हांगाआपुलाअ

लंकार ॥ चोरवकरी जो सो नार ॥ तथा चाउ पकार ॥ न विसरी जेयें ॥ ५ ॥ तैसें आपुलें निज सर
 ख ॥ तुवां स्मर विलें देरव ॥ जें स्फुरलें उच्चोष ॥ मज ईश्वर विषयीं ॥ ६ ॥ घरो घरी रेंदम काहा
 णी ॥ एक पुसे एक वार वाणी ॥ तथा ब्रह्म सरवाची शिराणी ॥ हत देवां सिकैची ॥ ७ ॥ आ-
 त्मयाचें परिज्ञान ॥ हें तत्पदार्थ शोधन ॥ एतदर्थी संन्यासादिक साधन ॥ श्रुती बोलती ॥
 ८ ॥ तत्पदार्थ ईश्वरें वीण ॥ त्वंपदार्थ नाहीं वर्तन ॥ म्हणूनियुनरपिकथन ॥ ऐकतत्पदी-
 चें ॥ ९ ॥ जो परमात्मा महाविष्णु ॥ आदिपुरुष भगवानु ॥ जो सच्चिदानंद तनु ॥ पूर्वीं निरूपि
 ला ॥ १० ॥ जो सर्वात्मा सर्व साक्षी ॥ सर्वेश्वर सर्व कुक्षी ॥ जो कांहीच नुपेक्षी ॥ निज भक्तांतें
 ॥ ११ ॥ जो देव अतिलाघवी ॥ नाहीं तें ब्रह्म गोलदारववी ॥ गेलें म्हणो नीलपवी ॥ जेथींचें
 तेंथें ॥ १२ ॥ जयासीकाना वीण ऐकणें ॥ डोळ्यां वीण देखणें ॥ जिल्हे वीण चारवणें ॥ सर्व
 रसातें ॥ १३ ॥ पाया वीण सर्व चालणें ॥ हातां वीण देणे घेणें ॥ तथा जीवांतें उद्धारणें ॥ इच्छा
 मात्रें ॥ १४ ॥ जो जवळीची परी अतिदुरी ॥ दूरस्थ परी जीवाभीतरी ॥ जयाची सत्ता निज-
 व्यापारीं ॥ वर्ते इंद्रिय ग्राम ॥ १५ ॥ प्रतिग्रामी अवभासक ॥ जैसा तरणीच एक ॥ तो सर्व-
 जीवां प्रकाशक ॥ परमात्मा चिंयें ॥ १६ ॥ तो चिशबल तत्पदार्थ ॥ ज्ञान विग्रह अमूर्त ॥ स
 र्वव्यापक परी मूर्ति संत ॥ भक्तां कारणें ॥ १७ ॥ नटनाल्या धरिता ॥ आपणयातें न भुले-
 सर्वथा ॥ तैसें नाना अवतार घेतां ॥ न भुलें स्वस्वरूप ॥ १८ ॥ सगुण रूप साधिक ॥ ऐसें
 मानूनियां देख ॥ जे न भजती को तुक ॥ तें मूढ जाणावे ॥ १९ ॥ सोंग संपादितां तो बले पणें ॥
 नटासी दीजे ती अलंकार भूषणें ॥ सोंग सिध्या परिपावणें ॥ नटासीचि ॥ २० ॥ तैसें कीरमाधि

कअवतरण ॥ तेथेकीजेजेंभजन ॥ तेंहोयसमर्पण ॥ जगदीश्वरीं ॥ २१ ॥ म्हणूनिसर्वेश्वरांचें
 भजन ॥ कांहीचनव्हेअप्रमाण ॥ जेंभक्तांसीकेंवल्यसाधन ॥ ज्ञानद्वारें ॥ २२ ॥ श्रवणकीर्तन
 स्मरण ॥ पादसेवनअर्चनवंदन ॥ दास्यसरव्य आत्मनिवेदन ॥ हेभक्तिनवविधायें ॥ २३ ॥ न
 वलक्षणभजने ॥ सर्वेश्वरआभारलेपयों ॥ ज्ञानदेऊनिबंधने ॥ तोडीनिजसेवकांचीं ॥ २४ ॥
 तोदेवपरमात्मा ॥ ब्रह्महोईनाजीवात्मा ॥ प्रपंचवाईचाअनात्मा ॥ तोदेवकैसेनीम्हणावा ॥
 २५ ॥ ब्रह्मतोईश्वरकानम्हणावा ॥ ऐसासाक्षेपींबोलऐकावा ॥ तत्वतः अद्वैतपरीजाणा
 वा ॥ भेदओपाधिक ॥ २६ ॥ अहंताममताप्रयत्नरहित ॥ इच्छादिशक्तिचक्रेंविवर्जित ॥ तें
 ब्रह्मतूआधींचतत्वता ॥ ईश्वरकैसेनिगा ॥ २७ ॥ इच्छादिशक्तिचक्रासीनियंता ॥ जोसृष्टि-
 स्थितिसंहारकरिता ॥ षड्रुपेश्वर्याचाअधिष्ठिता ॥ तोईश्वरजाणावा ॥ २८ ॥ जोअविद्याका
 मकर्मवैष्टित ॥ अज्ञानव शैश्वरूपमुलत ॥ जोस्वरवदुःखव्याकुलित ॥ तोईश्वरकैसेनिगा ॥
 २९ ॥ जीवासीतत्वज्ञानाविण ॥ नाहीभवबंधच्छेदन ॥ तीकरावीसोडवण ॥ ईश्वरेंचिकीं ॥ ३० ॥
 ब्रह्मतवनिर्गुणनिराकार ॥ तेथेनाहीउपदेशव्यवहार ॥ अविद्यकजीवअनीश्वर ॥ स्वयेंआज्ञा
 नये ॥ ३१ ॥ तरल्यानेंबुडतातारावा ॥ प्रबुद्धेंनिद्रिस्थचेववावा ॥ तेवीनित्यसुक्तप्रभूनेंसोडवा
 वा ॥ जीवसंघहा ॥ ३२ ॥ अविद्याकीरबंधमिथ्या ॥ परीजीवासीपढियेसत्या ॥ जैसीस्वप्नींची
 लटकीव्यवस्था ॥ परीनिद्रिस्थासीसाचहोय ॥ ३३ ॥ अविद्याबंधनसाचहोते ॥ तरीज्ञाना-
 चेनिकांलोदते ॥ देवासीथोरसायासपडेते ॥ बंधमोक्षाचे ॥ ३४ ॥ तेंचिअज्ञानकैसे ॥ के
 वळनाहीतेंचिआभासे ॥ शुद्धचैतन्यालाविलेंपिसें ॥ जीवदशोचें ॥ ३५ ॥ तयाअज्ञा

नाचीस्थिती॥जोओळखेगानिगुती॥तथातेनबाधीहेसंस्तुती॥महणूनीऐकतूं॥३६॥जोश
क्तीचक्राचागोसावी॥सत्यसंकल्पमायावी॥अपारजीवसृष्टीहोवावी॥ऐसेंचिंतिताझा-
ला॥३७॥प्रपंचानुसंधानकरिता॥किंचित्स्वरूपीझालीदुश्चित्तता॥तेथेंउठिलियाअन-
ता॥अज्ञानशक्ती॥३८॥स्वरूपीदुश्चित्तपण॥हेंचिअज्ञानाचेंलक्षण॥जेणेंचैतन्यासीभ-
रेअवतरण॥अहंतेचें॥३९॥अवयवहस्तपादादिक॥एकादेहाचेजैसेअनेक॥तैसेअज्ञा-
नसंगेअसंख्य॥अंशमायादेवीचे॥४०॥एकाचबुद्धीच्याअनेकवृत्ती॥तेवीमायेच्याअने-
कशक्ती॥जाणिवेनेणिवेच्याप्रतीति॥जगप्रसिद्धकीं॥४१॥मायादेवीचागोसावी॥ज्ञा-
नशक्तीमायावी॥प्रविष्टझालियाजीवात्मभावी॥तोचिबोलिजे॥४२॥जैसामुख्यएक
सविता॥प्रतिबिंबासीतरीअनेकता॥तैसीईश्वरीअसेअनेकद्वैतता॥उपाधिभेदे॥४३॥
जेवींमुख्यसूर्यमंडल॥तेंअसेनिश्चल॥प्रतिबिंबसूर्यतेंव्याकुल॥तरंगवशें॥४४॥तैसें
नित्यानंदभरित॥ईश्वरअसेवर्तत॥जीवसंगेव्याकुलहोत॥अज्ञानवशें॥४५॥तळींचेपा-
णीअसतचिअसे॥तदंशतरंगांसीजन्ममरणदिसे॥तैसादेवपरीविनाशे॥जीवसंगेहा॥४६॥
॥तरंगाचाजन्ममरणी॥जेविनघेपिजेपाणी॥तैसीजीवधर्माचीघाणी॥ईश्वरीनलगे॥
४७॥पाणीयासीकीजेवेगळे॥तरंगचिनाहीकवणियेकाळे॥परीतरंगधर्मतेजळे॥त्य-
जिलेचिकीं॥४८॥तैसेंपरमात्म्याचियेसत्ते॥सकलजीवआसतीवर्तत॥परीजीवधर्म
कदाचित॥नघेपिजेतो॥४९॥आतांअसोहेशब्दरचना॥चैतन्येअधिष्ठितांअज्ञाना॥त-
त्क्षणींविपरीतज्ञाना॥तेथेंचिअभास॥५०॥रज्जुविषयीजेंअज्ञान॥तथासीद्रष्टाचि

अधिष्ठान ॥ सर्पाकारं विपरीतज्ञान ॥ उल्लिख्यं ते यैश्चित्तैः ॥ ५१ ॥ म्हणूनि अज्ञान अन्यथाज्ञान ॥ उग्र
 यासीचैतन्य अधिष्ठान ॥ जडवर्गासीस्वतंत्रपण ॥ तें ठाईच नाही ॥ ५२ ॥ रज्जू आपणातें नेणें ॥
 नाही सर्पाकार जाणणें ॥ म्हणूनि अज्ञान अन्यथाज्ञानें ॥ अजडीं आत्मरूपीं ॥ ५३ ॥ सूर्यर
 श्मीचे मेघ होती ॥ ते सूर्यातें चि आवरिती ॥ परी सूर्यातें लोपवून शकती ॥ दिवस पणातें ॥ ५४ ॥
 तें सें आपुलीया अधिष्ठानातें ॥ अज्ञान आवरी आत्मयातें ॥ साक्षित्वलक्षणीं प्रकाशातें ॥
 कवण निवारी ॥ ५५ ॥ आत्मा आपणयातें कीरनेणें ॥ परी सर्वातें साक्षित्वें जाणें ॥ हें निवा
 रावें कवणें ॥ विचारियां ॥ ५६ ॥ अज्ञान अविद्या आवरिका ॥ विपरीतज्ञान विक्षेपिका ॥
 ह्या द्विविधा संसारदायका ॥ जीवात्मयासी ॥ ५७ ॥ अविद्या प्रकृतीचा प्रवेश ॥ म्हणूनि प्रकृ-
 ती ऐसा निर्देश ॥ जीव परमपुरुषाचा अंश ॥ म्हणूनि पुरुषतो ॥ ५८ ॥ स्वरूप परिपूर्णत्वा का
 रणें ॥ परमपुरुष ऐसें बोलणें ॥ हें ब्रह्मदारण्यकातें पुसणें ॥ नामनिर्वचन ॥ ५९ ॥ स्थूलदेह
 तो चि पुर ॥ तेथें जीव निद्रिस्थ निरंतर ॥ म्हणूनि तो पुरुष हें उत्तर ॥ व्याकरणासिद्ध ॥ ६० ॥ ऐ-
 सीं प्रकृति पुरुषाचीं हूं हें ॥ उठली अनादिसिद्ध ॥ हें भगवद्गीतें तगोविंदें ॥ निरूपिलें असे ॥ ६१
 ॥ ब्रह्म ते तब नित्य शुद्ध ॥ ब्रह्म विवर्त अनादिसिद्ध ॥ सायामय जीव सृष्टिविविध ॥ तेही अना-
 दीची ॥ ६२ ॥ निरूपिलें जें अज्ञान ॥ तें जीवाचें देहकारण ॥ असो हें व्यालें अन्यथाज्ञान ॥ लिं
 गदेहातें ॥ ६३ ॥ अविद्यादर्पणीं प्रतिबिंबत ॥ प्रविष्ट जीव स्वरूपें अनंत ॥ हिरण्यगर्भ तेथें सं
 चरत ॥ लिंगरूपें ॥ ६४ ॥ सूर्यदर्पणीं प्रतिबिंबतां ॥ सरसीचाले प्रकाशता ॥ तें सा लिंगदेह प्र
 गटतां ॥ विलंबनलगे ॥ ६५ ॥ निर्विषय प्रथम स्वरूप ॥ तें जाणावें अंतःकरण ॥ संकल्पविक

ल्यात्मकमन ॥ ओळखवावेंपें ॥ ६६ ॥ स्फुरतपदार्थाचा आकार ॥ तेथींचा कीजे निर्धार ॥ ऐ-
 सानिश्चयात्मक वृत्त्यं कुर ॥ ते बुद्धिजाणावी ॥ ६७ ॥ चित्तचेतन्यलक्षण ॥ जें वृत्तीचें स्फुरण
 ॥ अनुसंधानात्मक जाण ॥ चित्तरूपें ॥ ६८ ॥ देहीं अहंभावातें उठवी ॥ पदार्थममतेतें धरवी
 ॥ तो अहंकारजीवातें भोगवी ॥ सरवदुःखातें ॥ ६९ ॥ प्रकृतिपुरुषाचा समयोगी ॥ अंतःकरण
 पंचकाचा अंगी ॥ स्फुरतीयेचंचलतें चावेंगी ॥ झाले पंचप्राण ॥ ७० ॥ कवणप्राणाचें कवण ॥
 कैसें स्वरूपलक्षण ॥ कवणव्यापारकवणस्थान ॥ तें जाणावेंपें ॥ ७१ ॥ आपादतलमस्तक
 देहातें ॥ व्यापूनि भोगी भुक्तरसातें ॥ देहीं चिया सर्वनाडीतें ॥ व्यापिलें व्यानें ॥ ७२ ॥ स-
 माननाभिदेशो वसे ॥ परी देहाचे सर्वसंधी पैसे ॥ तेणें लवती आपैसे ॥ हस्तपादादिक ॥ ७३
 ॥ उदानाचें कंठस्थानमंदिर ॥ करी इच्छादिव्यापार ॥ स्वप्नदावीनाना विकार ॥ निद्रिस्थासी
 ॥ ७४ ॥ अपानासी गुदस्थानी बैसेणें ॥ सदां अधोगती चालणें ॥ मलमूत्रविसर्ग करणें ॥ व्या-
 पारतयाचा ॥ ७५ ॥ नासा मार्गी प्राणासी रिघनिघ ॥ प्रवेशनिर्गमाची लगबग ॥ क्षयातृषे-
 ची लगसग ॥ होयतयाचेनी ॥ ७६ ॥ अंतःकरणवृत्ती शब्दोच्चुरव ॥ तें श्रोत्रेंद्रिय ओळख ॥
 तथातें कर्णेंद्र्यी बैसेक ॥ तेथुनि घेई शब्दातें ॥ ७७ ॥ स्पर्शविषयातें निवडिती ॥ जे मनाचिया
 वृत्ती ॥ तें त्वगिंद्रिय ऐसी स्थिती ॥ ओळखवावी ॥ ७८ ॥ जो वृत्तिबुद्धीच्या पोटी ॥ स्वरूपग्रह
 णोच्चुरवउठी ॥ तें चक्षुडोळ्याचे वाटी ॥ बैसे निघेरूपातें ॥ ७९ ॥ रसग्रहणोच्चुरव चित्तवृत्ती
 ॥ तो चित्तर्तकी मिरवती ॥ सुरवरंगी होयनाचती ॥ रसभावे ॥ ८० ॥ अहंकारगजाच्या कुंभस्था-
 नी ॥ घ्राणमुक्ताफळ झाले सपाणी ॥ गंधप्रकाशाची फुलावणी ॥ तेना सापुटी ॥ ८१ ॥ शब्द

बोले पाहाती ॥ जे अंतः करणाची वृत्ति ॥ ते वागेन्द्रिय सुरवे करिती ॥ बोले मातृकाक्षरीं ॥ ८२ ॥
 मनीची एक वासना ॥ करी ग्रहणोपादान कल्पना ॥ व्यापारार्थ होती आरोहणा ॥ पाणीं द्वि-
 ये करिती ॥ ८३ ॥ बुद्धीचा वृत्ति विशेष ॥ अध्वसंक्रमण दोष उन्मेष ॥ होऊनी गगनास न्मरव
 ॥ चेष्टा बीत चरणातें ॥ ८४ ॥ आत्म्या कृष्णाच्या धरीं ॥ झाला चित्त रुक्मिणीच्या उदरीं ॥ शि-
 श्म मन्मथाची चाड धरी ॥ रति स्मरवाची ॥ ८५ ॥ अहंकार बीजाचा अंकुर ॥ करूं पाहे मळोत्स-
 री व्यापार ॥ गुदस्थानी बैसूनि निर्धार ॥ पायुंडें द्विये करी ॥ ८६ ॥ अंतः करण पंचक वृत्ति ॥ श-
 ब्दादि विषयाकार स्फूर्ती ॥ तेचि पंचविषय बोलि जेति ॥ लिंगदेहाचे ॥ ८७ ॥ एवं पंचवीस क-
 लांचा ॥ सूक्ष्म देह जीवाचा ॥ हिरण्यगर्भ तेथींचा ॥ अधिदैवत पै ॥ ८८ ॥ इन्द्रिये सर्वेश्वरा-
 चीं ॥ तीं आधिदैवत जीवाचीं ॥ हे जाणावी विवंचना तेथींची ॥ अधिभूत सहित ॥ ८९ ॥ अ-
 ध्यात्म अंतः करण ॥ अधिभूत निर्विकल्प स्फुरण ॥ तेथींचें अधिदैवत जाण ॥ बैकुंठ नाथ ॥
 ९० ॥ मन अध्यात्म निश्चित ॥ मंतव्य अधिभूत ॥ चंद्रमा अधिदैवत ॥ जाणावें पै ॥ ९१ ॥ बु-
 ध्दि अध्यात्म जेथ ॥ बोधव्य अधिभूत तेथ ॥ ब्रह्मा अधिदैवत ॥ जाणावें पै ॥ ९२ ॥ चित्त-
 अध्यात्म जेथ ॥ चेतव्य अधिभूत ॥ ब्रह्मा अधिदैवत ॥ जाणावें पै ॥ ९३ ॥ अहंकार अध्या-
 त्म जेथ ॥ अहंकृतत्व अधिभूत ॥ श्रीरुद्र अधिदैवत ॥ निरंतर पै ॥ ९४ ॥ श्रोत्र अध्यात्म
 जेथ ॥ श्रोतव्य अधिभूत ॥ दिशा अधिदैवत ॥ सर्वथैव गा ॥ ९५ ॥ त्वचा अध्यात्म जेथ ॥
 स्पर्शत्व अधिभूत ॥ वायु अधिदैवत ॥ प्रसिद्ध जाणावा ॥ ९६ ॥ चक्षु अध्यात्म जेथ ॥ दृ-
 ष्ट्व अधिभूत ॥ सूर्य अधिदैवत ॥ विख्यात पै ॥ ९७ ॥ जिह्वेन्द्रिय अध्यात्म जेथ ॥ रस

यितव्यअधिभूत ॥ वरुणअधिदैवत ॥ ओल्लरवावें ॥ ९८ ॥ घ्राणेंद्रियअध्यात्मजेथ ॥ गंध
त्वअधिभूत ॥ अश्विनोदेवअधिदैवत ॥ विरव्यातपें ॥ ९९ ॥ वाचाअध्यात्मजेथ ॥ वक्तव्यअ
धिभूत ॥ वैश्वानरअधिदैवत ॥ जाणावेंपें ॥ १०० ॥ पाणींद्रियअध्यात्मजेथ ॥ गृहीत्वत्वअ
धिभूत ॥ इंद्रअधिदैवत ॥ निष्ठांतपें ॥ १०१ ॥ पादेंद्रियअध्यात्मजेथ ॥ गंतव्यअधिभूत ॥
त्रिविक्रमअधिदैवत ॥ बुद्धावेंगा ॥ १०२ ॥ उपस्थेंद्रियअध्यात्मजेथ ॥ आनंदयितव्यअधि
भूत ॥ प्रजापतिअधिदैवत ॥ जाणावेंगा ॥ १०३ ॥ पायुअध्यात्मजेथ ॥ विसर्गअधिभूत ॥
नैर्ऋतीअधिदैवत ॥ प्रसिद्धजाणावें ॥ १०४ ॥ अज्ञानअध्यात्मजेथ ॥ विकारयितव्यअधि
भूत ॥ पुरुषअधिदैवत ॥ निष्ठांतपें ॥ १०५ ॥ जडत्वकारणप्राणासी ॥ तैवीचविषयपंच
कासी ॥ अध्यात्मादीकतयासी ॥ विभागनाही ॥ १०६ ॥ आणीकएककोतुक ॥ हालिंगदे
हजाणपुर्यष्टक ॥ एकाग्रहोऊनिएक ॥ निरूपिजेले ॥ १०७ ॥ अविद्याकामकर्म ॥ हें पुरत्रय
ऐसें वर्म ॥ अंतःकरणपंचकनाम ॥ चतुःपुराचें ॥ १०८ ॥ ज्ञानेंद्रियाचें पंचक ॥ तें पांचवें पुर
सम्यक ॥ षष्ठक पुर ओल्लरव ॥ कर्मेंद्रिये पंचक ॥ १०९ ॥ पंचप्राणपुरसातवें ॥ विषयपंच-
कतें आठवें ॥ हे पुर्यष्टकजाणावें ॥ महानुभावी ॥ ११० ॥ द्रव्याचें द्रष्टेपण ॥ तेंचि पुर्यष्टका
चें दहन ॥ जाहालिया निरसबंधन ॥ जीवात्म्याचें ॥ १११ ॥ असो हाशब्द विस्तार ॥ सांगी
तला लिंगदेह विचार ॥ आतां स्थूलदेहाचा विस्तार ॥ म्हणो मुकुंदराज ॥ ११२ ॥ ॥ इति श्री
मद्विवेकसिंधौ सृष्टिक्रमगुरुशिष्यसंवादे लिंगदेहनिरूपणनाम पंचमप्रकरणसमाप्तम् ॥
श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ अनादिअज्ञानें प्रमत्ता ॥ जीवलिंगशरीरें आवरला ॥ शतमाश्रम-

कर्मबांधिला ॥ जाहालापरवशतो ॥ १ ॥ पुण्यपापाचें फळ ॥ सरबदुःखपावतुकेवळ ॥ स्वर्ग
 नर्कअविचळ ॥ भोगीकर्मवशें ॥ २ ॥ मनुष्यदेहपावोनी ॥ संतअसंतकर्मअर्जुनी ॥ संसारी
 पावेनानाघोनी ॥ श्वानशूकरादिक ॥ ३ ॥ पुण्याचेनिअधिकपणें ॥ स्वर्गसरबभोगणें ॥ पा
 पअधिकतरीजाणें ॥ निरयासीआधी ॥ ४ ॥ आधीकर्मफलभोगीतु ॥ पुण्यपापसमतु
 ल्यकरितु ॥ मगमनुष्यघोनीपावतु ॥ जननीयेगर्भी ॥ ५ ॥ आधीपितृदेहींसंचरे ॥ कव
 णीजीवश्वासरंघें ॥ कवणीएकजळपानद्वारें ॥ कर्माधीनहोय ॥ ६ ॥ कवणीएकवृष्टी
 सरिसा ॥ धान्यावरीपडेअष्टादशा ॥ लीनहोयमाजीअन्नरसा ॥ षड्विधासिगा ॥ ७ ॥ स्रु
 सिचियासाळिका ॥ मूढदशापावेसम्यका ॥ अन्नरसासरिसेंएका ॥ पडतीपितृदेहीं ॥ ८ ॥ ज
 ठरानीचेनिसंपर्कें ॥ षड्धातूचेनियरिपाकें ॥ पावेतिसरेनिसप्तकें ॥ शुक्रदशेतें ॥ ९ ॥ पंचभू
 तांचेंधान्यनिपजे ॥ तयाचाअन्नरसआपजे ॥ अन्नरसातेंशक्रबोलिजे ॥ पंचभूतात्मक ॥
 १० ॥ पितयाचेंरेत ॥ आणिसातेचेंशोणित ॥ जननीगर्भीहोयमिश्रित ॥ ऋतुकाळीं ॥ ११ ॥ प्रा
 णापानाचेनिमेळें ॥ योनिसुरवींपितृरेतउसळे ॥ तेथेंलिंगदेहमिसळे ॥ मनोमेळें ॥ १२ ॥ जरी
 अधीकपितयाचेंरेत ॥ उणेंहोयमातेचेंशोणित ॥ तरीपुत्रनिपजेनिश्चित ॥ जननीयेगर्भी
 ॥ १३ ॥ स्त्रीरक्ताचेनिआधिकपणें ॥ कुमारीसीउपजणें ॥ शक्रशोणिताचेनिसमतुल्य
 पणें ॥ तपुंसकहोय ॥ १४ ॥ पितयाचिद्वारेताचिया ॥ तिन्हीधातूसारखिया ॥ अस्थिशि
 रामज्जायेणेंनावेंतिया ॥ निपजतीपें ॥ १५ ॥ मातेच्याशोणिताचिया ॥ तीनीधातूसार
 खिया ॥ त्वचामांसरक्तऐसिया ॥ जननीचेगर्भी ॥ १६ ॥ ऐसेंस्थूलदेहजीवाचें ॥ निपजे

स हाधातूंचें ॥ षट्कोशिकनामयाचें ॥ ऐसेंबोलिजे ॥ १७ ॥ असो हाशकशोणिताचामे
ळ ॥ एकअहोरात्रें होयनिश्चळ ॥ पांचअहोरात्रेंसुटाळ ॥ बुहुदाकार ॥ १८ ॥ पक्षदिव
सीं अंडाकार ॥ मासां निपजेशिर ॥ भुजावक्षस्थळ हाविचार ॥ होयदोमासीं ॥ १९ ॥ ती
मासीं उदरकटीपृष्ठी ॥ चौथ्यासमग्रयादृष्टी ॥ पांचव्याअस्तिशिरांचीदाटी ॥ गर्भासि
होय ॥ २० ॥ षणमासीं लवचारोम ॥ सातव्यानखें केशोद्गम ॥ तेव्हांच प्रगटती चित्तधर्म ॥
स्मरणादिक ॥ २१ ॥ वरील दोमासीं अतिशोच्यता ॥ तबगर्भासीं उठली प्रसूतव्यथा ॥ मग
तोपावे मूच्छविस्था ॥ बाहेरपडे ॥ २२ ॥ व्यथेचेनि अतिभरें ॥ जातीस्मरत्वविसरे ॥ कोहं-
कोहं दीर्घस्वरें ॥ रुदनकरी ॥ २३ ॥ ऐसापंचीकृतपंचभूतांचा ॥ स्थूलदेहजीवात्मयाचा
॥ कवणअंशकवणभूतांचा ॥ तोतूँ ऐकपां ॥ २४ ॥ रोमआणित्वचाभास ॥ अस्थिनाडी
कठिनांश ॥ पंचीकृतपृथ्वीचेसाभास ॥ जाणावेंपै ॥ २५ ॥ लालमूत्रशोणित ॥ मज्जा
आणिपांचवेंरेत ॥ हेद्रवांशआपाचेसत्य ॥ स्थूलशरीरीं ॥ २६ ॥ क्षधाआणितृषानि-
द्रा ॥ आलस्यसंगाशिथ्येद्रा ॥ हेउष्णांशबुद्धसमग्रा ॥ तेजाचेपै ॥ २७ ॥ धावनवलनअ
कुचन ॥ यसरणआणिनिरोधन ॥ हेचलनांशपांचहीजाण ॥ पंचीकृतवायूचे ॥ २८ ॥ काम
क्रोधशोकमोहभय ॥ हेव्यापकांशपाहे ॥ पंचीकृतनभाचेनिःसंशय ॥ जाणस्थूलशरीरीं ॥
२९ ॥ ऐसेंहेस्थूलशरीर ॥ लिंगदेहाचेंबिडार ॥ तेथेंअसतीषड्विकार ॥ तेऐकपांतू ॥ ३० ॥
प्रथमविकारजायते ॥ दुजाअस्तितिसराविवर्धते ॥ तुरीयविपरिणामतेपंचमअपक्षी
यते ॥ सहावाविनश्यतिहे ॥ ३१ ॥ जायतेम्हणजेनहोउनीहोणें ॥ अस्तिम्हणजेनसू

निअसणें ॥ विवर्धते म्हणजे पावणें ॥ अभिवृद्धीतें ॥ ३२ ॥ विपरिणमते तें तारुण्य ॥
 अपक्षीयते वार्धक्यपण ॥ विनश्यति म्हणजे मरण ॥ षड्विकार हे ॥ ३३ ॥ निरूपिले
 साहाही विकार ॥ इहीं युक्त स्थूल शरीर ॥ तेथें जागृती निरंतर ॥ अवस्थावर्तें ॥ ३४ ॥ स्थू-
 ल देह जागृती अवस्था ॥ या दोहींचा अभिमानी विश्वनिरुता ॥ या तिहीं साकार व्यव-
 स्था ॥ पुढें जाणावी ॥ ३५ ॥ नेत्रस्थान भोग स्थूल ॥ रजोगुण षड्विध मेळ ॥ प्रणवाचा आ-
 द्य चरण सकल ॥ एसें बुझावें ॥ ३६ ॥ प्रणवाचा प्रथम चरण ॥ हा षड्विध पैंगुण ॥ तेथींचा अ-
 र्थ कैसा कवण ॥ तो अवधारिजो ॥ ३७ ॥ पंचीकृत भूतां विण ॥ नाहीं पिंड ब्रह्मांडाचें व-
 र्तन ॥ उत्पत्ती जागृती जाण ॥ तिहीं विण नाहीं ॥ ३८ ॥ उत्पत्ती जागृती वीण ॥ ब्रह्मा
 विश्व अभिमानी कवण ॥ तिहीं वीण आकार हेरवूण ॥ बोलूं चिन्मये ॥ ३९ ॥ हें सकळ ही जेथें
 नाहीं ॥ तेथें नेत्रस्थान तें कायी ॥ स्थूल भाग तोही ॥ अघट मान ॥ ४० ॥ रजोगुणाचें निअ-
 भावें ॥ मागील काहींच न संभवे ॥ म्हणून सकळ ही जाणावें ॥ प्रथम चरण ॥ ४१ ॥ जी-
 वाचें लिंग शरीर ॥ तें स्वभाव स्थेचें बिंदार ॥ तें जस अभिमानी निरंतर ॥ त्या दोहींचा पें-
 ॥ ४२ ॥ तें जस स्वभाव स्थालिंग शरीर ॥ या तिहीं उकार विस्तार ॥ कंठस्थान तें मंदिर ॥ या-
 त्रितयाचें ॥ ४३ ॥ सरवदुःख मिश्रित ॥ तेथें भोग प्रविविक्त ॥ सत्व गुण असे प्रसवत ॥
 यथापंचकातें ॥ ४४ ॥ तेणें शींसहित षट्क ॥ जो लिंग देह प्रवर्तक ॥ द्वितीय चरण ऐसी-
 व्याख्य ॥ बुझ प्रणवाची ॥ ४५ ॥ प्रणवाचा द्वितीय चरण ॥ कैसे निहा समस्त गुण ॥ ऐ-
 शासाक्षेपी युक्तीची रवूण ॥ ते ऐक पातूं ॥ ४६ ॥ नघडे सूक्ष्म भूतां वीण ॥ हिरण्यगर्भीलं

गदेहाचेंवर्तन॥तीहींवीणकेंचेंसंभवन॥स्थितीस्वभावस्थेची॥४७॥जेथेंस्थितीअवस्था
चिनाहीं॥तेथेंअभिमानीकवणाचाकाई॥सहणूनिविष्णुतेजसदोधेही॥अभिमानीकैसे
॥४८॥तिहींवीणकंठस्थानासीयोग॥नाहींप्रविविक्तभोग॥तेथेंसत्वगुणाचाप्रसंग॥के-
वींबोलावा॥४९॥येणेंसमस्तेंवीणसर्वज्ञा॥नाहींद्वितीयचरणऐसीसज्ञा॥सहणूनिती-
चितोअवज्ञा॥कवणेंकरावी॥५०॥अज्ञानजेंकारणशरीर॥तेंस्रुष्टीचेंक्रीडामंदिर
॥तथादोहींचानिरंतर॥प्राज्ञअभिमानी॥५१॥प्रज्ञास्रुष्टीअज्ञान॥हेंत्रयमकारजाण॥
तथासीहृदयस्थान॥जाणपेंगा॥५२॥आनंदभोगहृदयींचा॥हाविस्तारतमोगुणाचा
॥तृतीयचरणप्रणवींचा॥हेंसकळहिगा॥५३॥हेंसकळहितृतीयचरण॥हाअर्थकेंवि-
होयघटमान॥ऐशाआक्षेपीजाण॥सांगिजेलजें॥५४॥प्रसिद्धमहामायेविण॥ना-
हींमायाअविद्येचेंअधिष्ठान॥प्रलयस्रुष्टीरुद्रप्राज्ञअभिमान॥हेकवणासियां॥५५
॥जरीअभावयात्रितयासी॥तरीमकारहीसंज्ञाकवणासी॥तेथेंहृदयस्थानहेंकवणा-
सी॥इहींविण॥५६॥तिहींअभिमानाविण॥यासमस्तांशीअसंभवन॥आनंदभोग-
तोकवण॥तेथेंतमोगुणकेंचा॥५७॥येणेंषड्विधेंविण॥तृतीयचरणबोलिजेकवण॥सह-
णूनितेंचितेंहेंअप्रमाण॥कांहींचनळे॥५८॥एवंतिनीमात्राप्रणवाचिया॥प्रपंचाकारें
विस्तारलिया॥ऐशाश्रुतीअथर्वणशाखेचिया॥बोलतअसती॥५९॥एवंस्थूललिंगका-
रण॥हेंजीवाचेंदेहत्रयजाण॥जागृतीस्वप्नस्रुष्टीपूर्ण॥अवस्थात्रयगा॥६०॥विश्व
तेंजसप्राज्ञ॥अभिमानीत्रयसर्वज्ञ॥अकारउकारमकारहीसंज्ञा॥मात्रात्रयींगा॥६१

नयनकंठहृदय ॥ हेअवस्थेचेस्थानत्रय ॥ स्थूलप्रविविक्तआनंदज्ञेय ॥ भोगत्रयपै ॥ ६२ ॥
रजसत्वतमहेगुण ॥ अविद्येचेप्रसिद्धजाण ॥ आद्यद्वितीयतृतीयचरण ॥ प्रणवाचे ॥ ६३ ॥
असोहेसुषुप्तोअज्ञानाची ॥ जागृतीस्वप्नहीअवस्थाअन्यथाज्ञानाची ॥ ऐसीसंसृतीअवि-
द्येची ॥ जीवात्मयासी ॥ ६४ ॥ जीवासीअविद्याअसाधारण ॥ म्हणोनिसंसारसीकारण ॥ ना-
नायोनीसंसरण ॥ तेगुणकर्मयोगें ॥ ६५ ॥ एकचिअवस्थेआंत ॥ गुणत्रयाचीऐकमात ॥ जे-
णेंनानायोनीसीहेत ॥ कर्मद्वारें ॥ ६६ ॥ गुणत्रयाचीवृत्ती ॥ साररवीचेछेचित्तवृत्ती ॥ मग
इंद्रियेव्यापारकरिती ॥ चित्तानुसारें ॥ ६७ ॥ सत्वगुणचित्तींप्रगटे ॥ तेवेळींपुण्यवासना
उठे ॥ इंद्रियेकरूनीआदटे ॥ परीअंतींहोतीशांत ॥ ६८ ॥ निपजतीकर्मसात्विकें ॥ जीउ-
त्तमयोनीदायकें ॥ तिथेंपुरवितीकोतुके ॥ स्वर्गस्वरवाचीं ॥ ६९ ॥ रजोगुणउठेचित्तीं ॥ तेवे-
ळींअभिलाषींपावेस्थिती ॥ मगइंद्रियेप्रवर्तती ॥ विषयोद्यमीं ॥ ७० ॥ कर्मनिपजतीराज-
सें ॥ जियेविषयांचेनीअध्यासें ॥ रजोयोनीकर्मवशें ॥ पावेअनुक्रमें ॥ ७१ ॥ चित्तींतमोगु-
णाचाहोयअवतार ॥ तेवेळींउठेक्रोधज्वर ॥ पापवासनेचेंअभ्यंतर ॥ वर्तेइंद्रियग्रामीं ॥ ७२ ॥
कर्मनिपजतीतामसें ॥ जेहीनरूपहोतीआपैसें ॥ मूढयोनीतकर्मवशें ॥ जीवजन्मपावे
॥ ७३ ॥ जेवेळींजोगुणउठी ॥ तोयेरादोहीतेंआणितळवरीं ॥ तेथेंविषयपरिपाठी ॥ ते
सर्वथानाहीं ॥ ७४ ॥ हेगुणत्रयाचेबंधन ॥ जीवासीपडलेंगहन ॥ तंववरीनचुकेजन्ममरण
॥ कल्पकोटी ॥ ७५ ॥ हीगुणत्रयाचीव्याख्या ॥ जोत्रिगुणसृष्टीअसरव्या ॥ जेथेंमहाप्रळ-
यींसौरव्या ॥ नाहीस्वरूपाचे ॥ ७६ ॥ जंवजीवासीमालिनदशा ॥ तंवनचुकेगर्भवासा ॥

आणिनटकेसहसा ॥ तुर्चाभूमीपैं ॥ ७७ ॥ तेतुर्चादशाकैसी ॥ तुजनिरूपिजेलऐसी ॥ तरी
अवधाननिजमानसी ॥ दृढकरावें ॥ ७८ ॥ स्वरूपाचें अनुसंधान ॥ तोचिदेहेमहाकारण ॥
तैथेंतुर्चाअवस्थाजाण ॥ सर्वसाक्षिणी ॥ ७९ ॥ तेंचिसाक्षित्वआइक ॥ तुजसांगिजेल
कौतुक ॥ जैणेंतरलेजनकादिक ॥ भवसागरीं ॥ ८० ॥ मीजागृतीनास्वप्न ॥ सुषुप्तीनाकल्प
नाकवण ॥ हेअवस्थात्रयमीन ॥ नामजआथी ॥ ८१ ॥ मीस्थूलनालिंगदेह ॥ अज्ञानना
तत्कार्यमेह ॥ निर्विकारविदेह ॥ परमात्मासी ॥ ८२ ॥ मीविश्वनातैजस ॥ प्राज्ञतोहीपरव-
श ॥ हेअभिमानमीउदास ॥ अभिमानशून्य ॥ ८३ ॥ नयनकंठहृदय ॥ मजनाहीस्था-
नत्रय ॥ स्थानमानरहितअद्वय ॥ तेंपरब्रह्मसी ॥ ८४ ॥ मीस्थूलनाप्रविविक्त ॥ आनंदही
नोहेसुषुप्त ॥ असोहेमीनगुणातीत ॥ परब्रह्मसी ॥ ८५ ॥ यापरीस्वरूपातें ॥ स्वयेंबुझणें
निरुतें ॥ तयेअवस्थातुर्थेतें ॥ बुझीजसू ॥ ८६ ॥ तुर्थेचीपरिपक्वता ॥ तेचिउचनीअवस्था ॥
निंबोळियांसमधुरता ॥ जैशीपक्कदशें ॥ ८७ ॥ तुर्चातेशुद्धवासना ॥ तैथेंहाचिकडवरप-
णा ॥ उचनीबुझनिवासना ॥ म्हणूनिगोडतें ॥ ८८ ॥ जैसीसारवरउदकींबिरे ॥ परीतैथीं-
चीमधुरताउरे ॥ तैसीतुर्चास्वरूपीसुरें ॥ तेउचनीगा ॥ ८९ ॥ अवस्थापंचमानास्ति ॥ ऐसी-
हेवेदश्रुती ॥ म्हणूनि तुर्थेचीपरिणामस्थिति ॥ तेउचनीकीं ॥ ९० ॥ त्वंपदार्थाचीशोधणूक
॥ तेथेंथेंझालीसार्थक ॥ तदात्मातोशिष्यटिळक ॥ बुझसीउत्तरार्थी ॥ ९१ ॥ असोहीअवस्था
तुर्चा ॥ आणिशरीरसायासाया ॥ तैथींचाअभिमाननिश्चया ॥ तोप्रत्यगात्मा ॥ ९२ ॥ हेच
तुर्चागासैत्रा ॥ प्रणवींचीअर्धमात्रा ॥ यांचेंस्थानपवित्रा ॥ ब्रह्मरंध्र ॥ ९३ ॥ आनंदाभास-

भोग ॥ यासा हांचा समयोग ॥ ऐसानी पजला प्रसंग ॥ शब्दसत्त्वे ॥ ९४ ॥ यासमस्तांचा गुण
 ॥ तो प्रणवाचा चतुर्थ चरण ॥ स्वरूपी निर्गुण ॥ नादात्मक तो ॥ ९५ ॥ प्रणवाचे निचतुर्थ च
 रणें ॥ हे सर्व कैसें न होणें ॥ ऐशा आक्षेपी शाहाणें ॥ आईकतूं ॥ ९६ ॥ गुणसास्य व्यतिरेकें
 ॥ सहामाया आत्मज्ञानाची नावचि देखे ॥ तरी सर्व साक्षित्वतुर्थाकें ॥ अवस्था द्वयगा ॥ ९७ ॥
 या अवस्थेचे निसंबंधें ॥ अभिमानी येणें शब्दें ॥ परमात्मा प्रत्यगात्मा ऐसीं द्विविधें ॥ नावे ब्र
 ह्मासचि कीं ॥ ९८ ॥ नभासै जें सहामाया ॥ तें कैचें साक्षित्व आणितुर्था ॥ तीवीण परमात्मप्र
 त्यगात्म्या ॥ अभिमानित्वकेंचें ॥ ९९ ॥ येणें पूर्वोक्ते विण ॥ कवणाचे मूर्ध्नि स्थान ॥ आनं-
 दाभास भोग कवण ॥ बोले चिगा ॥ १०० ॥ येणें शब्द पंचकें विण ॥ शब्दसत्त्वाचा विस्तार-
 तो कवण ॥ म्हणून हे सर्व चतुर्थ चरण ॥ प्रणवाचा पै ॥ १०१ ॥ जेथें वर्णाचा नाही उच्चार
 ॥ ध्वनिमात्राचा व्यवहार ॥ म्हणून अर्धमात्रा ऐसानी धार ॥ जाणिज सत्तुंचि ॥ २ ॥ तथा
 पि चतुर्थ चरण ॥ येणें शब्दें बोले योगिजन ॥ तेथें परमात्मा चिस गुण ॥ निरूपिजे पै ॥ ३ ॥
 मग नादासी होय विश्रांती ॥ मायेसी होय उपशान्ति ॥ उरें केवल ज्ञप्ती ॥ ब्रह्मसत्ता मात्र जें
 ॥ ४ ॥ असोयामहाकारण व्यतिरिक्त ॥ कांहीं चि नाही कार्य जात ॥ म्हणून प्रपंचासी भिन्न
 त्व ॥ नाही परब्रह्मी ॥ ५ ॥ परब्रह्माचि या सत्ता ॥ कारण प्रपंचासी अस्तिता ॥ तेणें होय वि
 द्यमानता ॥ सूक्ष्म प्रपंचासी ॥ ६ ॥ सूक्ष्म प्रपंचा विण ॥ स्थूल प्रपंचासी नाही वर्तन ॥ म्हणून
 कार्यचिकारण ॥ जाणयेणें त्यायें ॥ ७ ॥ म्हणून अकार तो चि उकार ॥ उकार तो चि मकार ॥ म
 कार तो चि अनाक्षर ॥ परमात्मा पै ॥ ८ ॥ ऐसें आपणया आपण बुद्धे ॥ तो जीव शब्द बोळिजे

॥ ब्रह्मसाक्षात्कारपाविजे ॥ तेणेंचिपें ॥ ९॥ असोहेईश्वरोपाधिसमष्टि ॥ जीवोपाधिबोलि
जेव्यष्टि ॥ ऐसीव्यष्टीसमष्टीचीगोष्टी ॥ तेपादत्रयपें ॥ १०॥ एवंशबलत्वंपदार्थ ॥ प्रणवाचे
पादत्रययथार्थ ॥ अर्धमात्राशोधिलीयाऐक्यार्थ ॥ होतीअसिपदी ॥ ११॥ तोशोधनक्र-
मकैसा ॥ ऐसेंम्हणसीगावल्सा ॥ तरीउत्तरार्धीस्वेच्छा ॥ बुझसीतूं ॥ १२॥ ऐसीश्रीगुरूची
वाणी ॥ ऐकोनिशिष्यशिरोमणी ॥ करिताझालाविनवणी ॥ श्रीसुकुंदराजम्हणे ॥ १३॥ इ-
तिश्रीमद्विवेकसिंधौस्तुष्टिक्रमेगुरुशिष्यसंवादेस्थूलदेहकथनं नामषष्ठप्रकरणं समाप्तं ॥
॥ श्रीगणेशायनमः ॥ जयजयजीश्रीगुरुनाथा ॥ माझ्याप्रश्नाचीकथा ॥ राउळेंनि
रूपिलीसमस्ता ॥ अनुक्रमें ॥ १॥ मायाअविद्यातेअरिसे ॥ तेंथेंब्रह्मप्रतिबिंबेआपैसें ॥
तेजीवेश्वरऐसें ॥ वेदांतीबोलिले ॥ २॥ परब्रह्मस्वसंवेद्य ॥ जेंजीवेश्वरावेद्य ॥ तेंथूनिउठती
मायाअविद्या ॥ विवर्तरूपें ॥ ३॥ चेंथेंआक्षेपअसेथोरु ॥ मुरव्यबिंबाहोयआकारु ॥ तरीप्रति
बिंबाचाओडंबरु ॥ दिसेरसदर्पणीं ॥ ४॥ निराकारब्रह्मासी ॥ प्रतिबिंबाचीकुटीकायसी ॥
तरीयाआक्षेपासी ॥ उत्तरदीजेस्वामियां ॥ ५॥ ऐसाशिष्याचासंदेह ॥ ऐकूनिउठिलास्नेह
॥ भगसर्वज्ञाचाराव ॥ बोलेश्रीगुरुनाथ ॥ ६॥ बिंबप्रतिबिंबन्याय ॥ तेंथींचाबुझसीअभि-
प्राय ॥ तेवेळींतुझाआक्षेपवावो ॥ तूंचिम्हणसी ॥ ७॥ निराकारनिराभासे ॥ बिंबप्रतिबिं-
बकायसें ॥ हेंवाक्यतुझेंअनारिसें ॥ कैविंम्हणावें ॥ ८॥ तथापिमायातेसाभास ॥ अवि-
द्यातेहीतदंश ॥ उभयांचेंलक्षणअनाहश्य ॥ नव्वेस्फूर्तिवीन ॥ ९॥ आपणापेंअवलो-
कितां ॥ ब्रह्मींस्फुरेपूर्णअहंता ॥ म्हणूनिमायेसीसाभासता ॥ असेचिकीं ॥ १०॥ अ-

ज्ञानपूर्वकअन्यथाज्ञान ॥ ऐसंअविद्येचेंलक्षण ॥ म्हणूनितेहीसाभासरवुण ॥ बोलिजेवे-
 दांती ॥ ११ ॥ पांचहीदर्शनेंजंबुकें ॥ वेदांतसिंहाचेहाकें ॥ ऐकूनिम्हणतीरारवें ॥ अजलोंजी
 ॥ १२ ॥ पांचहीदर्शनें ॥ परस्परेकरितीसाजणें ॥ वेदांताचेनिश्यालेपणें ॥ ऐसंगसे ॥ १३ ॥ पां-
 चहीदर्शनाशींझंजार ॥ हावेदांतासीसाजेबडिवार ॥ जोएकांगवीर ॥ रव्यातिवादियां ॥
 १४ ॥ म्हणोनिवेदांतेंबोलावें ॥ तेंचिसाचमानावें ॥ धेरतेंसोडावें ॥ पाषांडमत ॥ १५ ॥ वेदांता
 च्याएकदेशीं ॥ वर्तननैध्याधिकवैशेषिकांसी ॥ तींपूर्वपक्षवेदांतासी ॥ म्हणूनिसांडावी ॥
 १६ ॥ वेदांताचियापूर्वभागातें ॥ भाट्टप्राभाकरबोलतें ॥ चित्तशुद्धीसीहेतुभूतें ॥ परसि-
 दांतनव्हती ॥ १७ ॥ वेदांगत्वप्रमाणें ॥ होतीकीरहीदर्शनें ॥ परीसाधनेंचिसाध्यकवणें ॥ बो-
 लिजेल ॥ १८ ॥ जैसेबहिरंगसाधन ॥ देवतृप्तीसीकारण ॥ तेंसंमुक्तीविषयींअप्रमाण ॥
 कर्मकांडहें ॥ १९ ॥ घेरेंदर्शनेंसमस्तें ॥ वेदबाह्यम्हणूनिकुमतें ॥ वेदार्थाचातत्त्वार्थवेदांतें ॥
 बोलावागा ॥ २० ॥ असोहेमायाअविद्येचेंलक्षण ॥ जेथेंनाहींसाचारपण ॥ परीसाभासप-
 णाचीरवुण ॥ तेअनारसीनव्हे ॥ २१ ॥ एकस्वरूपोन्मुखस्फुरण ॥ दुसरीतेविपरीतकल्पना
 जाण ॥ तरीवेद्यत्वेसाभासपण ॥ तेबोल्हचिनये ॥ २२ ॥ ब्रह्मकीरनिराभास ॥ परीमायाअ-
 विद्यासाभास ॥ म्हणूनितेथेंउठतीप्रतिभास ॥ परब्रह्मीचे ॥ २३ ॥ श्रद्धाचैतन्येवीण ॥ ना-
 हींमायाअविद्येचेंस्फुरण ॥ म्हणूनित्यासीअधिष्ठान ॥ चैतन्यचिकीं ॥ २४ ॥ जेथेंमायाअवि-
 द्यास्फुरे ॥ तेथेंचैतन्यआधींसंचरे ॥ तेणेंवीणघातेंबारे ॥ कवणदारववीयां ॥ २५ ॥ मायाअ-
 विद्येचियाअवभासा ॥ चैतन्यांशाउठसरिसा ॥ तेथेंप्रतिबिंबऐसा ॥ शब्दबोलिजे ॥ २६ ॥

घटमठासरिसें ॥ निरालंबगगनप्रवेशे ॥ तेंघटाकाशमठाकाशऐसें ॥ नांवठेविलें ॥ २७ ॥ हां
 गातुझियावासना ॥ स्फूर्तीयेतल्लणीं अधिष्ठिजेचैतन्या ॥ तैसेंमायाअविद्याजाणा ॥
 ब्रह्मआधिष्ठी ॥ २८ ॥ मायाअविद्याकीरसाभास ॥ तेथेंअनुभविजेब्रह्मनिराभास ॥
 जेणेंवसविजेवोस ॥ वासनात्मकहें ॥ २९ ॥ अगापरब्रह्मनल्लेतेंशून्य ॥ जाणशून्यचैत
 न्य ॥ म्हणूनिजाणतीतेधन्य ॥ निराभासजरी ॥ ३० ॥ बिंबस्थानीब्रह्मउपमिजे ॥ प्रति-
 बिंबजीवेश्वरबोलिजे ॥ हाबिंबप्रतिबिंबन्यायजाणिजे ॥ वेदांतशास्त्री ॥ ३१ ॥ परब्र-
 ह्मिनाहीबिंब ॥ तेथेंकायसेंप्रतिबिंब ॥ तथापिजोहृष्टांतडिंब ॥ बुझावयादेणें ॥ ३२ ॥ जो
 साम्यचिपरीविकळ ॥ तोहृष्टांतनल्लेनिर्मळ ॥ अहोप्रासादकैसाधवळ ॥ कृष्णाकागजें
 सा ॥ ३३ ॥ एवंमायीकदोष ॥ हृष्टांतासीओळख ॥ इहीवर्जितदूषिततेंसूरर्व ॥ शास्त्रब-
 हिंसुरवर्षे ॥ ३४ ॥ शास्त्रबाह्यदूषण ॥ हृष्टांतासीदेतीसूरर्वजन ॥ तथाहृष्टांतारवडन ॥
 तेणेंचिन्त्याये ॥ ३५ ॥ सुरवश्लेष्मानेंजडलें ॥ अस्थिमांससकळभरलें ॥ तथापिचंद्रासी-
 उपमिलें ॥ तेंदूषणकाई ॥ ३६ ॥ पूर्णचंद्रासीवर्तुळता ॥ आणिअसेनिर्मळता ॥ म्हणू-
 निउपमिजेवक्तो ॥ पूर्णचंद्रेंसी ॥ ३७ ॥ अगाएकदेशीहृष्टांत ॥ हृष्टांतकीरअसेवर्तत ॥ म्ह-
 णूनिशास्त्रबाह्यवितर्क ॥ तूनकरीपां ॥ ३८ ॥ कवणप्रमाणासीआंत ॥ शास्त्रेंबोलिजे-
 हृष्टांत ॥ ऐसीजेनेणतीमात ॥ तेदूषितुकाय ॥ ३९ ॥ कवणेंशूषणेंदूषणें ॥ हृष्टांतासीजो-
 नेणें ॥ तेणेंसीबोलणें ॥ तेबिंदबनाचकी ॥ ४० ॥ असोहेसायाअविद्यासंबंधें ॥ तूंचिजी
 वेश्वरभेदे ॥ जाहालासीपूर्णविनोदें ॥ विश्वाकारगा ॥ ४१ ॥ हेंतुझेंचिऐश्वर्य ॥ तेंअना

दिमायाकार्य ॥ तेमायातूं चिहें अश्रिय ॥ नवलतुझे ॥ ४२ ॥ राणे हो आपुल्या सरवा ॥ तु
 लीच झाले तिअसे रवा ॥ हे तुलीचनोळरवा ॥ यासी कवणें कायकीजे ॥ ४३ ॥ तुझियाचिमा
 येगुंतले ॥ अनादिला घवहें नाथिलें ॥ हे तुजबंधन पडलें ॥ वज्ररूप ॥ ४४ ॥ जैसे गगनीं
 अभाळ ॥ नतरीतरणी मृगजळ ॥ तैसे नाथिलें आडजाळ ॥ तुजपडिलें हें ॥ ४५ ॥ व्या-
 घनिजच्छायेसी उफाडे ॥ जैसे ज्वाळ्याड बापुडे ॥ तैसें केलें सेवेडे ॥ संसारें तुज ॥ ४६ ॥
 तरंगाचे निआरोपें ॥ समुद्रजरीवाशिपे ॥ नातरी शेषहाकां पे ॥ निजफूत्कारी ॥ ४७ ॥ आयु-
 लीचे हाकें ॥ सिंह जैसा वचके ॥ नातरी जलधरधाके ॥ निजगर्जन ॥ ४८ ॥ निजशक्तीचे निआ-
 डंबरें ॥ तैसातूं मुल्लासिबारे ॥ घेरवीं सकलही कीररे ॥ तूं चिब्रह्म ॥ ४९ ॥ तरंगाचे निब-
 डिवारें ॥ समुद्रचिकीरस्फुरे ॥ परीतरंगाचे निआकारें ॥ समुद्रचिकी ॥ ५० ॥ तरंगा आपण
 पेंघोजी ॥ तरीतोचिकीं समुद्रगाजी ॥ म्हणूनि देहाएवढे पणाची वाजी ॥ तुजनलवीपातूं
 ॥ ५१ ॥ देहाएवढे पण ॥ हे आत्मयासी बंधन ॥ म्हणूनि बुझपरिपूर्ण ॥ परब्रह्मतूं ॥ ५२ ॥
 देहाचे निअध्यासें ॥ आत्मयासी पणाचें पिसें ॥ लागलें अनादिएसें ॥ म्हणूनि सांडावें ॥
 ५३ ॥ अगासर्वही आपणव्हावें ॥ अथवा कांहीं चि नव्हावें ॥ कांहीं चि न होऊन असावें ॥ ने-
 णूकाई जें ॥ ५४ ॥ कांहीं चि नव्हावयापासाव ॥ सर्वही होणें हें बरव ॥ जेथें सरवदुःखासी वे-
 गळीव ॥ आधीचिना ॥ ५५ ॥ आदिअंती साळी देखिली ॥ मध्यें तृणाकार विस्तारली ॥ प-
 री साळी घेणें शब्दें बोलिली ॥ विबुधजनीं ॥ ५६ ॥ तैसें आदिअंती ब्रह्मचिअसे ॥ मध्यें
 प्रपंचाकारभासे ॥ परीसर्वही ब्रह्मचिअसे ॥ वेदीबोलिजे ॥ ५७ ॥ जो आपण ब्रह्म झाला

॥ तो प्रपंचाते विचारूंगे ला ॥ तंव ब्रह्मचिप्रपंच देखिला ॥ समूह हा ॥ ५८ ॥ ब्रह्मह्माचे
 घोरी ॥ प्रपंच फळ उठियेले देरी ॥ तेथें ब्रह्मत्वाची तुरी ॥ कां आणावी गा ॥ ५९ ॥ हांगा-
 साचे विण ॥ लटिके नाही ऐसे जाण ॥ तरी ते चितेशा हाणे ॥ जाणावे कीं ॥ ६० ॥ तत्वनातून-
 निराकार ॥ जगज्जीवईश्वर ॥ तें तुझे चि अंकुर ॥ आनंद कंदाचे ॥ ६१ ॥ ज्या बीजाचा अंकुर
 ॥ आणिते थून जो विस्तार ॥ सर्वही एक हा निर्धार ॥ विश्वविदतू ॥ ६२ ॥ अहो अंगासीं स-
 लगने ॥ केशनखें अचेतन पणें ॥ तीं चैतन्यासी वेगळीं कवणें ॥ निवडावीं पां ॥ ६३ ॥ तें सें
 अचेतन हें निरिवल ॥ चैतन्यासी नाही वेगळ ॥ म्हणूनि ब्रह्मचिके वळ ॥ तूं चि एक ॥ ६४
 ॥ तंव शिष्ये विनविजे ॥ सर्व ब्रह्म श्रुती बोलिजे ॥ तरी विषय संगें कां बुडिजे ॥ भवसागरीं
 ॥ ६५ ॥ ऐशा आक्षेपी उत्तर ॥ बोलिजे लसंदर ॥ तें एक तूं चतुर ॥ अधिकार भेदें ॥ ६६ ॥ अ-
 हें त बोधाविण ॥ विषय संगें पडे बंधन ॥ जें सें निज शस्त्रें मरण ॥ भ्रमितासि गा ॥ ६७ ॥ जें
 सीपंथीची सिदोरी ॥ वेगळी विटाळे नाना परी ॥ एक लक्षालिचा कुसरी ॥ काय विटाळा-
 ची ॥ ६८ ॥ देहादिक विषय जात ॥ ब्रह्मचिकीर समस्त ॥ तथापित्यजिती विरक्त ॥ नेतिने
 तिसुरें ॥ ६९ ॥ जे जे वस्तु अनात्मा ॥ ते ते त्या जावी माहात्मा ॥ तरी स्वयं प्रकाशात्मा ॥ सह
 जचि भेदे ॥ ७० ॥ लवण पाणी याचा बांध ॥ हा कीर जगीं प्रसिद्ध ॥ परी तृषार्थी सेवितां शु-
 द्ध ॥ मरणाचि कीं ॥ ७१ ॥ जें सें रायेणाचें भातुकें ॥ आरोगिती कौतुकें ॥ परी प्रीती लक्ष-
 उपणाति तुकें ॥ सांडिती कीं ॥ ७२ ॥ जें पाण्याचें लवण ॥ तृषार्थी करी सेवन ॥ तरी तृषे नि-
 मित्त मरण ॥ नचुके चि कीं ॥ ७३ ॥ ज्याची तृषा वोळे ॥ उदकें स्पर्शीतळे ॥ मग लवण होय

अतिरसाळ ॥ जिहें द्वियासी ॥ ७४ ॥ जेमहारोगेंस दोष ॥ तयामिष्टान्चीविष ॥ तेंसें भवरो
 गियां अशेष ॥ कुपय्यहें ॥ ७५ ॥ म्हणूनिसर्वस्वसांडावें ॥ उत्तमविरक्तल्लावें ॥ ईश्वरातेंध
 रावें ॥ अनन्यभावें ॥ ७६ ॥ करावाविषयाचात्याग ॥ धरावासाधूचासंग ॥ रागद्वेषाचाप्र-
 संग ॥ घडूंचिनद्यावा ॥ ७७ ॥ वेदशास्त्रपुराण ॥ साधूसुरवेंनिरूपण ॥ तेंकरावेंश्रवण ॥ वि-
 वेकहृष्टी ॥ ७८ ॥ विवेकवित्पत्तीसकारण ॥ अन्यथानाहींसाधन ॥ जेंवेदांतश्रवण ॥ सा-
 धूसुरवें ॥ ७९ ॥ नित्यतोपरमात्मा ॥ अनित्यप्रपंचअनात्मा ॥ हाविवेकबोलिजेमहात्मा
 ॥ वेदांतशास्त्रीं ॥ ८० ॥ भक्तिज्ञानवैराग्य ॥ हेंश्रवणाचेंसोभाग्य ॥ भवरोगियासीआरो-
 ग्य ॥ चेणेंचिकीं ॥ ८१ ॥ म्हणूनिसाधूचेनिमुरवें ॥ श्रवणकरावेंविशेषें ॥ आणित्तिप्रौढी
 नदेरवें ॥ विवेकार्थीपें ॥ ८२ ॥ द्रव्यस्त्रीचेअभिलाषें ॥ साधूनेणोंकायभुंके ॥ म्हणूनित
 याचेनिमुरवें ॥ श्रवणनकरावेंगा ॥ ८३ ॥ जयारसाचीआवडी ॥ श्रोतयांचेचित्तीफुडी ॥ व-
 क्तातेंचिबडबडी ॥ अभिलाषेंपें ॥ ८४ ॥ रसरंगीबोलते ॥ अभिलाषितीजेवक्ते ॥ महार
 साळातें ॥ तेंबहिर्मुरवकी ॥ ८५ ॥ श्रोतयाचेंचित्तबावरे ॥ तेउतेंचित्तोव्यापारे ॥ तयाचेंबो-
 लणेंबारे ॥ कायकरावें ॥ ८६ ॥ वैषयीकबोलतें ॥ घरोघरीबोलतीवृत्तें ॥ भातनागरीकरे
 सेतें ॥ ओळखवावेंगा ॥ ८७ ॥ एकाचेंनिरूपणऐकिले ॥ धितियास्वानुभवासुकिजे ॥ संदे
 हसागरीबुडिजे ॥ तेंऐकूनको ॥ ८८ ॥ साधूहोयभीडरवोर ॥ तोचितयासीअपराधथोर
 ॥ यथार्थसांडुनिउच्चार ॥ जरीबोलेलतो ॥ ८९ ॥ रोगियासीअपय्यासीचाड ॥ वरीवैद्यक
 रीभीड ॥ तेथेंरोगनिवृत्तीचेंकोड ॥ कायकरूंयेईल ॥ ९० ॥ म्हणोनिभक्तिज्ञानविरक्ती

॥ जियेशास्त्री उपपादिती ॥ तियें बोलवीं संतीं ॥ चथार्थ वादे ॥ ९१ ॥ अगाशास्त्रें अने-
 कें ॥ असती संदेहकारकें ॥ परी अहैं तप्रतिपादकें ॥ ऐकावीं पां ॥ ९२ ॥ अहैं तशास्त्र अवणें
 ॥ इंद्रियें होती प्रविणें ॥ तरी ज्ञानाधिकार पावणें ॥ अनायासे ॥ ९३ ॥ तत्वतः अहैं तचिअ
 से ॥ हें तनाथिलें चआभासे ॥ तें मूढजनासी साच ऐसे ॥ वादतसे पै ॥ ९४ ॥ सी अनंतुभि
 न्न ॥ ती तेणें सी मानितसे भिन्न ॥ ऐसें अज्ञान वषा मूढजन ॥ उपदेशित असे ॥ ९५ ॥ श्वा
 नसूकरा चिया दृष्टी ॥ भिन्न परस्परें दृष्टी ॥ परी जाणतयाची हेचि गोष्टी ॥ हाविस्मय पै
 ॥ ९६ ॥ आधीची अनुचित मती ॥ तें चिगुरु उपदेशिती ॥ उभयतां सी एकचि गती ॥ हे प्रसि
 द्दकीं ॥ ९७ ॥ तथापि पूर्वाभ्यास ॥ अन्यत्र होऊं नेदी विश्वास ॥ तरी अहैं ती प्रवेश ॥ तथाशी-
 केवीं घडे ॥ ९८ ॥ पूर्वाभ्यास बळे ॥ देरबूनयाची दृष्टी मावळे ॥ तेराज पंथ सांडुनि आंधळे ॥ जा
 ती अन्यमार्गे ॥ ९९ ॥ म्हणूनितयाचे अनुचिता ॥ नमानावें जाणतां ॥ पूर्वकर्म स्वतंत्रता ॥ ह
 रितलीकीं ॥ १०० ॥ द्वितीयाद्भयं भवति ॥ ऐसी ही बृहदारण्यकश्रुती ॥ हें तातें असे निंदिती ॥
 म्हणूनिसांडावें तें ॥ १ ॥ पूर्वपुण्याचे निलबलाहें ॥ ईश्वराचे निअनुग्रहें ॥ तुजलाधलें अक
 स्मातहें ॥ ब्रह्मज्ञानगा ॥ २ ॥ कवण एक उद्यमं विण ॥ सहसा देरवे निधान ॥ तथाचे देवासक
 वण ॥ हे वाकरी ॥ ३ ॥ अगातुझे निदें वें ॥ कवणासी उपमावें ॥ हें सर्वज्ञ तें व्हावें ॥ तुजचि-
 साजे ॥ ४ ॥ पूर्वजन्मीचा योग म्रष्ट ॥ आतां जगीतूं चि एक निष्ठ ॥ योगसाम्राज्य शोष पाठ
 ॥ तुजचि साजे ॥ ५ ॥ जैसा कस्तूरिये चानिकरा ॥ तें थें परिमळाचा उबारा ॥ तैसा ज्ञानी शि
 ष्य वरा ॥ जन्मलासितूं ॥ ६ ॥ हांगा सूर्याचा प्रकाश ॥ कवणें सी नकरी सहवास ॥ परी सूर्य

कांतासीबहुवस ॥ प्रगटेचिकीं ॥ ७ ॥ असोचंद्राचेअमृतकर ॥ विश्वातेनिववितीकीर ॥ प
 रीअमृताचेपाझर ॥ चंद्रकांतीची ॥ ८ ॥ श्रीगुरूचिचाकृपाहृष्टी ॥ तुजस्वरूपासीझालीभे
 दी ॥ म्हणूनितुझीगोष्टी ॥ नवलपै ॥ ९ ॥ देहादीकहाप्रपंच ॥ जीवासीमानलासाच ॥ तो
 मुमुक्षेउंचनीच ॥ निरसावागा ॥ १० ॥ क्षीरामध्येगत ॥ जैसैनिवडिजेघृत ॥ तैसैचैतन्य-
 स्रवगत ॥ निवडावेंपै ॥ ११ ॥ तंवशिष्यांचाराणा ॥ लागूनिश्रीगुरूचरणा ॥ मगकायविज्ञा
 पना ॥ करिताझाला ॥ १२ ॥ गजकमलतंतूवेंबांधला ॥ कींवायुबचकेंधरिला ॥ तैसा-
 आत्माआवरला ॥ प्रपंचेंहा ॥ १३ ॥ सूर्यतमातेंव्याला ॥ तेणेंचितोआवरला ॥ तैसाप्र
 संगघडला ॥ आत्मयासीजी ॥ १४ ॥ भिरुडलागेमणिस्तंभा ॥ कींअग्नीसीवोळंबा ॥
 तैसीआत्मयासीभांबा ॥ अज्ञानाची ॥ १५ ॥ आत्मास्वयंप्रकाश ॥ जेणेंजनहोयडोळस
 ॥ त्याडोळयांडोळवस ॥ हेंआश्चर्यजी ॥ १६ ॥ परीराउळेंजेंनिरूपिलें ॥ तेंअनुभवासीआ
 लें ॥ अज्ञानवृथाचिउठिलें ॥ नसूनिहें ॥ १७ ॥ स्वरूपांदुश्चितपण ॥ तेंचिरूढलेंअज्ञान ॥ जे
 णेंआत्मास्वतंत्रपण ॥ निजविसरे ॥ १८ ॥ राज्याचेंनिगाहाळें ॥ जैसाबावहारंबळे ॥ तेथें-
 राणिवेचेसोहळे ॥ तेअन्यसुरवें ॥ १९ ॥ तैसैनिजसरवेंनिवालेपणें ॥ आत्मयासीस्वयेंचि
 भुलणें ॥ तेणेंचिअज्ञानें ॥ आवरलातो ॥ २० ॥ जैसैंबाबुळेचेंमूळ ॥ उदकचिनिर्मळ ॥ ते
 र्यालगोडीहिरूनिखडुळ ॥ करीतयातें ॥ २१ ॥ तैसीआत्मयाच्याआंगीं ॥ अज्ञानशक्ती
 तन्वंगी ॥ उठूनितयातेंआळंगी ॥ तोनस्रुटेचिजैसा ॥ २२ ॥ तेथेचेंनिआलंबें ॥ तोतयासी
 नविसंबें ॥ आपणपेंकरीउभें ॥ तथेसीतो ॥ २३ ॥ तथेच्यागुणींमलला ॥ आपणतोचि

झाला ॥ ऐसा घराचार मांडला ॥ दोघांतयां ॥ २४ ॥ ते सगुण वनिता ॥ तो निर्गुण भर्ता
॥ परी दोघांची एकोप जीविता ॥ नवल हें ये ॥ २५ ॥ तेना तो ओळखिजे ॥ येर येरां होउनि अ
सिजे ॥ आतां कैसे सुटिजे ॥ आत्मयासी ॥ २६ ॥ पुरुषाचे नि संगें संदर ॥ जाहाली ते ग-
रोदर ॥ पंचवीस कुमर ॥ प्रसवती झाली ॥ २७ ॥ प्रकृती या मिथ्या दृष्टी ॥ रचुनी विविध दे-
ह कुटी ॥ तो घर रिघवणी परि पाटी ॥ करिता झाला ॥ २८ ॥ पुत्राचे नि स्त्रे हें मोटें ॥ आयुलें
काहीं च नवटे ॥ तये सी जें गोमटें ॥ ते चिकरी ॥ २९ ॥ ते जेथें जेथें जाय ॥ तो ति येवीण नरा
हे ॥ ऐसा पुत्र कलत्राचे नि मोहें ॥ वेष्टला जी ॥ ३० ॥ तयाचें भरण पोषण ॥ करितां संभवे
दूषण ॥ तेणें पावे जन्म मरण ॥ नाथिलें ची ॥ ३१ ॥ मग स्वर्ग नरक हिंडे ॥ सागुतां गर्भ वासीं
पडे ॥ प्रकृती संगें पवाडे ॥ जीवात्मयासी ॥ ३२ ॥ असतें शिवत्व गेलें ॥ नाथिलें जीवत्व
आलें ॥ या परी राणे हो बुडालें ॥ भवसागरीं ॥ ३३ ॥ मेल्लाचि मस्तून लाहे ॥ गेल्लाचि जाऊं
नसाहे ॥ जियालाचि जीऊन लाहे ॥ कर्म बशीं ॥ ३४ ॥ ऐसा परवशता पावला ॥ दुःखानळें
पोळला ॥ संसारिया झाला ॥ प्रकृती संगें ॥ ३५ ॥ ऐसी या जीवाचि या कोडी ॥ आसती सं-
सार बांदवडी ॥ त्याचि ये सुटिकेची प्रौढी ॥ देवें चिदारववावी ॥ ३६ ॥ हा संगत्याग करावा
॥ संन्यास उपादेशावा ॥ बंध मोक्ष करावा ॥ जीवासि जी ॥ ३७ ॥ बाह्य कीर कुटुंब सांडे ॥
परी अश्रुंतरी घराचार मांडे ॥ तरी मी संन्यासी येणें बंडें ॥ संन्यास न घडे ॥ ३८ ॥ जेथें स्थूल
देह न संडे ॥ तेथें अंतर त्याग न घडे ॥ तो संन्यास नावडे ॥ चतुरांशीं ॥ ३९ ॥ बाह्य कुटुंब
बसंहारे ॥ तयाचा स्थूल देह मरे ॥ परी अंतर कुटुंब न संहारे ॥ विवेकाविण ॥ ४० ॥ कुटुंब

कीरविघडे ॥ एतावतासंन्यासघडे ॥ म्हणुनि आसतां चिहें सांडे ॥ तोसंन्यासीगा ॥ ४१ ॥ त
 रीसर्वहीन्यासावें ॥ महावाक्याउपदेशावें ॥ जीवातें ब्रह्मकरावें ॥ तदात्मबोधें ॥ ४२ ॥ तत्त्व
 तः जोशिव ॥ वृथाचिझालाजीव ॥ तयासीत्याचाउगव ॥ दारववावा ॥ ४३ ॥ प्रपंचवैरीमा
 रावा ॥ अथवाआपुलासाकरावा ॥ सुकाळहोऊं द्यावा ॥ ब्रह्मविद्येचा ॥ ४४ ॥ ऐसंशिखें
 विनविलें ॥ तेथेंपूर्वार्धसंपलें ॥ श्रीसुकुंदमुनिबोलें ॥ राजयोगी ॥ ४५ ॥ प्रणवपंचीकृ-
 त्यें ॥ येथेंविस्तारिलीसविश्रुतें ॥ महावाक्यउपदेशाग्रंथें ॥ उत्तरार्धी ॥ ४६ ॥ शंकरो-
 क्तीवरी ॥ मीबोलिलोंमराठीवैरवरी ॥ म्हणुनिनिर्धारवीचतुरीं ॥ शास्त्रबुद्धी ॥ ४७
 ॥ असोयुक्तीचेनिप्रसंगें ॥ शास्त्रातें म्हणतीउगें ॥ तरीमाझेबोलवाउगें ॥ कांहांतील ॥
 ४८ ॥ जेंसंआपुलेनिपवित्रपणें ॥ लक्ष्मीसीआणिलेंउणें ॥ म्हणुनिमस्तकींनारायणें ॥
 तुळसीवंदिजे ॥ ४९ ॥ विवेकसिंधुभीतरी ॥ जोसुमुक्तअवगाहनकरी ॥ तयासीभेदेश्रीहरी
 ॥ साक्षात्कारेंकरूनी ॥ १५० ॥ विवेकसिंधुचींशब्दरत्नें ॥ कंवींधरिजेप्रयत्नें ॥ तरीजनकाचे
 निमहिमानें ॥ श्लाघ्यतापावें ॥ ५१ ॥ लवणसमुद्रीचींमुक्तें ॥ भूषणेंकीरहोतीसमस्तें ॥
 तरीमुक्तत्वप्रदितयातें ॥ विवेकसिंधुचेनी ॥ ५२ ॥ विवेकसिंधुचेपूर्वार्ध ॥ क्षीरसिंधुपा-
 सूनिअगाध ॥ तेथेंनिर्गुणनिजबोध ॥ भेटीविष्णुरूपें ॥ ५३ ॥ मजशवासनिमेवाचाश्र-
 म ॥ तेथेंकायसायाग्रंथाचाउद्यम ॥ परीफळलामनोधर्म ॥ सदैवांचा ॥ ५४ ॥ नृसिंहाचा
 बल्लाळ ॥ त्याचाकुमरजयंतपाळ ॥ तेणेंकरविलागदारोळ ॥ ग्रंथरचनेचा ॥ ५५ ॥ भगी-
 रथाचेनिदैवयोगें ॥ विश्वस्तूत्मातंगें ॥ तेंसंजयंतपालाचेनिप्रसंगें ॥ जगसुरिव्याहोच

वि.सिं.
२५

पू.प्र.
७

॥५६॥ म्यांआपुलीनिजवाणी ॥ यवित्रकेलीइहीवचनीं ॥ तेप्रीतीपावोपिनाकपाणी ॥
श्रीसुकुंदराजम्हणे ॥ ५७॥ इतिश्रीमद्विवेकसिंधौसृष्टिक्रमेगुरुशिष्यसंवादेसर्वब्रह्म
इतिविवरणं नाम सप्तमप्रकरणं समाप्तं ॥ ॥७॥ ॥ श्रीमत्सच्चिदानंदगुरुचरणारविं
दार्पणमस्तु ॥ ॥६॥ ॥६॥ ॥६॥ ॥६॥

२५

बाडिवारें:- सीतेपणानें.
 बाबुळीतें:- पाण्यावरील गोंडाळ.
 बाह्यउभयुनी:- बाहुउभेकरून.
 बागें:- अंगाकडे, अंगानें.
 बांदवडी:- बांदिशाळा.
 बीतला:- घडून आला.
 बुझ:- समज, जाण.
 बुझवर्म:- वर्म समज.
 बोधव्य:- ज्ञान.
 ब्रह्मविवर्त:- ब्रह्माच्यागयीं लटका-
 ब्रह्मविद:- ब्रह्मवेत्ता.
 ब्राह्मीमायेसी:- परब्रह्माच्या मायेला.

भ.

भडस:- उमाळा.
 भारि:- देहांतीलस्थानविशेष.
 भिरुड:- कीड.
 भररें:- चेटुक.
 भोजें:- लीलेनें.

म.

महलेंक:- सप्तलोकांतील चवथा.
 मध्यमा:- शोभा. राचा मननात्मक.
 मनोमेले:- चांगला मननानें अ० एकवें.
 महानुभाव:- माठ अनुभवोपुरुष. {चा
 साअग्नि:- तरमग अग्नि. {राने.
 मांदुस:- येरी.
 मांदियाळें:- समुदायांत.
 मुमुक्षु:- मोक्षाची इच्छा करणारा.
 मुसाबलें:- एकत्र झालें.
 मेह:- मेघ.
 मेघुडे:- मेघ.
 मोरकें:- विचारानें,
 मंतव्य:- मननास योग्य.

य.

यथातथ्य:- जसा आहे तसा.
 येरयेरां:- परस्परांस.
 येरां:- इतरांस.
 येरू:- इतर, अन्य.

र.

रजस्तमी:- रजतमोगुणामध्ये.
 रक्तभूतिक:- रक्तानें भरलेलें व भूतां-
 चें झालेलें.
 राणीव:- राज्य.
 राउळें:- स्वामीनें.
 रायेणाचें भातुकें:- कडवदावनाचें भा-
 तुकें म्हणजे खाद्य.
 रेचक:- प्राणायामांत प्राणवायूचें सोड-
 रेहमकाहाणी:- भाकडकथा, गोष्टी.
 रोळीं:- शरीरस्थ स्थानविशेष.

ल.

व.

वरीतें:- वऱ्हाडी.
 वाड:- मोठें.
 वावो:- व्यर्थ.
 वाद्यवसे:- व्यर्थ.
 वाशिपे:- भय, भीति.
 वाजी:- आळ, आरोप.
 वाटिव:- प्राग.

वानवदे- भाजलेलें बीज.
विहीनू- रहित.
विक्षेप- प्रतिबंध.
विणावणी- खटपट.
विसंचलों- विस्कलित झालों.
विक्षेपता- दृश्य, मास्य पदार्थांनीं
होतो जो चित्तास विक्षेप तो अ० न
शी भूमिका ती.
विवर्त- नसून दिसणारा पदार्थ.
विकास- प्रकुल्लितपणा.
विहरण- विहार, संचार.
विशद- स्पष्ट.
विवर्धते- वारणें अशी जी देहाची ए-
विकळ- कासावीस. (क अवस्थानीं)
विपरिणमते- तारुण्य आणि वार्ध-
क्य यांचे मधील अवस्था.
विधुळिते- नाश करून टाकते.
विसवुनी- विसावा पावून.
विमुच्यतइति- मुक्ति पावतो अशा प्र-

विवक्षा- इष्टस्थिति.
वितलें- घडून आलें.
वेद्य- जाणायास योग्य तो अ. विषय.
वेदक- जाणणारा.
वेळाइत- केंवारी.
वैरस्य- विरक्ति.
वैशेषिक- न्यायशास्त्रांतील मतचिंतां-
वैरवरी- चौथी वाचा. (व.
वैजा- आतांच्या आतां.
वोस- ओसाड.
वोळे- वोकून ये.
वोळंबा- कीड, मुंगी.
वोरवटा- वाईट, खंत.
वंचिती- वंचना करिती.
व्यतिरिक्त- वांचून, विना.
व्याकुल- धावरा झालेला.
शालाका-
शबल- मळीण, उपाधियुक्त.

शक्तिचक्राचा- मायाचक्राचा.
शब्दोच्चारव- शब्दासमोर.
शिराणी- श्रेष्ठता.
शेषयान- पद अथवा स्थान.
शोच्यता- शोक करण्याची अवस्था.
श्वपचा- अंत्यजा.
श्रीहृद- शरीरांतील स्थानवि.
श्रेणी- पंक्ति, पंगत.
ष.
षडधातू- मातेच्या तीन व पित्याच्या
तीन मिळून धातु सहा.
षडदर्शनाचा- सहा तंत्रोक्त मतेत्यां-
चा अथ० सहा शास्त्रांचा.
स.
सळें- सत्वर.
समावेश- अंतर्भाव.
समचक्रें- १ मूलाधार. २ स्वाधिष्ठान.
३ मणिपुर. ४ अनाहत. ५ विशुद्ध. ६ ह्रिद-
ल. ७ ब्रह्मरंध्र अशीं शरीरांतील सातच-
क्रें.

समष्टि:- ब्रह्मांड.
 सविश्रुते:- सविस्तर.
 सर्जन:- उत्पत्ति करण्याचें कर्म.
 समाधिसंप्रज्ञात:- सविकल्पसमाधि.
 सलोकता:- शिव, विष्णू यांच्या लोकीं
 जाऊन राहणे अशी सुक्ति ती.
 समीपता:- विष्णू, शिव यांच्या समी-
 प जाऊन बसणें. अशी सुक्ति ती.
 सायोज्यता:- चोथीसुक्ति.
 साचार:- स्वरा, सत्य.
 सानुरागा:- अनुराग म्हणजे प्रीति-
 युक्त त्यास.
 सामरस्य:- समरसता, एकरूपता.
 साक्षेपी:- आक्षेप अकृतां.
 साभास:- मनाला जाचे भास होते तें.
 सायुज्यता:- ब्रह्माकारणा.
 सिनारू:- भिन्नपणा.
 सरवाडिक:- स्वस्थ बसणें अशी
 सलीनता:- वृत्तीची ली. दशा अथ

निवृत्तिरूप अवस्था.
 सहावा:- शोभा.
 सभरा:- चांगला.
 सद्ये:- घाली.
 सेरवी:- शोबली.
 सौरस:- सरसभरितपणा.
 सौभरे:- उत्तम भरलेली.
 संविती:- ज्ञान.
 संप्रति:- उत्पत्ति.
 संसारणा:- उपजणें मरणें अशी अ-
 वस्था.
 संसृति:- जन्ममरण.
 संश्लिष्टता:- ब्रह्मस्वरूपाची गोडी
 लागणें अशी भूमिका.
 संसरण:- संसार.
 संसर्ग:- संबंध.
 संस्कारण:- संस्कार करणें.
 संसारति:- संसारांत पडती.
 स्वसंवेद्य:- स्वयंप्रकाश.

सृजिला:- उत्पन्न केला.
 स्वरूपता:- विष्णू, शिव यांच्या सार-
 खें रूप होणें अशी सुक्ति.
 ह.
 हळवट:- हळू, उणा.
 हारंबळे:- दुःखानें ओरडे.
 हिरण्यगर्भाचे:- ब्रह्मांडांतील सू-
 ख देहाचा.
 हेळा:- क्षणमात्रें करून.
 ल.
 क्ष.
 क्षपणक:- नास्तिकमताचा पुरुष.
 ज.
 ज्ञप्ति:- ज्ञान.
 ज्ञातार:- जाणता.
 ज्ञापक:- जाणिवणारा.
 ज्ञेय:- ज्ञाणावयाचें तें.

कठिणशब्दांचा कोश समाप्त.

वि

इतिविवेकसिंधुसमाप्त.

अथविवेकसिंधुउत्तरार्धप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीमत्सच्चिदानंदगुरवेनमः ॥ ॥ सांगितलेग्रंथाचें पूर्वाधी ॥ जो अर्थ-
पाहतां महाअगाध ॥ जेथें निरूपिलें विशुद्ध ॥ ब्रह्मचिविश्वाकरें ॥ १ ॥ बोलिले प्रपंचर-
च ॥ तें उकललीयाविण ॥ नपविजे परमनिर्वाण ॥ केवल ब्रह्म जें ॥ २ ॥ आतां म्हणों उत्तरा-
धी ॥ विवेकसिंधूचें प्रसिद्ध ॥ सांगिले तरी सावध ॥ करीं अंतःकरण ॥ ३ ॥ वेदांतशास्त्र
त्रिपदाव्याख्यान ॥ महावाक्यविवरण ॥ श्रीसुकुंदमुनीकरण ॥ विवेकसिंधु ॥ ४ ॥ जो अद्भुत
पूर्वक ऐकतां ॥ निःशेष फिलें प्रवच्यथा ॥ आणि मुक्ती साधुज्यता ॥ पाविजे रोकडी ॥ ५ ॥ जे-
थें महावाक्याचा विचार ॥ बोलिले स्वरूपाचा निर्धार ॥ प्रपंचाचा उपसंहार ॥ जेथें अत्यं-
तिकू ॥ ६ ॥ तें चि त्रिपदामहावाक्य ॥ जेणें जीवेश्वराचें ऐक्य ॥ तथापदत्रयाची व्याख्या ॥
आतां निरूपिले ॥ ७ ॥ तत्पदार्थ तो परमात्मा ॥ त्वंपदार्थ जीवात्मा ॥ उभयासी तदात्मा
॥ बोलिले असिपदीं ॥ ८ ॥ तो चित्तपदार्थ द्विविध ॥ शबल आणि शुद्ध ॥ त्वंपदार्थ तो ही त-
थाविध ॥ शबल शुद्ध भेदे ॥ ९ ॥ जेथें मायाशक्तिचक्रांचा अंगिकार ॥ जो करी सृष्ट्यादिव्या-
पार ॥ तो परमात्मा सर्वेश्वर ॥ शबल तत्पदार्थ ॥ १० ॥ मायापाधीसी वेगळ ॥ निःप्रपंच नि-
र्मळ ॥ तें परब्रह्म केवल ॥ शुद्ध तत्पदार्थ ॥ ११ ॥ शरीरत्रयासी वर्तत ॥ अविद्याकासकर्म वेष्टि-
त ॥ जें चैतन्यतापत्रयें संतप्त ॥ तो शबल त्वंपदार्थ ॥ १२ ॥ देहत्रयासी अतीत ॥ अविद्याका-
सकर्म विनिर्मुक्त ॥ जें प्रत्यक्ष चैतन्य तत्त्व ॥ तो शुद्ध त्वंपदार्थ ॥ १३ ॥ शबल तो वाच्य बोलि-
जे ॥ शुद्ध तो जो लक्ष म्हणिले ॥ दोहींचा शबलांशा सांडिले ॥ घई जे शुद्ध ॥ १४ ॥ जो शुद्ध त-
त्पदार्थ ॥ तो चि शुद्ध त्वंपदार्थ ॥ उभयाचें ऐक्यीं परमार्थ ॥ होय असिपदीं ॥ १५ ॥ एवंच तत्त्व

पदार्थशोधितां ॥ सिद्धचिजीवेश्वरासीऐक्यता ॥ घटमठभंगेकेवलता ॥ जैसीगगनासी ॥ १६ ॥ येथवाक्यार्थनल्लेसंसर्ग ॥ विशिष्टनसूणिजेचांग ॥ अरवंडवाक्यार्थाचासंसर्ग ॥ बोलिजेमहावाक्यें ॥ १७ ॥ वाक्यार्थाचीअरवंडता ॥ तेचिब्रह्मीएकरसता ॥ एवमहावाक्यार्थतत्त्वता ॥ तुजनिरूपिला ॥ १८ ॥ हेअरवंडकडसीता ॥ तोचिबुझगतत्त्वता ॥ जोत्वंपदार्थांचेंतत्त्वता ॥ जाणेपरीशोधन ॥ १९ ॥ तत्त्वंपदार्थांचेंशोधन ॥ तेथीलविस्तारविवरण ॥ संगिजेलतरीमन ॥ एकाग्रकीजे ॥ २० ॥ तत्पदार्थतोआत्माशम ॥ तोशोधितांनल्लगेअम ॥ म्हणोनिआधीशोधनक्रम ॥ ऐकत्वंपदार्थांचा ॥ २१ ॥ जीवअज्ञानेंत्रमला ॥ लिंगशरीरेंबांधिला ॥ स्थूलदेहआपणझाला ॥ पराधीन ॥ २२ ॥ तथाअधिकारियाजीवातें ॥ गुरूम्हणतीशिष्यातें ॥ स्थूलदेहनल्लसीऐसेंआपणातें ॥ जाणस्वानुभवे ॥ २३ ॥ स्थूलदेहातेंदेखतां ॥ तोतूनल्लेसीसर्वथा ॥ जैसाघरातेंपाहतां ॥ चक्षुघटकैसेनी ॥ २४ ॥ द्रष्टादृश्याचाजाण ॥ तोतथापासूनिविलक्षण ॥ हेप्रसिद्धउपपत्तीनेणैकवण ॥ स्वानुभवे ॥ २५ ॥ तूंऐसेंम्हणसी ॥ चक्षुपासूनिभिन्नत्वघटासी ॥ हेद्रष्टादृश्याचेंबैलक्षण्यचिन्तासी ॥ मनीप्रत्यक्षसिद्ध ॥ २६ ॥ आत्मातंवदेहावेगळानदिसे ॥ तरीतोविलक्षणकैसाअसे ॥ हेंबुझपांआपैसें ॥ दृष्टांतमुखें ॥ २७ ॥ काष्ठीअसतांदाहक ॥ दृश्यकाष्ठाजैविप्रकाशक ॥ काष्ठव्याप्यतोव्यापक ॥ म्हणोनिविलक्षणजाणपां ॥ २८ ॥ तेवींदृश्यदेहामाजीअसतां ॥ द्रष्ट्याआत्म्याविलक्षणाता ॥ हेस्वानुभावेंबुझतां ॥ सायासनल्लगे ॥ २९ ॥ देहतंवसाकार ॥ तेथेंअसतीषड्विकारा ॥ आत्मस्वरूपनिर्विकार ॥ तोदेहकैसेनी ॥ ३० ॥ निद्रामरणावस्था ॥ देहकांहींजरीजा-

गता ॥ तरी आत्मा म्हणों येता ॥ कांही एक ॥ ३१ ॥ निद्रामरणातें जाणत ॥ आत्मा स्वयं
 बोधें असे वर्तत ॥ म्हणूनि देही असूनि देहातीत ॥ तो जाणावा ॥ ३२ ॥ जन्म कालीं जन्मातें
 ॥ स्थितिकालीं स्थितीतें ॥ मरण कालीं मरणातें ॥ जड देह केविं जाणें ॥ ३३ ॥ हृदयासि द्रष्टे
 पण ॥ द्रष्ट्यासी दृश्य कैसे निहोणें ॥ म्हणूनि देह चि आत्मा बोलणें ॥ सांडी जाति ॥ ३४ ॥
 स्थूलासी आत्मत्वे मानित ॥ उठिला जो चावीक सिद्धांत ॥ त्याची प्रचीती निज्जात ॥ तुवां
 जिंकिलें सी ॥ ३५ ॥ देह चि आत्मा बोलती ॥ प्रत्यक्षासी प्रमाण मानिती ॥ मरण चि मोक्ष
 णती ॥ हीन विवेकी ॥ ३६ ॥ वेदशास्त्रपुराणें ॥ जैन मानिती प्रमाणें ॥ त्याची दृष्ट्या बोडी
 यांची उक्ती कवणें ॥ साच मानावी ॥ ३७ ॥ स्थूल देह जरी आत्मा ॥ तरी देह व्यावायेस कवणें
 केलें कर्मा ॥ देहापातानंतर सरबदुःख धर्मा ॥ भोगितो कवण ॥ ३८ ॥ म्हणूनि आत्म्यान
 लावी पिसें देहाचें ॥ तरी स्थूल देह कवण दळवाडि याचें ॥ तें पंचीकृत पंचभूताचें ॥ ऐसें जा
 णातूं ॥ ३९ ॥ तों पंचीकृत पंचभूतें कैसी ॥ तुजसृष्टीकरीं निरूपिलीं जैसी ॥ ज्याचे पंच
 वीस अंशां सी ॥ देह ऐसें नांव झालें ॥ ४० ॥ तों तं पंचभूतें जडें ॥ तदंश आत्मा हें सर्वथान
 घडे ॥ त्याचा देह हें दळवाडें ॥ तो आत्मा कैसे नि ॥ ४१ ॥ हा पंडविचारिता ॥ आत्मान व्हे
 सर्वथा ॥ तेथींच जागृती अवस्था ॥ तो आत्मा कैसे नी ॥ ४२ ॥ देहाभिमान पुरस्कारें ॥
 ज्ञानेंद्रियाचे निद्वारें ॥ बुद्धीसी बाह्यविषयाचें ज्ञान स्फुरे ॥ ते जागृती जाणावी ॥ ४३ ॥
 स्थूल देह जागृती अवस्था ॥ यादोहींचा अभिमाना विषय विचारिता ॥ आत्मान व्हे घेथें
 उपपत्ती अनंता ॥ आसती वेदांत शास्त्री ॥ ४४ ॥ स्थूल देह जागृती विषय ॥ हारजोगुणा

चाप्रपंचतुजदृश्य ॥ नेत्रस्थानस्थूभोगहें अदृश्य ॥ केविहोसी ॥ ४५ ॥ चास्थूलप्रपंचा-
 तें ॥ तूजायात आससी निरुतें ॥ म्हणूनि अवलंबन साक्षीतूतें ॥ बोलिजे वेदांती ॥ ४६ ॥ एक
 तत्व व्यापक म्हणती ॥ देहामध्ये एक स्थानी लक्षिती ॥ तें एक कांहीं चनेणती ॥ खंड ज्ञानिचे
 ॥ ४७ ॥ गुह्य स्थानी आधारक मळ ॥ तें रक्तवर्ण चतुर्दळ ॥ वंशंघं संवर्णी अतिसोज्वळ ॥
 एक चिंतिती ॥ ४८ ॥ लिंग स्थानी स्वाधिष्ठान ॥ तें षट्दळ पीतवर्ण ॥ वंशंघं संवर्णं अक्षरी
 भूषण्हीत जाण ॥ एक ध्याती ॥ ४९ ॥ नाभि स्थानी मणि पुरक मळ ॥ तें नीलवर्ण दशदळ ॥
 डंपासूनि फांकित दे मोक्ष फळ ॥ एक चिंतिती ॥ ५० ॥ हृदयो अनाहतक मळ ॥ तें अग्निवर्ण
 द्वादशदळ ॥ कंपासूनि ठंबी जीं करी द्वादळ ॥ प्रतिपत्री ॥ ५१ ॥ कंठी जाणिजे विशद्वचक्र ॥
 तें षोडशदळ अतिशुभ्र ॥ तेथें प्रतिपत्री षोडशस्वर ॥ अकारादिक ॥ ५२ ॥ मूळ मध्ये अग्नि
 क मळ ॥ तें विद्यद्वर्ण द्विदळ ॥ तेथें हंस बीजीं अंकित दे मोक्ष फळ ॥ एक म्हणती ॥ ५३ ॥ स
 बिंदुमातृकाक्षरीं अंकितें ॥ ऐसी चा षट्चक्रें मिरवतें ॥ तें चिपरमतत्व बोलती ते ॥ हीन विवे
 की ॥ ५४ ॥ षट्चक्रां वरतें ॥ सहस्रदळा अतौतें ॥ नानावर्ण प्रकाशातें ॥ एक चिंतिती ॥ ५५
 ॥ सप्तचक्रांचें अंतराळ ॥ तें चिपरमतत्व निर्मळ ॥ ऐसें बोलती बरळ ॥ ते ज्ञान हीन ॥ ५६ ॥ ए-
 क आंधारी बंद घालिती ॥ प्रसक्त कुंडलिनी तें पवन चेतविती ॥ षट्चक्रें भेदूनि नेती ॥ ब्रह्म
 रंभासी ॥ ५७ ॥ तेथें अनाहत ध्वनी चेनि विकारी ॥ चित्त महाशून्या समरसे ॥ तेथें परमकळा
 प्रकाश ॥ स्वयं ज्योति ॥ ५८ ॥ एक मन पवनाचा प्रास करिती ॥ ते तितकें नीच आनंदें स्फुंज
 ती ॥ परी शब्द ही नेणती ॥ परतत्वाची ॥ ५९ ॥ तूंडडि यानना जालंधरू ॥ काबरुनासूक्ष्म-

विवरू॥ पूर्णगिरिना ब्रह्मरंध्रु॥ नल्लेसितुं॥ ६०॥ तूंसेरूनात्रिकुट॥ भ्रमरगुंफानागो-
ल्लाह॥ तीनग्रंथिना श्रीहट॥ कैसेनितुं॥ ६१॥ तूंमारिनाताली॥ उच्चनीना आगिघाळी
॥ नादबिंदुरोळी॥ नल्लेसितुं॥ ६२॥ तूंरचकनापूरक॥ कुंभकनात्राहाटक॥ यथांसीतूं
प्रवर्तक॥ तरीतेचितुंकेसेनी॥ ६३॥ तूंमंत्रनाअनुष्ठान॥ धारणानाध्यान॥ समाधीनाआ-
सन॥ तेंहीतूंनळसी॥ ६४॥ हेंदेहाचेंस्थानमान॥ तेंसकळहीरवंडज्ञान॥ घाहृष्याचेंज-
रीतुजज्ञान॥ तरीतेचितुंकेविहोसी॥ ६५॥ जेथेंदेहचिअनित्य॥ तेथींचेंलघलक्ष्यके-
विसत्य॥ म्हणूनिसकळहीमिथ्यात्व॥ रवंडज्ञान॥ ६६॥ जेजेमनेजाणिजे॥ तेंदृश्य
आत्माकेविहोईजे॥ हेंसकळहीसांडुनिस्वयेंअनुभविजे॥ परमतत्व॥ ६७॥ देहादीप्र-
पंचाचेंनिसाक्षित्वे॥ सांडुनिदेहसंबंधीसकळतत्वे॥ सरवीचाहोईस्वप्रकाशत्वे॥ स्वस्वरू-
पी॥ ६८॥ तुझेस्वरूपनिर्विकार॥ तेथेंनाहींदेहाचेषड्विकार॥ आगिवर्णाश्रिमकुळाचार
॥ तोकेविकल्पावा॥ ६९॥ ऐसेंनिरर्थकरूपजाणूनी॥ सत्यबोलिलोंबचनीं॥ चितदेइजेमुनि-
जनीं॥ श्रीसुकुंदराजम्हणे॥ ७०॥ ॥ इतिश्रीमद्विवेकसिंधोसंहारक्रमेगुरुशिष्यसंवादे
स्थूलदेहनिरसनंनामप्रथमप्रकरणं समाप्तं॥ ॥ श्रीगणेशायनमः॥ तंवशिष्यशिरोम-
णिबोलिले॥ वंदूनिश्रीगुरूचीं पाउलें॥ जेंस्थूलदेहबंधनतोडिलें॥ निकीचापरी॥ १॥ स्थू-
ळदेहबंधीशाळेपासूनिसुटलों॥ देहादिप्रपंचसाक्षित्वपावलों॥ आतांकृतार्थझालों॥
श्रीचरणप्रसादें॥ २॥ तंवबोलेश्रीगुरुनाथ॥ जंवनळसीलिंगदेहातीत॥ तंवनचुकेसं-
सृतीपंथ॥ कदाचीपेंगा॥ ३॥ जंवलिंगदेहआवरणअसे॥ तंवस्वस्वरूपनप्रकाशे॥ नाथिलें

अहंतेचेंपिसें ॥ शब्दचैतन्यासी ॥ ४ ॥ घटावच्छिन्नघटाकाश ॥ घटासरिसंहिंडेदाहीदिश
 ॥ तेविआत्मायातायातीगर्भवास ॥ पावेलिंगदेहासर्वें ॥ ५ ॥ जेविंसविताजळींबिंबत ॥ तरं-
 गेंचांचल्यदशोपावत ॥ तेविआत्माअसेसरबदुःखमोगित ॥ लिंगदेहवशें ॥ ६ ॥ अग्निलो
 हाचेसंसर्गजैसा ॥ घणाचेघाईपिटेतैसा ॥ आत्माजन्ममरणपावेआपैसा ॥ आवर्तलिंग-
 देही ॥ ७ ॥ शक्ताशक्तकर्मावेष्टित ॥ चैत्यायशीलक्षयोनीप्रमत्त ॥ जंवनहोसीलिंगदेहाती
 त ॥ तंबमोक्षकेंचा ॥ ८ ॥ तरीतेंलिंगदेहम्हणासीकैसें ॥ तुजपूर्वीनिरोपिलेंजैसें ॥ तथाचेनि
 रासेंप्रकाशे ॥ सस्वरूप ॥ ९ ॥ जोसूक्ष्मभूतांचा ॥ पंचवीसांकळांचा ॥ वासनामयजीवाचा
 ॥ लिंगदेह ॥ १० ॥ निर्विकल्पप्रथमस्फुरण ॥ जेंमागांनिरूपिलेंअंतःकरण ॥ तेंचिजरीतूं
 तत्साक्षीकवघा ॥ तुजवांचूनियां ॥ ११ ॥ संकल्पविकल्पासीआपणयातें ॥ करणेंनाही
 निरुतें ॥ तद्रूपमनातेंजाणतें ॥ तेंचितूंकैसेनी ॥ १२ ॥ निश्चयनकरीनिश्चयातें ॥ आत्माप्र
 काशीतयातें ॥ तद्रूपदृश्यजाणेबुद्धीतें ॥ तेबुद्धितूंकैसेनी ॥ १३ ॥ बुद्धीचआत्मामानित
 ॥ उठिलेंतेंबौद्धमत ॥ तेंबुद्धिसाक्षित्वनिर्जित ॥ केलीतुवांची ॥ १४ ॥ पूर्वानुभूताचेंअनु
 संधान ॥ तेंचित्ताचेंचेतव्यलक्षण ॥ चित्तातेंचेतवितोकवघा ॥ तुजवांचूनियां ॥ १५ ॥ दे
 हाकारेंआपणातेंऐसेंमानित ॥ अभिमानलक्षणेंअहंकारउठवित ॥ तयांतआसूनित
 तयातेंजाणत ॥ तेंचितूंकैविहोसी ॥ १६ ॥ अहंसरवीअहंदुःखीयेणेंअकारें ॥ अहंतालक्ष
 णवृत्तिस्फुरे ॥ तेंसेविकारतुझेनिआधारें ॥ उठजडतीदेहग्रंथी ॥ १७ ॥ उत्पत्तिकळीउत्प-
 त्तीतें ॥ आभासकळीआभासातें ॥ विनाशकळीविनाशातें ॥ जाणतातोतूंबेगळाचि ॥

१८॥ जैसा पुष्पीचापरिमल ॥ पुष्पीं आसूनि पुष्पावेगल ॥ अहंकारातिसाक्षी आत्मानिर्मल ॥ तैसा जाणावा ॥ १९॥ अहंकारातें आत्मत्व मानितु ॥ उठिला जो नैय्याधीक सिद्धांतु ॥ तथा तें साक्षित्वें चित्तुं ॥ जाणतो सी ॥ २०॥ कवण ऐसें म्हणेल ॥ अहंकारा आत्मा प्रकाशेल ॥ तरी हृदयानें द्रष्ट्या तें जाणिलेल ॥ हें कैवि घडे ॥ २१॥ एवं अंतःकरण पंचकाचे द्रष्टे ॥ तत्साक्षित्वें चिमेटे ॥ तें आत्मस्वरूप नेटें बोटे ॥ तें चितें तूं ॥ २२॥ प्राण असतां देहासि जिणें ॥ कांतेणें चिबीण मरणें ॥ म्हणूनि प्राणचि आत्मा बोलणें ॥ मूढ जनासी ॥ २३॥ आत्मा प्राणाचा द्रष्टा ॥ तो प्राण आत्मा मानिती निकला ॥ तथा चोखोर वाटे बोरवला ॥ योगियां सी ॥ २४॥ जरी प्राणचि आत्मा म्हणणें ॥ तरी स्रष्टृ स्थवस्थें तथा सी कां नाहीं जाणणें ॥ चोरी चोरितां वस्त्रें भूषणें ॥ कां नेणें चितो ॥ २५॥ जागृती आणि स्वप्न दर्शें ॥ प्राण जाणता ऐसें दिसे ॥ परी आपणया आपणन प्रकाशें ॥ अवस्था त्रयी ॥ २६॥ सी असें पिंगलें काडडे ॥ ऐसें आपणया तें नेणें फुडें ॥ म्हणूनि प्राणचि हे आत्मा हें न घडे ॥ निश्चांत ये ॥ २७॥ अपाना सी अधोगती ॥ उदाना सी कंठो स्थिती ॥ समाना सी नाभिकमळी वस्ती ॥ तेथूनि पसरें सर्व संधी ॥ २८॥ व्यान सर्वांगी व्यापक ॥ आत्मा पंच प्राणा सी प्रकाशक ॥ म्हणूनि अवस्था त्रयी तूं चि एक ॥ प्राण साक्षी ॥ २९॥ एवं प्राण पंचका तें जाणतां ॥ तूं प्राण पंचक नव्हे सी सर्वथा ॥ म्हणूनि असो हें आतां ॥ इंद्रिये ही नव्हे सी ॥ ३०॥ शब्दोच्चारव अंतःकरण वृत्ती ॥ तें श्रोत्रेंद्रिय तुजचि आहे प्रतीती ॥ श्रोत्र द्रष्टा हे स्थिती ॥ कैवि घडे ॥ ३१॥ स्पर्शाचें ग्रहणी उच्चारव ॥ तें चि मन त्वगिंद्रिय बोळव ॥ तें हृदय तूं द्रष्टा देख ॥ एक

कैसे निहोसी ॥ ३२ ॥ रूपातें निवडिती ॥ जेचक्षु बुद्धीची वृत्ती ॥ तयातें जाणेतें ज्ञप्ती ॥ तेंतूंच
 क्षुद्र इन्द्रिय कैसेनी ॥ ३३ ॥ जिव्हेंद्रियाची वृत्ती ॥ जेवडुसातें चारिबिती ॥ तयेंसी साक्षिभूत-
 संविती ॥ तेंरसनेंद्रियनव्हसीतू ॥ ३४ ॥ अहंकाराची वृत्तिविशेष ॥ जोगंधग्रहणोत्पुख
 ॥ तयाघ्राणेंद्रियाचा अवभासक ॥ तूंघ्राणेंद्रिय कैसेनी ॥ ३५ ॥ शब्दस्पर्शरूपरसगंध ॥
 यांसी जाणतातूंचैतन्यशुद्ध ॥ हेंविषयपंचकजडतूंशुद्धबुद्ध ॥ विषयातीत ॥ ३६ ॥ श-
 ब्दांतेंबोल्पाहत ॥ जोअंतःकरणाचावृत्तांत ॥ यात्रियात्मकवाचेआणित ॥ तूंद्रष्टेप-
 णेंची ॥ ३७ ॥ तैवदनींस्तुतीकरी ॥ मगबोलेमातृकाक्षरीं ॥ तैतुजदृश्यवैरवरी ॥ द्रष्टेपणें
 ची ॥ ३८ ॥ वैरवरीनिरासप्रसंगें ॥ मध्यमाहीनिरसाबीलारो ॥ तैउद्बेबुद्धीचेनिसंगें ॥ ना-
 दरूप ॥ ३९ ॥ मनाचेनिआकारें ॥ अनिरूपपश्यंतीस्फुरे ॥ पाहातांतत्वनिर्धारें ॥ तिचेंवे-
 गळाचितू ॥ ४० ॥ जीवात्म्याचेंप्रथमस्फुरण ॥ तेंपरेंवाचेचेंलक्षण ॥ निरूपिलेंजेंअंतः-
 करण ॥ तेंचितेंजाणावें ॥ ४१ ॥ ऐसाचतुर्विधवाचेतेंदेखतां ॥ तूवाचानव्हेंसीसर्वथा
 ॥ तीतेंहीप्रकाशिता ॥ तूंचैक ॥ ४२ ॥ मनाचावृत्त्यंकुर ॥ करूपाहेस्पर्शविषयव्या-
 पार ॥ तयापाणींद्रियाचादातार ॥ तेंतूंकेंविहोसी ॥ ४३ ॥ बुद्धिवृत्तीचाफांरा ॥ -
 धावोंपाहेरूपाचावांटा ॥ तयापदेंद्रियांचाद्रष्टा ॥ तयावेगळाचितू ॥ ४४ ॥ चित्ताचावृत्त्यं-
 कुर ॥ करूपाहेरतिविषयव्यापार ॥ तयाशिरोन्द्रियाचाद्रष्टानिर्विकार ॥ तोतूंबेगळाची ॥
 ४५ ॥ अहंकाराचावृत्तिविभाग ॥ करूपाहेमळोत्सर्ग ॥ तयापायुरिंद्रियाचासाक्षीनिःसं-
 ग ॥ तद्विलक्षणतू ॥ ४६ ॥ ऐसेअवयवपंचवीस ॥ लिंगदेहाचेसाभास ॥ तेदृश्यतूंद्रष्टा

निराभास ॥ वस्तुलिंगदेहातीत ॥ ४७ ॥ स्वभावस्थेचें लक्षण ॥ ऐकतुजसांगेन ॥ जेणें बुद्ध
 सीवेगळेपण ॥ स्वस्वरूपाचें ॥ ४८ ॥ जागृतीदशे मनें भोगिलें ॥ ते विषय जडसरले ॥ परी
 अध्यासरूप वसावले ॥ तें स्वप्नबोलिजे ॥ ४९ ॥ द्रष्टया दृश्याचा अध्यास ॥ साचा विसारि
 रवा आभास ॥ फुलसरे परी उरे वास ॥ डाहा छिये जेवीं ॥ ५० ॥ कांका पूर करंडाचा वेंचे ॥
 परंतु तेथील वासन वेंचे ॥ ऐसें स्वभावस्थेचें ॥ जाणिजे सरव ॥ ५१ ॥ निद्राकाळी बुद्धी
 चा माथा ॥ बैसे जागृतीचा उलथा ॥ ते वासना मय स्वभावस्था ॥ तुज दृश्य पें ॥ ५२ ॥ ज-
 रीलिंगदेहन व्हासी ॥ तरी स्वभावस्था केवि होसी ॥ तिचे तेही प्रकाशितोसी ॥ निज प्र-
 काशें ॥ ५३ ॥ लिंगदेह स्वभावस्था ॥ यादो हींचा अभिमान तेजस भोक्ता ॥ तथासा-
 खिक अहंकारातें जाणता ॥ तथावेगळा चित्त ॥ ५४ ॥ कंठस्थान भोग प्रवि विक्त ॥ यादो-
 होसी तूं व्यतिरिक्त ॥ यास त्वकाच पंचविधातीत ॥ तत्साक्षित्वेंची ॥ ५५ ॥ जैसा कां प्रसि-
 द्द दाहक ॥ लोही असून लोह प्रकाशक ॥ तैसा तूं लिंगदेहा आभासक ॥ निज प्रकाशें ॥
 ५६ ॥ चुंबक सन्निधान मात्रें ॥ लोह भ्रमतसे विचित्रें ॥ तैसा तूं आकर्तेन स्वतंत्रें ॥ चेष्टे ज-
 डलिंगदेह ॥ ५७ ॥ श्रवणी शब्द ऐकणें ॥ त्वचेसी स्पर्श घेणें ॥ नेत्रीरूपातें देखणें ॥ तुझे नि-
 परी तुज नाही ॥ ५८ ॥ जिह्वेर सातें चारवणें ॥ घ्राणें परिमळ घेणें ॥ तुझे नि परी तुज नाही क-
 रणें ॥ इंद्रिय व्यापार ॥ ५९ ॥ वाचेसी बोलणें ॥ हातासी देणें घेणें ॥ पायांसी चालणें ॥
 होय तुझे नी ॥ ६० ॥ शिश्नासी रतिसरव भोगणें ॥ पायूसी मलौत्सर्ग करणें ॥ तूं अकर्ता-
 व्यापारें घेणें ॥ केविलि पसी ॥ ६१ ॥ मनासी संतव्य ॥ बुद्धीसी बोद्धव्य ॥ अहंतेंसी अहं-

तव्य ॥ अकर्तेन तुवांची ॥ ६२ ॥ चेतव्य चित्ताचें ॥ निर्विकल्पस्फुरण अंतः करणाचें ॥ हे सं-
न्निधान फल आत्म्याचें ॥ परीतो अतीत ॥ ६३ ॥ जंव तुजना हीं स्वरूपाचा निर्धार ॥ तंव-
आपण पाकल्पि सी इंद्रिय व्यापार ॥ शतभा शतभ कर्मी वेष्टिला संसार ॥ तुजना थिलाची ॥
६४ ॥ आतां तुवां द्रष्टेन आपण पें जाणितलें ॥ तंव देह दूय निरसलें ॥ वेद्यत्व अविद्या मय दे-
खिलें ॥ म्हण बोनीची ॥ ६५ ॥ अविद्येसी असतां अनादित्व ॥ पूर्वांच इद्येसी मिथ्य त्व ॥ त-
त्कार्य देह दूया अनित्यत्व ॥ तें सांगा वेंचिन लगे ॥ ६६ ॥ स्वप्नेंद्रियाचें निद्वारें ॥ जीवीं पुण्य
पाप विस्तारे ॥ तयासी प्रबोधें चि प्रायश्चित्त बारे ॥ धरें काजना हीं ॥ ६७ ॥ तें सें देह दूयाचे
निमित्तें ॥ कर्म घडती सदसतें ॥ तीं जळती समस्तें ॥ तत्साक्षित्वेंची ॥ ६८ ॥ आतां असो
हा युक्ति प्रसंग ॥ जाहला या लिंग देहाचा भंग ॥ चुके स्वर्ग नरकाचा मार्ग ॥ स्वभा वेंची ॥
६९ ॥ देह दूयाचा द्रष्टा ॥ नवचे शतभा शतभ कर्मा चिया वाटा ॥ म्हणूनि विलक्षण साक्षी सम-
टा ॥ तू तें म्हणियें ॥ ७० ॥ या परी लिंग देह निरास ॥ झालिया चुके गर्भ वास ॥ आत्मा भो-
टे स्वयं प्रकाश ॥ म्हणो सुकुंद राजु ॥ ७१ ॥ ॥ इति श्रीमद्विवेकसिंधो संहार क्रमेण गुरुशिष्य
संवादे लिंग देह कथनं नाम द्वितीय प्रकरणं समाप्तं ॥ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ देह दूया तें
देखतां ॥ देह दूय नव्ही सर्वथा ॥ तेणें तुझे निरसलें तत्वता ॥ विपरीत ज्ञान ॥ १ ॥ जें दे-
ह दूया तें व्यालें ॥ देह दूय सी ऐसे जेणें फुलविलें ॥ तें अन्यथा ज्ञान निरसलें ॥ विलक्षण-
साक्षित्वें ॥ २ ॥ निरसलें अन्यथा ज्ञान ॥ तेथींचें निरसलें नवगुण ॥ तें चि कैसें कवण ॥ सां-
गि जेल ॥ ३ ॥ बुद्धि सरब दुःख प्रयत्न ॥ इच्छा द्वेष संस्कारण ॥ पुण्य पाप हे नवगुण ॥ बो-

लिजेती ॥ ४ ॥ यांचा विनाश हाचि मोक्ष ॥ ऐसा वैशेषिकाचा पक्ष ॥ परी अज्ञान निरासें वीण
नव्हे अपरोक्ष ॥ आत्मसाक्षात्कार ॥ ५ ॥ आत्मयासी देहद्वय बंधन ॥ तथा अज्ञानचि मू-
ळ कारण ॥ म्हणूनि अज्ञान निवृत्ती विण ॥ मोक्ष कैचा ॥ ६ ॥ जंव अज्ञान न फिटे ॥ तंव संसा-
र निःशेष न तुटे ॥ विपरीत ज्ञानाचा कोंब फुटे ॥ मागुता म्हणुनी ॥ ७ ॥ तथा आत्मयाचें
अज्ञान ॥ फिटावया नाहीं साधन ॥ एकस्वस्वरूप परी ज्ञाना ॥ वांचूनियां ॥ ८ ॥ जेणें-
स्वरूप ज्ञान न प्रकाशे ॥ तेंचि अज्ञान जाणिजे कैसे ॥ ऐसें म्हणासी तरी पुसों प्रसंग वशें ॥
तें सांगयातूं ॥ ९ ॥ देहद्वयासी विलक्षण ॥ तो तूं सांगया आपण कवण ॥ जो स्थूल सू-
क्ष्म प्रपंचाचा जाण ॥ तूंचि एक ॥ १० ॥ देहद्वयातीत मी हे जाणिव ॥ ते तुझिया प्रका-
शाची वाटिव ॥ तरी असुकाचि मी स्वयमेव ॥ तो सांग कवणतूं ॥ ११ ॥ ऐसें बोलिले श्रीगु-
रुनाथ ॥ तंव शिष्य झाला विचार स्थित ॥ म्हणे देहद्वयातीत ॥ तो मी कवण ॥ १२ ॥ मी पु-
थ्वी ना जळ ॥ तेज ना अनिल ॥ आकाश जें निर्मळ ॥ तें ही मी नव्हे ॥ १३ ॥ या स्थूल भूतांचे
अंश ॥ निरूपिले जे दृश्य पंचवीस ॥ ते मी नव्हे अस्थि मांस ॥ रक्त भूतिक ॥ १४ ॥ सूक्ष्म-
भूतांचें दळ वाडें ॥ जेणें लिंग देह अन्यथा घडें ॥ ते मी नव्हे फुडें ॥ तो मी कवण ॥ १५ ॥ न-
व्हे मी पंचप्राण ॥ जे मज दृश्यमान ॥ विषय पंचक ते अन्य ॥ मज चिपासाव ॥ १६ ॥ ज्ञानें
द्विपंचक मज दृश्य ॥ कर्म द्विचें नव्हे मी अवश्य ॥ अंतःकरण पंचक ते प्रकाश्य ॥ मी प्रका-
शक ॥ १७ ॥ मन मनाचा व्यापार ॥ बुद्धि बुद्धीचा निर्धार ॥ चित्त चित्ताचा विचार ॥ तो मी न-
व्हे ॥ १८ ॥ नव्हे मी अहंकार ॥ आणि अहंतेचा व्यापार ॥ तथाचा ही ज्ञातार ॥ तो मी वेगळा

ची ॥ १९ ॥ स्थूलदेहाची साकारता ॥ लिंगदेहाची सत्ता ॥ या दोहोंतें मी जाणता ॥ नव्हे मी वि-
 परीत ज्ञान ॥ २० ॥ मी साकारना साभास ॥ देहद्वयाचा द्रष्टा मी उदास ॥ तो मी कवण हाना-
 हीं प्रकाश ॥ माझा मजची ॥ २१ ॥ ऐसें शिष्यें विचारिलें ॥ मग श्रीगुरु तें विनविलें ॥ जी म-
 जचि मींचोरिलें ॥ तें प्रकाशिजे स्वामी ॥ २२ ॥ या सर्वांतें जाणो ॥ तो मी आपणया तें नेणें ॥
 तो मातें मज भेटवणो ॥ श्रीगुरुराया ॥ २३ ॥ आतां श्रीगुरुनाथ बोले ॥ तुवां आपुलें देह-
 द्वय जाणितलें ॥ परी अज्ञान नाहीं निरसलें ॥ आत्मविषयींचें ॥ २४ ॥ तूं आपणया तें जा-
 णतचि नेणसी ॥ हें चिलक्षण अज्ञानासी ॥ नाथिलें अज्ञान कांवाहतोसी ॥ निजमस्त-
 कीं ॥ २५ ॥ मी नेणें आपणातें ॥ आहे सित्या अज्ञानातें जाणतें ॥ म्हणूनि अज्ञानासी-
 अधिष्ठान निरुते ॥ जाणयणाचि ॥ २६ ॥ अज्ञानासि अधिष्ठान ॥ तूं चिप्रत्यक् चैतन्य ॥
 अपरोक्षसी आश्रय अचेतन ॥ ऐसें बोलोंच नये ॥ २७ ॥ साचारज्जु आश्रय सर्पीसी ॥ प-
 री लटिका सर्प आश्रय नव्हे रज्जूसी ॥ मिथ्या भूत अज्ञान तुज रूपासी ॥ आश्रय के विघ-
 डें ॥ २८ ॥ मी आपणया तें नेणें ॥ ऐसें अज्ञानासी नाहीं म्हणणें ॥ म्हणूनि सत्यरूपा तुज-
 धरणें ॥ अज्ञानासी पै ॥ २९ ॥ सांडूनि स्थूल सूक्ष्म प्रपंचातें ॥ पाहूंगे लासीनिः प्रपंच द्र-
 ष्टयातें ॥ तंव वर्णी व्यक्तिरहित निरालंबातें ॥ पाहतां मां बावलासी ॥ ३० ॥ येरहीं कीर-
 तूं तेथें चि अससी ॥ नाथिलें अज्ञान जाणतचि कवळसी ॥ जें कां मी नेणें ऐसें जाणतो-
 सी ॥ तो तूं सांग कवणा ॥ ३१ ॥ जैसें उदक बाबुळीतें व्यालें ॥ परीत यातें चि कवळिलें ॥ तें-
 सें अज्ञान आवरिलें ॥ तुझें निजस्वरूप ॥ ३२ ॥ स्थूल सूक्ष्म देहद्वयातें ॥ आणि विपरीत-

ज्ञानाते ॥ अज्ञानचिप्रसबलेंतयाते ॥ म्हणूनि कारणबोलिजे ॥ ३३ ॥ जें अज्ञानतुझें-
 कारणदेह ॥ तें तूं नव्हसीनिःसंदेह ॥ तूं अज्ञानसाक्षीविदेह ॥ परमस्वरूप ॥ ३४ ॥ मीआ
 पणयातेनेणें म्हणत ॥ तयानेणयाते अससी जाणत ॥ म्हणूनि द्रष्टा अज्ञानासीती-
 त ॥ तूं चिनित्रांतयें ॥ ३५ ॥ मीनेणें ऐसें वाचां चिमां निसी ॥ जें कां मीनेणें ऐसें जाणत क-
 वळलासी ॥ तरी जाणणें चित्तं होसी ॥ नेणणें मिथ्यारूप ॥ ३६ ॥ जाणणें तें ज्ञान ॥ नेणणें
 तें अज्ञान ॥ ज्ञानाचे तुलेंसी अलंकरण ॥ मिथ्या अज्ञानाचें ॥ ३७ ॥ असो हें अज्ञान नव्हें स-
 त्य ॥ तरी विपरीत ज्ञान अशेष अनित्य ॥ तत्कार्यदेह द्वय मिथ्या भूत ॥ सर्वथैव गा ॥ ३८ ॥
 तुझें कारणदेह अज्ञान ॥ तेथें सुषुप्तीचें अधिष्ठान ॥ तें चिस्सुषुप्तीकीं लक्षण ॥ तें आइकपांतूं
 ॥ ३९ ॥ जागृती आणि स्वप्नदशें ॥ भोगिले इंद्रियव्यापाराचें निअध्यासें ॥ वेधिलें मन अ-
 ज्ञानी उपसंहारतसे ॥ ते सुषुप्ती बोलिजे ॥ ४० ॥ दशें सहित इंद्रियांसी ॥ आणि अंतः कर-
 णचतुष्टयासी ॥ विपरीत ज्ञानें लीन होय माजी अज्ञानासी ॥ ते सुषुप्ती जाण ॥ ४१ ॥ सु-
 षुप्तीमाजी असो निस्सुषुप्तीतें ॥ तूं जाणत आहेसी तयें नेणिवेतें ॥ प्रबोधें सांगतोसीत
 यातें ॥ तत्साक्षिलेंची ॥ ४२ ॥ म्हणो निस्सुषुप्तीना तुज ॥ तिचें तें जाणणें आपणयावेग
 लें बुझ ॥ अवस्थानय बुद्धीसी सहज ॥ तूं तयावेगळाची ॥ ४३ ॥ कारणदेह सुषुप्त्यवस्था
 ॥ यादो होंच जो अभिमान धरिता ॥ तया प्राज्ञ अहंकारातें जाणता ॥ तो तूं वेगळाची ॥ ४४ ॥
 प्राज्ञ आनंद भोग हृदयस्थान ॥ याचें तुज आहे ज्ञान ॥ हे पंचविध तमोगुण ॥ तो तूं आत्मा
 कैसेनी ॥ ४५ ॥ एवं स्थूललिंगकारणयातें ॥ जागृती स्वप्न सुषुप्ती अवस्थात्रयातें ॥ वि

श्वतेजसप्राज्ञअभिमानत्रयाते ॥ जाणताआत्मातूं ॥ ४६ ॥ स्थूलप्रविविक्तआनंद-
 भोगत्रयाते ॥ नयनहृदयकंठस्थानयाते ॥ सत्वरजतमोगुणत्रयाते ॥ जाणताआत्मा
 तूं ॥ ४७ ॥ अविद्येचियागुणत्रयाचें ॥ दळवाडेंनिरूपिलेंप्रपंचाचें ॥ तूंद्रष्टाअशेषाचें ॥ ह्मणू
 निआश्रयसाक्षी ॥ ४८ ॥ अविद्येचियागुणत्रयाची ॥ उभवणीउभवलीप्रपंचाची ॥ हेंने-
 णिजेतंवकांहींची ॥ संसृतीनचुके ॥ ४९ ॥ आतांतुझेंमलिनत्वफिटलें ॥ शूद्धआत्म-
 त्वलाधलें ॥ गुणत्रयबंधनचुकलें ॥ आश्रयसाक्षीचें ॥ ५० ॥ हेंसर्वनहोनीसर्वातें ॥
 निराकारनिराभासातेजाणतें ॥ त्यानिरालंबाआपणयाते ॥ श्रीसुकुंदस्हणेबुझला-
 सितूं ॥ ५१ ॥ ॥ इतिश्रीमद्विवेकसिंधौसंहारक्रमेगुरुशिष्यसंवादेकारणदेहनिरसनं
 मतृतीयप्रकरणं समाप्तं ॥ ३ ॥ ॥ श्रीगणेशायनमः ॥ मीनिरामयनिर्गुण ॥ रूपंसाक्षीचें
 तन्यघन ॥ ऐसेंस्वरूपाचेंअनुसंधान ॥ तेहीतूनव्हेसी ॥ १ ॥ तुजस्वरूपाचेंअनुसंधान ॥ तो
 तुझादेहमहाकारण ॥ तयाचाद्रष्टाकवण ॥ तुजवांचूनियां ॥ २ ॥ तुझादेहमहाकारण ॥ ते-
 थेंतुर्यावस्थातेजाण ॥ तिथेचेंसांगिजेललक्षण ॥ तेंऐकपांतूं ॥ ३ ॥ त्रिविधदेहत्रिविधअव-
 स्था ॥ तीनीस्थानेंत्रिविधभोगत्रिविधभोक्ता ॥ याप्रपंचाचीतत्साक्षित्वेंजाणेअवस्था ॥ ते
 तुर्याजाणावी ॥ ४ ॥ अविद्येचियागुणत्रयाते ॥ तूंजाणतोसीनिरुतें ॥ तथेतत्साक्षित्वलक्ष-
 णतुर्येंतें ॥ जाणतातूंतुर्याकेवि ॥ ५ ॥ महाकारणदेहतुर्यावस्था ॥ यादोहोंचाअभिमान
 प्रत्यगात्मानिरुता ॥ तेहीसांगिजेलव्यवस्था ॥ तेंऐकतूं ॥ ६ ॥ अविद्यामयप्रपंच ॥ तोमि-
 थ्यामीद्रष्टासाच ॥ स्हणूनिप्रपंचनव्हेहानिर्वेच ॥ माझामजची ॥ ७ ॥ जेंनित्यनिर्मळ ॥ ५

रब्रह्मकेवल ॥ तेंसीहेअभिमानिसकळ ॥ तोप्रत्यगात्मा ॥ ८ ॥ हाप्रत्यगात्माअभिमानी
 ॥ तूंनव्हसीतुजदृश्यम्हणूनी ॥ आनंदावभासमोगमूर्ध्निस्थानी ॥ नव्हसीतूं ॥ ९ ॥ जोश
 द्रसत्वगुणअविद्येचा ॥ हापंचविधप्रपंचतमोगुणाचा ॥ तूंद्रष्टायाअशेषाचा ॥ स्वयंप्र-
 काश ॥ १० ॥ शब्दहीप्रपंचापासाव ॥ वेगळाजालासीसर्वथैव ॥ निरालंबसाक्षीस्वय
 मेव ॥ तोचितूंपै ॥ ११ ॥ तूंनिर्गुणनिराकार ॥ परब्रह्मनिराधार ॥ जेथेंनाहींपारावार ॥ तें
 स्वरूपतूं ॥ १२ ॥ शून्यातेंआत्मत्वेमानित ॥ उठिलेंजेक्षपणकमत ॥ तेंतुवांजिकिलेंनिष्ठां
 त ॥ स्वानुभवेची ॥ १३ ॥ अत्यंतजोअभाव ॥ तोचिशून्याचास्वभाव ॥ म्हणोनिहेंबोलणें-
 चिवाव ॥ खंडज्ञान ॥ १४ ॥ कांहींचनाहींतेंशून्य ॥ तथातेंजाणतेंशब्दचैतन्य ॥ तेंसर्वकाळीं
 विद्यमान ॥ असतचिअसे ॥ १५ ॥ शून्यनेणेशून्यातें ॥ आत्माप्रकाशीतथातें ॥ जोदेखे
 याअशेषातें ॥ तोशून्यकैसागा ॥ १६ ॥ तोशून्यासारखेंकीरअसे ॥ परीशून्यनव्हेअना
 रिसें ॥ आपणपेंआपणप्रकाश ॥ स्वानुभवे ॥ १७ ॥ असोतनुचतुष्टयापरी ॥ तूंसकळ
 जीवशरीरी ॥ प्रकाशशीबाहेरभीतरी ॥ देहचतुष्टयातें ॥ १८ ॥ जीवाचेंदेहचतुष्टय ॥ द्र
 ष्ट्यासीतुजज्ञेय ॥ तूंशब्दचैतन्यअप्रमेय ॥ तेंचितूंकेविहोसी ॥ १९ ॥ जैशातुझियाचारी
 अवस्था ॥ तथांचीतूंजाणसीव्यवस्था ॥ तेंसीसकळजीवांचियासास्यता ॥ जाणताआ
 त्मातूं ॥ २० ॥ तुझियाचोंअभिमानियाचेंपरी ॥ सकळजीवअभिमानियाभीतरी ॥ असूनित
 त्वतानिर्धारी ॥ साक्षीभूततूं ॥ २१ ॥ तुझियाअभिमानियाचेंजैसें ॥ भोगचतुष्टयदृश्यऐ
 सें ॥ सकळभोगजाणसीप्रकाश ॥ आपुलेनियें ॥ २२ ॥ जैसींतुझियाअवस्थांचीचारीस्था

नें ॥ तूजाणसी आपुले निजानें ॥ तैसीं सर्वां भूतांचीं स्थान मानें ॥ जाणतातूंचि एक ॥ २३ ॥
 एवं सर्वां भूतीं असूनी ॥ सकळ इंद्रियांतें अधिष्ठात्री ॥ सर्व प्रकाशक आत्मा तुजवांचूनी ॥ क-
 वणअसे ॥ २४ ॥ तंव विनवी शिष्य शिरोमणी ॥ सर्व आत्मा एक येथें उपपत्तिकवणी ॥ अन्याचें
 सरवदुःख अन्या ॥ देरवूंचे इजेना ॥ २५ ॥ मज सकल दृश्याचें साक्षित्व घडे ॥ भिन्नात्म्यासी
 एकत्व न घडे ॥ जें अन्य स्थानी चावृत्तांत जाणणें नाही फुडें ॥ म्हणूनि स्वामी ॥ २६ ॥ मग-
 श्री गुरुनाथें बोलिजे ॥ अभिन्न आत्म्या अनेकत्व आरोपिजे ॥ एक सुरव्यगगन अशिजे
 ॥ जेवीं अनेक घरीं ॥ २७ ॥ ना तरी सुरव्य एकचि सविता ॥ अनेक सरोवरीं प्रतिबिंबता ॥ ए-
 कचि पावे अनेकता ॥ उपाधि भेदें ॥ २८ ॥ तें प्रतिबिंब दिनमणी अनेक ॥ जलचांचल्यें व्याकु-
 ळकवण एक ॥ तया मध्यें निश्चल परी भिन्नात्मक ॥ नळूती तत्वतायें ॥ २९ ॥ सुरव्य बिंबीचां
 चल्य असतें ॥ तरीं सकळ प्रतिबिंबीं उमटतें ॥ म्हणूनि उपाधि भेदें नाही तेंथें ॥ आरोपि-
 ती प्रतिबिंबीं ॥ ३० ॥ तैसा एकचि गोसावी ॥ अविद्या लक्षणें माया अवयवी ॥ आभास
 लेपणें जीवात्म्यावी ॥ दिसे अनेक रूप त्वें ॥ ३१ ॥ कर्म निर्मित सरवदुःख ॥ हें लिंग देहा-
 चें वर्म देख ॥ लिंगोपाधिचें तन्वीं नाही तें असेख ॥ तया आरोपिती पें ॥ ३२ ॥ जया जीवांचीं लिं-
 ग शरीरें ॥ कर्म अर्जित स्थूल देह द्वारें ॥ तीं तदुपाधि जीव भोगिती निर्धारें ॥ सरवदुःखें पें ॥
 ३३ ॥ म्हणूनि अन्याचें सरवदुःख ॥ अन्या सिनाहीनिःशेष ॥ तया बंध मोक्ष देख ॥ स्वार्जि-
 तानुसार ॥ ३४ ॥ आणितुवां आक्षेप केला ॥ सर्व भूतीं असे एकला ॥ तरीं अन्य स्थानी वृत्तां-
 त बितला ॥ तौ म्याकां नेणजे ॥ ३५ ॥ तरींचे विषयी एक उत्तर ॥ करूनि मन एकाग्र ॥ संदेह

सागराचेयार ॥ जेणें पाविजे ॥ ३६ ॥ जाणिवनेणिवचित्तासी ॥ हेधर्मनाहींत आत्मयासी ॥
 बुद्ध्यादिनवगुणालिंगदेहासी ॥ हेतंव आधीचनिरूपिलें ॥ ३७ ॥ प्रतिजीवीं अविद्यातंव
 भिन्न ॥ तत्कार्यलिंगदेहही अन्य ॥ स्थूलदेहही अभिमान ॥ आनआनप्रतिशरीरीं ॥ ३८ ॥
 म्हणूनिजे अवस्थेजो अभिमानो ॥ तोवर्ते तिथे आधिष्ठानी ॥ तथेदशेचें जाणणें म्हणूनी
 ॥ असेतदुपाधिक ॥ ३९ ॥ म्हणूनिजागृतीदशेचें ज्ञान ॥ नाहीं प्रगटलिया स्वप्न ॥ हेहि
 विधअनुसंधान ॥ नाहीं स्रष्टुमिकाळीं ॥ ४० ॥ म्हणूनि अन्यचित्ताचें जाणणें ॥ अन्य-
 चित्तप्रयासेनेणें ॥ जाणूपाहसी चित्तेनेणें ॥ तरी सर्वज्ञकेविहोसी ॥ ४१ ॥ अतीतअना-
 गतवर्तमान ॥ हेतायसांसी उठेप्रपंचज्ञान ॥ जेंतपोबळेजाण ॥ परीनळेभवमोचक ॥
 ४२ ॥ परीतयाचें चित्तअनुक्रमें जाणणें ॥ तैसेंतुझें नळे इंद्रियसाक्षेपदेखणें ॥ सर्वत्र असूनि
 सर्वातेप्रकाशणें ॥ निजप्रकाशें ॥ ४३ ॥ जयासी इंद्रियसाक्षेपज्ञान ॥ तयासी अनुक्रमें ज्ञा-
 नकीं अज्ञान ॥ नातरी अन्यथाज्ञान ॥ उठेप्रांतरूपें ॥ ४४ ॥ तैसें नळे आत्मयाचें द्रष्टेपण ॥
 तथें नलगे मनचक्षुरादिसाधन ॥ तयासचेतनपण ॥ तत्सन्निधानमात्रें ॥ ४५ ॥ आत्मया-
 सीनलगे अनुक्रमें अदेखणें ॥ नदेखणें आणिवनेणिवचित्ताहीदेखणें ॥ याचित्तधर्मातें सर्वज्ञप-
 णें ॥ जाणता आत्मातूं ॥ ४६ ॥ अहंताममताप्रयत्नरहिता ॥ सूर्यडोळ्यांतें प्रकाशवि-
 ता ॥ सकळरूपातें असेदाविता ॥ निजप्रकाशें ॥ ४७ ॥ तैसातूं आत्मासर्व इंद्रियातें ॥ चै-
 तन्यप्रकाशीविषयातें ॥ अहंताममताभावरहितें ॥ स्वस्वरूपें करूनी ॥ ४८ ॥ जैसाकांत
 अवच्छिन्न ॥ जडलोहातें आचेष्टुन ॥ स्वयंचेष्टुनाचेष्टुन ॥ अलिप्तचितो ॥ ४९ ॥ तैसाआ

त्माचेष्टेनाचेष्टवी ॥ कांहीं करीनाकरवी ॥ स्वयं भोगीनाभोगवी ॥ विषय जात ॥ ५० ॥ प
 रीतुझे चियासत्ते ॥ इंद्रियेचेष्टतीनित्राते ॥ परीस्वतंत्र नव्हतीते ॥ निजव्यापारी ॥ ५१
 ॥ कार्यकारणकर्तृत्व ॥ तेथे विषय प्रकृती हेतुत्व ॥ तुजस्वरबदुःखादिभोक्तृत्व ॥ तें प्रकृतिसं
 बंधें ॥ ५२ ॥ तूं सर्वोपाधिविनिर्मुक्त ॥ केवळचेतन्य परमतत्व ॥ तुजस्वरबदुःखादिभोक्तृत्व ॥
 नाही सर्वथा ॥ ५३ ॥ परीतुझियासत्तेविण ॥ न घडे इंद्रियांचें चेष्टन ॥ म्हणूनि नाथिलें द्रष्टे
 पण ॥ तुज आरोपिलें ॥ ५४ ॥ जंव होय दृश्याचें स्फुरण ॥ तंव तुज नाथिलें आरोपिलें द्रष्टेप
 ण ॥ दृश्य निरासी परमनिर्बीण ॥ तूं शब्दबुद्ध ॥ ५५ ॥ तूं दृश्यानादर्शन ॥ तत्वतः नाही द्रष्टेप
 ण ॥ तूं सत्तामात्र निरंजन ॥ ज्ञप्तिरूप ॥ ५६ ॥ आतां असो हा युक्ति पंथ ॥ सकळ जीवत्व प
 दार्थ ॥ शोधिलिया उरे परमार्थ ॥ तो स्वयं साक्षी तूं ॥ ५७ ॥ एवं त्वं पदार्थांचें शोधन ॥ जेणें हो
 य जीवत्व निरसन ॥ प्रकटे सम्यक् आत्मज्ञान ॥ अपरोक्ष जें ॥ ५८ ॥ धुळीमाजील सोनें जें
 सें ॥ भैसळ लें न दिसे ॥ तें निवडूं जाणे जें सें ॥ झारिया चिपें ॥ ५९ ॥ तेवी दृश्य धुळी तें सांडी
 ॥ प्रकाशवंत सोनें निवडी ॥ यांची परी परवडी ॥ बुझावे स्वस्वरूप ॥ ६० ॥ यापरी विवेक जळी
 ॥ धुवूनि देहादिप्रपंच धुळी ॥ स्वयं प्रकाश झळाळी ॥ भेदे आत्म हेम ॥ ६१ ॥ फेडून केळया
 ची सालडी ॥ भोगिजे केवळ रसगोडी ॥ तेवी मायीक कंचुकीं निवडी ॥ म्हणो मुकुंदराज सु
 नि ॥ ६२ ॥ ॥ इति श्रीमद्विवेकसिंधोसंहारक्रमेण गुरुशिष्यसंवादे महाकरणदेह निरसन
 नाम चतुर्थ प्रकरणं समाप्तं ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ आतां असो हा युक्ति
 वादु ॥ जंव स्फुरे ईश्वरेंसी भेदु ॥ तंव न सुटे हा संबंधु ॥ मिथ्या हे ताचा ॥ १ ॥ म्हणूनि तत्प-

दार्थाचें शोधन ॥ सांगि जेल की जे अवधान ॥ जेथें भेदे आनंद घन ॥ केवल ब्रह्म ॥ ३ ॥ जी
वात्म्याचे परी ॥ तनुचतुष्टय असे ईश्वरी ॥ होय त्याचा उपसंहारी ॥ तत्पदार्थ शोध
न ॥ ३ ॥ तामस अहंकार जनि तें ॥ पंचीकृत पंच महाभूतें ॥ तज्जनित ब्रह्मांड तें ॥ तो परमा-
त्मा कैसे नी ॥ ४ ॥ ब्रह्मांड स्थूल शरीर ॥ पूर्वी निरूपिलें सविस्तर ॥ तें दृश्य सविकार ॥ ईश्वरकै
से नी ॥ ५ ॥ ब्रह्मांडींची सृष्टी अवस्था ॥ तो परमात्मान व्हे सर्वथा ॥ जाणो तेथींची व्यवस्था
॥ तो परमात्मा पै ॥ ६ ॥ अभिमानी तो ब्रह्मांडीचा ॥ आणि सृष्टी अवस्थेचा ॥ ब्रह्मा निर्मिता
विश्वाचा ॥ नोहे परमात्मा ॥ ७ ॥ ब्रह्माराजस अहंकार ॥ म्हणून न व्हे सर्वेश्वर ॥ तो चाल
वी सृष्टि व्यापार ॥ पराधीन पणें ॥ ८ ॥ या पंचीकृत पंचभूतांचें ॥ सूक्ष्म देह ईश्वराचें ॥ परमा
त्मान व्हे साचें ॥ दृश्य म्हणूनी ॥ ९ ॥ विष्णु अंतःकरण ॥ चंद्रमा तो मन ॥ चित्त नारायण ॥
ईश्वराचें ॥ १० ॥ बुद्धि विरंची ॥ अहं तारुद्र साची ॥ जाणो स्वरूपें यांचीं ॥ तो परमात्मा ॥ ११ ॥
श्रोत्र दिशा त्वचा पवन ॥ चक्षुः सूर्य जिह्वा वरुण ॥ घ्राण अश्विनो देव हा इंद्रियगण ॥ ईश्व
र न व्हे ॥ १२ ॥ वाचा वह्नि पाणिसुरेश ॥ पाद वामन शिश्र प्रजेश ॥ पायु निर्ऋति हे परेश ॥
केवि घडे ॥ १३ ॥ ध्यान समान उदान ॥ प्राण आणि अपान ॥ परमात्मा या विलक्षण ॥ द्रष्टा
म्हणूनी ॥ १४ ॥ लिंग देहाचे पंचविषय ॥ अतिजड भूतसय ॥ परमात्मा तो निर्विषय ॥ पर
मतत्व पै ॥ १५ ॥ एव तत्त्वे पंचवीस ॥ त्रिविध अहंकाराचे अंश ॥ ती अहं कृतिसाभास ॥ न
व्हे परमात्मा ॥ १६ ॥ आतां असो हा लिंग देह ॥ न व्हे स्वस्वरूप तें विदेह ॥ तेथें स्थिति अवस्था
निःसंदेह ॥ न व्हे परमात्मा ॥ १७ ॥ सूक्ष्म देह स्थिति अवस्था ॥ विष्णु अभिमानी येथें सर्व-

था ॥ तो परमात्मा हे कथा ॥ असंबद्ध पै ॥ १८ ॥ विष्णु सात्विक अहंकार ॥ बरी रूपाचा
 आकार ॥ चालवी स्थितीचा व्यापार ॥ पराधीन पणें ॥ १९ ॥ विष्णु तो अंतःकरण ॥ वैकुं
 ठ तथाचें स्थान ॥ परमात्मा तो पूर्ण ॥ चैतन्य शब्द ॥ २० ॥ विष्णु करी स्थिति व्यापार ॥ सृ
 ष्टिसंस्थापी अनिवारु ॥ परमात्मा तो निर्विकारु ॥ विष्णु हें न घडे ॥ २१ ॥ माया कारण शरी
 र ॥ ईश्वर नव्हे तो सविचार ॥ तो दृष्टा हें सविकार ॥ म्हणूनि पै ॥ २२ ॥ जियेचा महत्त्व अहंका
 र ॥ व्याली ब्रह्म विष्णु महेश्वर ॥ ते माया सर्वेश्वर ॥ हें न घडे पै ॥ २३ ॥ मी ब्रह्म येणें आकारें
 ॥ अभिमान वृत्ति स्फुरे ॥ ते अव्याकृत ईश्वर ॥ केविं घडे ॥ २४ ॥ कारण देह अव्याकृत ॥ प्रल
 य अवस्था वर्ते तेथ ॥ परमात्म्यासी निश्चित ॥ तेना हींच पै ॥ २५ ॥ अव्याकृत प्रलयचा ॥ रु
 द्र अभिमान तेथींचा ॥ तो परमात्मा हे चर्चा ॥ अघट मान ॥ २६ ॥ रुद्र अहंकारतामस ॥ अं
 ती जगाचा करी नाश ॥ तो परमात्मा उदास ॥ निरभिमान ॥ २७ ॥ रुद्र तथाचा व्यापारी ॥ यो
 जिला असे संहारी ॥ सृष्टि स्थितीचा निर्धारी ॥ तो स्वतंत्र नव्हे ॥ २८ ॥ तो परमात्मा मायावी
 ॥ हरिहर ब्रह्मादिकांचा गोसावी ॥ माया गुणत्रयाचे नावी ॥ केवी बोलावा तो ॥ २९ ॥ तंबशि
 ष्य बोले वचन ॥ जीमीनेणे प्रलयार्थें लक्षण ॥ तेथींचें विशद ज्ञान ॥ मज निरूपावें ॥ ३० ॥
 मग बोले कृपा सिंधु ॥ सद्गुरु पूर्ण बोधु ॥ प्रलय तो पंचविधु ॥ असे जाणतू ॥ ३१ ॥ द्विवि
 ध होय पिंडी ॥ द्विविध तो ब्रह्मांडी ॥ पांच व्याची फुडा फुडी ॥ होय मोक्ष दर्श ॥ ३२ ॥ प्रतिदि
 नी होय दैनंदिन ॥ जो जाण सृष्टिमिकाळीं लीन ॥ देह दूय संहारे म्हणउन ॥ तो प्रलय म्हणि
 जे ॥ ३३ ॥ स्थूल देहाचें मरण ॥ तो महाप्रलय जाण ॥ हें प्रलय दूयाचें लक्षण ॥ पिंडी जाणा

वें ॥ ३४ ॥ चतुर्गुणसहस्रेषु ॥ तो ब्रह्मचाचा एक दिवस ॥ तेथें चिरात्री ही जाणजस ॥ ते-
 णें चिमानें ॥ ३५ ॥ जो ब्रह्मचाचा दिनांत ॥ तो दैनंदिन कल्पांत ॥ तें ब्रह्मीमायेसी आंत
 ॥ संहारे लोकत्रय ॥ ३६ ॥ तें द्वादशा कंतपती ॥ महामेघवर्षती ॥ तीही लोकअल्पाव-
 ती ॥ प्रलयोदकी ॥ ३७ ॥ वरीस्थूलदेहनिमाला ॥ लिंगदेहकी उरला ॥ तोही बुडाला
 ॥ अज्ञानसमुद्रा ॥ ३८ ॥ जीवसुषुप्तीचा परी ॥ दैनंदिन संहारी ॥ तें लीन होती कारणश-
 रीरी ॥ निजकर्मसहित ॥ ३९ ॥ दैनंदिन प्रलयकाळी ॥ ब्रह्मीमाया मांदुसजळी ॥ जेथें जी-
 वरत्नें सांठवली ॥ चौं भूतग्रामीची ॥ ४० ॥ यापरी रात्री चिया ॥ सहस्रगुणचौकडिया ॥
 समाधीमाजी गेलिया ॥ चतुराननासी ॥ ४१ ॥ मग समाधी विसर्जनी ॥ प्रलयोदकांत
 ग्रासनी ॥ चौं भूतग्रामीची उभवणी ॥ ब्रह्मारचिना झाला ॥ ४२ ॥ जयाचा आरंभ जे-
 सा ॥ ती जीवसृजिली तैसा ॥ दैनंदिन प्रलयऐसा ॥ तुज निरूपिला ॥ ४३ ॥ महाप्रल-
 य तो ऐक ॥ तुज सांगिले लोको तुक ॥ तेथें संहारति ब्रह्मादिक ॥ ब्रह्मांडासहित ॥ ४४ ॥ श-
 तवर्ष अनावृष्टी ॥ तेथें संहारे जीवसृष्टी ॥ तथाची परिपाटी ॥ तपती द्वादशादित्य ॥ ४५ ॥
 तथा शेषाचे सुरवानळें ॥ पेटती समर्ही पाताळें ॥ द्वादशाकांचे निते जाळें ॥ जळती लोकस-
 मस्त ॥ ४६ ॥ मग शतभरी संवत्सर ॥ संवर्तकादि जळधर ॥ वर्षती निरंतर ॥ सुसळधारी
 ॥ ४७ ॥ ब्रह्मांडरावोडी आतळे ॥ तें प्रलयोदकीं विरालें ॥ तेथें भूतजात संहारलें ॥ सृष्टि-
 सरिसेंचि ॥ ४८ ॥ मग मेघुडें विरालें ॥ तेथें प्रचंड तेज प्रकटलें ॥ तेणें तेजेंनिः शेष शो-
 षिलें ॥ प्रलयोदक ॥ ४९ ॥ चंडानिलें झडपिलें ॥ तें तेजही मावळलें ॥ तेथें वायू तें ग्रा-

सिलें ॥ महदाकाशें ॥ ५० ॥ तेंतच्यात्रासहित ॥ महदाकाशातेंग्रासित ॥ वेळनलवीचीअ-
 हंता ॥ तमोगुणरुद्राचायें ॥ ५१ ॥ तामसअहंकाराचाग्रास ॥ करीअहंकारराजस ॥ तयातें
 मिळितांनलगोआयास ॥ सात्विकासी ॥ ५२ ॥ पंचज्ञानेंद्रियें ॥ पंचप्राणकर्मेंद्रियें ॥ हींरा-
 जसअहंकाराचींकार्यें ॥ निमतीतयांसरिसी ॥ ५३ ॥ अंतःकरणपंचकतें ॥ जोप्रसवला
 ज्ञानशक्तीतें ॥ तयासात्विकअहंकारातें ॥ ग्रासीमहत्तत्त्व ॥ ५४ ॥ तेंदेवताचक्रनिमालें
 ॥ संहारतेजासीसंहारिलें ॥ महत्तत्वातेंग्रासिलें ॥ मायादेवीयें ॥ ५५ ॥ तेगुणक्षोभि-
 णीमाया ॥ महामायेंसीजायबिलया ॥ तेहीमायाहीलया ॥ गुणसाम्यींजाय ॥ ५६ ॥ तेवें
 लींपरमपुरुष ॥ सांडीमीब्रह्मऐसाउन्मेष ॥ प्रकृतिलोपींनिर्विशेष ॥ होयपरब्रह्म ॥ ५७
 ॥ इच्छाज्ञानक्रियादिक ॥ शक्तिचक्रेंजीअनेक ॥ तींउपसंहारतीनिशंक ॥ मूळमायेंसर-
 सी ॥ ५८ ॥ पंचविधभूतग्रामींचे ॥ जैसमूहजीवांचे ॥ तेउदरींगुणसाम्याचे ॥ अधिष्ठा-
 वर्तती ॥ ५९ ॥ जेंकर्मपंचकेंलिंपलें ॥ अज्ञानेंमुसाबलें ॥ तेसुदकेसीसुकले ॥ आत्मज्ञा-
 नावीण ॥ ६० ॥ जैसावदबीजींसमस्त ॥ प्रपंचगुणसाम्याआंत ॥ अशेषमावळत ॥ हर-
 पोनिजाय ॥ ६१ ॥ तेगुणसाम्यस्वरूपींसुरे ॥ मगकेवळब्रह्मचिउरे ॥ मातीचेंडिरवळबिरे
 ॥ जेवींमहासमुद्रीं ॥ ६२ ॥ ऐसाप्रलयनिरूपिला ॥ मगप्रपंचकेंसाउठिला ॥ तुजसृष्टि-
 कर्मींसांगितला ॥ ज्यापरी ॥ ६३ ॥ आतांसांगिजेलआत्यंतिक ॥ जोप्रलयसकोतुक ॥
 एथेंसंहारकर्ताविवेक ॥ अन्यनाहीं ॥ ६४ ॥ जैसारज्जुसर्पआभासे ॥ तोविवेकेंचिचिरसे
 ॥ तेणेंवीणननासे ॥ कांहींचजो ॥ ६५ ॥ जैसास्वरूपींमिथ्यारोप ॥ जोउठिलाआंतिसर्प

॥तयातेफेडीविवेकदीप॥तमोमयाते॥६६॥स्वप्नीचिचावैरियाते॥आणीकनाहीविधि
ते॥तोप्रबोधेचिचिरुते॥मरणपावे॥६७॥तैसामायादिविवर्त॥जोप्रपंचमिथ्यामू
त॥तोस्वरूपस्वानुभवेंक्षणांत॥हरपूनिजाय॥६८॥हाप्रपंचनिजाकारे॥अस-
तचिसंहारे॥जेविमृगजळाचेनिपूरें॥मिथ्याहोइजे॥६९॥नातरीघुताचीपुतळी॥अव
यवाकरेंघडली॥आकारअसूनिमिथ्याझाली॥तेंघुतचिअसे॥७०॥तैसाब्रह्मीजग
दाकार॥जोविवर्तउठिलाअपार॥तोमिथ्याचिहानिधीर॥ब्रह्मचिसाचअसे॥७१॥स
र्वअसतांसर्वनिमालें॥केवळब्रह्मचिउरलें॥ऐसेंसंहारणकेलें॥विवेकेंअत्यंतिकें॥७२
॥म्हणूनिहाअशेष॥प्रपंचबंधननिःशेष॥उपसंहारेतोप्रलयदेख॥अत्यंतिक॥७३
महाप्रलयतोअनारिसा॥तेथेंसंहारेस्थूलदशेचाठसा॥परीभवदायकसाभासा॥उरे-
अज्ञानगर्भीपें॥७४॥तेथेंलिंगदेहननिमै॥नजळतीशतशतभक्तर्मै॥म्हणूनिचुकती-
नामृत्युजन्मै॥जीवासीपें॥७५॥असोपंचप्रळयाचाप्रकार॥तुजनिरूपिलासंहार॥-
आतांमोक्षाचाविचार॥प्रवर्तुदिजे॥७६॥जेगुणप्रधानमाया॥तेकारणदेहशिष्यराया
॥तेथींचिचामहाप्रळया॥तथेनावरुसुखसी॥७७॥रुद्रतेथींचाअभिमानी॥तोपरमात्मा
होयकैसेनी॥हेंगुणत्रयाचेंकार्यम्हणूनी॥तोवेगळाची॥७८॥ब्रह्मांडहिरण्यगर्भ
माया॥सृष्टिस्थितिमहाप्रळया॥ब्रह्माहरिहरकार्या॥मायागुणाचे॥७९॥मायागुण
त्रयाचीकथा॥तैमिथ्याऐसीव्यवस्था॥परमात्माजाणतत्वता॥सर्वसाक्षी॥८०॥॥इ
तिश्रीमद्विवेकसिंधौसंहारक्रमेगुरुशिष्यसंवादेईश्वरतनुत्रयपूर्वकनिरसनंनानामपंचम

प्रकरणसमाप्तं ॥ ॥५॥ ॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ब्रह्माकारआद्यस्युरण ॥ जैज्ञानपू
 र्णतालक्षण ॥ तेचितनुमहाकारण ॥ जगदीश्वरी ॥ १ ॥ ज्ञानविग्रहईश्वर ॥ हासर्वशा-
 स्त्रांचानिर्धार ॥ तथाज्ञानाचाज्ञातार ॥ तोचितोकैसेनी ॥ २ ॥ हेमहामायापरशक्ती ॥
 ईश्वराचीमूळप्रकृती ॥ तिचेतेंजाणतास्वयंज्योति ॥ तोपरमपुरुष ॥ ३ ॥ तोसमस्तमाये
 चागोसावी ॥ सत्तामात्रेंसर्वतेंजीववी ॥ ब्रह्मादिकांतेंचेष्टवी ॥ सृष्ट्यादिव्यापारी ॥ ४ ॥
 तींअनादिघरवरीतें ॥ व्यालीब्रह्मादिप्रपंचातें ॥ नसांडितीएकमेकांतें ॥ छायातनुजैसी
 ॥ ५ ॥ एकेवीणएकनाहीं ॥ हेंनबलप्रमेयपाहीं ॥ तयेमाजीअसूनिनाहीं ॥ वेगळाचितो ॥
 ६ ॥ तेप्रकाश्यतोप्रकाशक ॥ तेवेद्यतोवेदक ॥ तेज्ञेयतोज्ञापक ॥ सर्वसाक्षी ॥ ७ ॥ हेमूळप्र-
 कृतीमिथ्य ॥ तत्कार्यविश्वकेंचेंसत्य ॥ तेथींचीयथातथ्य ॥ विवंचनासांगिजेल ॥ ८ ॥ मा-
 यासत्ताअसत् ॥ नव्हेतेसदसत् ॥ सदसद्विलक्षणत ॥ बोलूंचिनये ॥ ९ ॥ मायाभिन्ना-
 भिन्न ॥ भिन्नाभिन्नविलक्षण ॥ नव्हेतेंभिन्नाभिन्न ॥ तेकांहींचनव्हे ॥ १० ॥ मायान-
 व्हेसावयव ॥ नव्हेतेंनिरवयव ॥ नव्हेउभयांसंभव ॥ नव्हेउभयातीत ॥ ११ ॥ मायासु-
 त्कांनमूणावी ॥ हेम्रांतिचित्तीनधरावी ॥ सत्तरीअसावी ॥ जैसीतैसी ॥ १२ ॥ सत्शब्द
 बोलिजेअस्तित्वता ॥ कालत्रयीअबाधिता ॥ मायादेवीसीतत्वता ॥ तेंअद्यदमान ॥ १३ ॥
 जरीमूणसीमायासत् ॥ तरीकालत्रयीअबाधित ॥ तरीदेवतअसोनासत् ॥ स्वानुभवं ॥
 १४ ॥ नहोतांमायोपसंहार ॥ केंचाब्रह्मसाक्षात्कार ॥ हास्वानुभवंनिर्धार ॥ होद्ययोगीद्रा-
 सी ॥ १५ ॥ मायाहोकांअसत् ॥ हेंबोलणेंचिअसंगत ॥ वेंनभासेकदाचित् ॥ जैसाबंध्या

पुत्र ॥ १६ ॥ मायानिहसिकारणों ॥ वेदशास्त्रीबोलिलीसाधनें ॥ तरीतयेअप्रयोजनें ॥ प्र
तिभासती ॥ १७ ॥ म्हणूनिनव्हेतेअसत ॥ तरीम्हणावीसदसत ॥ तरीविरुद्धधर्मीसीऐ
क्यता ॥ हेअघटमान ॥ १८ ॥ सततेनव्हेअसत ॥ असततेकैसेनिसत ॥ जैसेस्वस्कंधारी
हणवृथा ॥ असंबद्धपै ॥ १९ ॥ मायासदसद्विलक्षण ॥ ऐसेंबोलसीवचन ॥ तरीतेअघ
टमान ॥ सर्वथैव ॥ २० ॥ असतयाविलक्षणनसे ॥ नसतयाविलक्षणअसे ॥ यादोहींबि
लक्षणनदिसे ॥ वस्तुकवणीचीपै ॥ २१ ॥ मायाभिन्नम्हणिजती ॥ तरीचैतन्यावीणके-
वीस्फुरती ॥ तेब्रह्मीचीनिजप्रकृती ॥ तरीभिन्नकैसी ॥ २२ ॥ जैसीचंद्राचीकळा ॥ नव्हेचं
द्रासीवेगळा ॥ तैसीब्रह्माग्नीचीज्वाळा ॥ तेणोसीभिन्नकैसी ॥ २३ ॥ जरीम्हणसीमाया
अभिन्न ॥ तरीहेअप्रमाणवचन ॥ जैमायेचेंनिरसन ॥ होयस्वानुभवें ॥ २४ ॥ जैमायाउ
पसंहारे ॥ तैअविनाशब्रह्मउरे ॥ तरीअभिन्नयाउत्तरे ॥ नबोलेतू ॥ २५ ॥ मायायापरी
भिन्नाभिन्न ॥ हेंबोलणेंचिअघटमान ॥ येथेंउपपत्तिसांगेन ॥ तेऐकपांतू ॥ २६ ॥ जैभि
न्नतेनव्हेअभिन्न ॥ अभिन्नतेनव्हेभिन्न ॥ याविरुद्धधर्मीसीअवस्थान ॥ हेअसंबद्धपै
॥ २७ ॥ भिन्नाभिन्नविलक्षण ॥ ऐसेमायेतेंतूनम्हण ॥ तेथींचीविवचनासांगेन ॥ तेअव
धारीजै ॥ २८ ॥ भिन्नावेगळेंअभिन्न ॥ आणिअभिन्नावेगळेंभिन्न ॥ तरीउभयांसीविल
क्षण ॥ मायाकेविघडे ॥ २९ ॥ जरीमायाम्हणसीसावयव ॥ तरीवारीयाचुक्तीचीधांव ॥ त-
येसीअव्यक्तहेनांव ॥ बोलिजेवेदांती ॥ ३० ॥ इथेसीवर्णनाव्यक्ति ॥ रूपनास्थिती ॥ तरी
सावयवऐसेंबोलती ॥ तेहीनविवेकी ॥ ३१ ॥ मायानिरवयवबोलती ॥ तेसर्वथाकांहीं-

चनेणती ॥ ब्रह्माकारेंस्फुरती ॥ तरीनिरवयवकैसी ॥ ३२ ॥ निरवयवमायेपासाव ॥ जग-
 कैसंनिहोयसावयव ॥ इयेंउपपत्तीस्तव ॥ निरवयवनल्ले ॥ ३३ ॥ विरुद्धधर्मीनिरूपिलेतुज
 ॥ हेमायेसीनाहीऐसेंबुझ ॥ माझीमायपरीवांझ ॥ हेअसंबद्धपै ॥ ३४ ॥ जेंहोयसावय
 व ॥ तेंहोयनिरवयव ॥ निरवयवतेंसावयव ॥ कैसंनिहोय ॥ ३५ ॥ मायाउभयां विलक्षण ॥
 हेअसंगतवचन ॥ याविरुद्धधर्मीसीभिन्न ॥ कांहींआर्थीचिना ॥ ३६ ॥ यापरीमिथ्याह्वा
 दशविकल्परचना ॥ मायाकांहींचनिर्वचना ॥ म्हणूनिहेअनिर्वचनीयजाण ॥ सर्वकाळीं
 ॥ ३७ ॥ जेदिसेअनिर्वचनीय ॥ तेओळखवावीमिथ्यामय ॥ यथातथ्यइये ॥ ऐसंजाण-
 तूं ॥ ३८ ॥ ह्वादशविकल्पींविकल्पितां ॥ मृगजळासींजेवींअनिर्वचनीयता ॥ तैसीमाया
 जाणतलतां ॥ मिथ्याभूतही ॥ ३९ ॥ अनिर्वचनीयदेखिली ॥ यापरीमायानिरसली
 ॥ जेमूलप्रकृतीबोलिली ॥ सर्वेश्वरी ॥ ४० ॥ तेमहामायादेहमहाकारण ॥ सर्वेश्वराचें-
 जाण ॥ तोतिथेसीविलक्षण ॥ केवळचैतन्यजें ॥ ४१ ॥ महाकारणींअसेवर्तत ॥ तेथेंसर्व
 साक्षित्वेंव्यवस्थ ॥ अभिमानीसर्वेश्वरतेथ ॥ ऐसंजाणतूं ॥ ४२ ॥ तोचिअभिमानकैसा
 ॥ पूर्णब्रह्मसीऐसा ॥ सर्वसाक्षित्वाचावसा ॥ जेथबोलिजे ॥ ४३ ॥ हाचितत्पदार्थशबल ॥
 जोपरमात्माकेवळ ॥ ज्यासीचोंदेहांचामळ ॥ मिथ्यारोप ॥ ४४ ॥ स्वप्नदेहासीमिळूनिबं
 ध ॥ प्रबोधींजेवींमिथ्यासिद्ध ॥ तैसाचोंदेहांसीसंबंध ॥ परमात्मयासी ॥ ४५ ॥ ब्रह्मांडहि
 रण्यगर्भमाया ॥ मूलप्रकृतीदेहचतुष्टया ॥ जाणपरमात्माअप्रमेया ॥ परब्रह्मपै ॥ ४६ ॥
 जोशबलतत्पदार्थ ॥ शोधिलियाउरपरमार्थ ॥ तोचिशुद्धहामधितार्थ ॥ तुवांजाणिज

सु. ॥ ४७ ॥ घटाभावीं घटाकाश ॥ तेंचि जें सें महदाकाश ॥ मायानिरासीं स्वप्रकाश ॥ ब्रह्मप
रमात्माची ॥ ४८ ॥ ऐसेंत तत्पदार्थाचें शोधन ॥ विस्तारें केलें कथन ॥ तें पुनरपितु जसां रोण ॥ आ
वांकुनी ॥ ४९ ॥ उत्पत्तिस्थितिसंहार ॥ सर्वसाक्षित्वव्यवहार ॥ याचौं अवस्थेचा ज्ञातार ॥ तो
अवस्थाकैसेनी ॥ ५० ॥ ब्रह्माविष्णुमहेश्वर ॥ आणिचौं थासर्वेश्वर ॥ हे साकार तो निराकार
॥ जाणपरमात्मा ॥ ५१ ॥ एवं मायागुणविस्मर ॥ हाचतुर्विधव्यवहार ॥ परमात्मा तो नि
र्विकार ॥ मायातीत ॥ ५२ ॥ ईश्वरीं स्तृष्ट्यादिकर्तृत्व ॥ तें मायागुणीं आरोपित ॥ परमा
त्मयासीतत्वता ॥ तें न घडे चियें ॥ ५३ ॥ स्तृजी विश्वजरी तो मिथ्य ॥ तरीं सर्जनके विसत्य
॥ होय स्तृष्टीचें यथातथ्य ॥ तें ही मिथ्या झूत ॥ ५४ ॥ प्रतिपाल्य जें विश्वत्व ॥ त्यासीं जरी
मिथ्यात्व ॥ तरीं ईश्वरीं प्रतिपालकत्व ॥ कैवि घडे ॥ ५५ ॥ जैसा वंध्यें चापुत्रु ॥ त्यासीं हो
यजे विंशत्रु ॥ तयासीं वधावयाचा मंत्र ॥ तो तं प्रलटिकाचि कीं ॥ ५६ ॥ तैसा प्रलयीं संहारे
प्रपंच ॥ तो मिथ्या हा निर्वच ॥ तरीं संहारकर्ता हा साच ॥ कैसे निम्हणावा ॥ ५७ ॥ जरी प्रपं
च साच होता ॥ तरीं कैसेनी संहारता ॥ म्हणूनि असत्याची सत्यता ॥ साचन मानावी ॥ ५८
॥ माया ब्रह्मींचा विवर्त ॥ तो मिथ्या ऐसा सिद्धांत ॥ तत्कार्य प्रपंच अनित्य ॥ हें काय बो
लावें ॥ ५९ ॥ नियमापेक्ष निघंतृत्व ॥ दृश्यापेक्ष द्रष्टृत्व ॥ कार्यपेक्ष कर्तृत्व ॥ ऐसी स्थि
तीयें ॥ ६० ॥ नियम्य दृश्य कार्य ॥ जग मिथ्या माया मय ॥ तरीं निघंतृत्वादि ऐश्वर्य ॥ ईश्व
रीं कैसेनी ॥ ६१ ॥ जरी मायेसी मिथ्यात्व ॥ तरीं साच कैसें निसाक्षित्व ॥ म्हणूनि मायी
कईश्वरत्व ॥ नाही परमेश्वरासी ॥ ६२ ॥ रजस्वले मायेचा ॥ बिलाळ न लगे साचा ॥ तेपर

ब्रह्मनिःप्रपंच ॥ जाणशब्दतत्पदार्थ ॥ ६३ ॥ स्वस्वरूपीं विधांत ॥ जो परमात्मानिष्ठांत
 ॥ तो चि शब्द तत्पदार्थ ॥ जाण परमात्मा ॥ ६४ ॥ दुसरे पणा ते व्यालें ॥ ते सरोवरोदक आद
 लें ॥ तेथें प्रतिबिंब झालें ॥ सुरव्य बिंब चि ॥ ६५ ॥ ऐसी माया संहारे ॥ ते ब्रह्मा वेगळें ईश्वर
 त्वचुरे ॥ तरी ब्रह्मी ईश्वर त्वही उतरे ॥ जाण लटिकें चि ॥ ६६ ॥ उंसाचीं चि पाडे सांडुनी ॥
 जै सार सधे इजे गाळुनी ॥ तेवीं मायी कबोली उतरुनी ॥ घेणें परब्रह्म ॥ ६७ ॥ जैथें मना
 सहित ॥ वाचानि वर्तलिया समस्त ॥ परमात्म्या सी तत्त्वता ॥ ते निजस्वरूप पैं ॥ ६८ ॥ एवंच
 त्पदार्थांचें शोधन ॥ विस्तारें केलें कथन ॥ उभय लक्षां शाचें संघटन ॥ आतां सांगि जेल ॥
 ६९ ॥ ॥ इति श्रीमद्विवेकसिंधोसंहारक्रमेण गुरुशिष्यसंवादे महाकारणदेह निरसन पू
 र्वकं तत्पदार्थशोधनं नाम षष्ठं प्रकरणं समाप्तं ॥ ६ ॥ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ तत्पदार्थ-
 त्वं पदार्थ ॥ यादो होंचा जो लक्ष्यार्थ ॥ तथासी ऐक्य हा फलितार्थ ॥ महावाक्याचा ॥ १ ॥
 तत् शब्दें पूर्णचैतन्य ॥ ते चित्त्वं शब्दें पृथक्चैतन्य ॥ जें बोलिजे पृथक्चैतन्य ॥ ते चि पूर्णचै
 तन्य जाणिजे ॥ २ ॥ स्वरूपानि ब्रह्म त्वें तूं होसी ॥ हा अर्थ महावाक्यासी ॥ तरी परमात्म्यासी
 ॥ तुज ऐक्य पैं ॥ ३ ॥ तंव शिष्य बोलें वाक्य ॥ जी ईश्वरें सी मजकें सें ऐक्य ॥ अग्नी सी होणे
 सरव्य ॥ ही वासी जीकें सेनी ॥ ४ ॥ तो व्यापक सी परिच्छिन्न ॥ तो स्वतंत्र सी पराधीन ॥ तो
 स्वामी सी सेवक जन ॥ तरी ऐक्यकें सेनी ॥ ५ ॥ तो सृष्ट्यादिकार्यकर्ता ॥ मज निरंतर शोच
 ता ॥ मी बांधलों तो सोडविता ॥ तरी तदात्माकें सेनी ॥ ६ ॥ तो निघंता सर्वेश्वर ॥ मी निघ
 म्य अनीश्वर ॥ तो नित्य सुक्त मज संसार ॥ अनादिसिद्ध ॥ ७ ॥ तो कर्मफलदाता ॥ मी क-

सफलप्रोक्ता ॥ तरी ईश्वरासीमजरेक्यता ॥ केसेनीजी ॥ ८ ॥ मग बोले कृपासिंधु ॥ श्रीगुरु
रूपूर्णबोधु ॥ हागा उपाधिकल्पितमेदु ॥ त्वंपदार्थासी ॥ ९ ॥ सुवर्णलोहाच्यादर्पणी
॥ एकचिसुरवासीहोतीदोनी ॥ तैसेंसंबंधेमायाअविद्येचेनी ॥ ब्रह्मचिजीवेश्वर ॥ १० ॥
मायोपाधिब्रह्मतोपरमात्मा ॥ अविद्योपाधिब्रह्मतोजीवात्मा ॥ उपाधिविरुद्धधर्मात्मा
॥ जीवेश्वरासी ॥ ११ ॥ तुवांबोलिले ईश्वरगुण ॥ तेमायाआरोपितजाण ॥ परमात्मातो-
निर्गुण ॥ ईश्वरस्वरूप ॥ १२ ॥ अविद्याकल्पितजीवधर्म ॥ तेमिथ्याऐसेंबुद्धधर्म ॥ तत्वता
जीवाचा निजधर्म ॥ तेकेवळब्रह्मपै ॥ १३ ॥ अविद्येचें अनित्यत्व ॥ आणिमायेचें मिथ्यात्व
॥ हे शोधिलीया अनिर्वचनीयत्व ॥ प्रसंगें करूनी ॥ १४ ॥ ईश्वरीं ईश्वरत्वमाधिक ॥ जीवीं
जीवत्वअविद्यक ॥ उभयनिरासीउरे एक ॥ केवळब्रह्म ॥ १५ ॥ त्रिविधलक्षणातें ॥ जोजा-
णतो निरुतें ॥ तोचि निरसी भेदातें ॥ घेरां भेदभिन्न ॥ १६ ॥ प्रथमतें जहल्लक्षणा ॥ दुस-
री अजहल्लक्षणा ॥ जहदजहल्लक्षणा ॥ ते तिसरीपै ॥ १७ ॥ जहल्लक्षणाबोलिजे त्याग ॥
अजहल्लक्षणा अत्याग ॥ जहदजहल्लक्षणा त्यागा त्याग ॥ तेथें बोलिजे ॥ १८ ॥ वाच्यां
शत्यागावाजीवाचा ॥ लक्ष्यां शय्यावातेथीचा ॥ वाच्यां शसांडिजे ईश्वराचा ॥ घेणें शब्दांश
॥ १९ ॥ शब्दांशसांडिजे ॥ शब्दांशसांडिजे ॥ जहदजहल्लक्षणाबोलिजे ॥ वेदांतशास्त्री
॥ २० ॥ जैसें फोलकटसांडिजे ॥ शब्दतांदूळघेइजे ॥ तैसाउपाधिनिरसिजे ॥ स्वीकारिजे
शब्दचैतन्य ॥ २१ ॥ म्हणूनि जहदजहल्लक्षणा ॥ हें महावाक्यीप्रमाण ॥ इतरदोनीहील-
क्षणा ॥ तयाचें काजनाहो ॥ २२ ॥ जोदांडिघेबैसला ॥ तोचिघोडाआरूढला ॥ इतके-

न आनुझाला ॥ ऐसें के विंघडे ॥ २३ ॥ दांडिघोडा अन्य ॥ हेउ पाधीचें लक्षण ॥ तो आपण पांन व्हे
भिन्न ॥ कांहीच जीं ॥ २४ ॥ ना तरी काशिचे भेटला ॥ तो चिचे देशीं देखिला ॥ घेतां जातां काय भि
न्न झाला ॥ आपण घातें ॥ २५ ॥ तो देश काळसांडुनी ॥ अन्य देश काळ लजुनी ॥ उभयतां ए
कचि जाणुनी ॥ जैसा भेद निरसे ॥ २६ ॥ तैसी ईश्वरीची निरसा बीमाया ॥ सर्वज्ञत्वादितत्का
र्या ॥ उरे माया तीत अहया ॥ परब्रह्म पें ॥ २७ ॥ जीवाचें निरसा वें अज्ञान ॥ काचे सहित विपरी
तज्ञान ॥ लजुनी तदुपाधिलक्षण ॥ हे धर्म निरसावे ॥ २८ ॥ उरे जें शब्दचैतन्य ॥ तें चि बो लि
जे प्रत्यक्चैतन्य ॥ तें गें सी जाण अनन्य ॥ ईश्वर स्वरूप ॥ २९ ॥ तथा प्रत्यक्चैतन्यासी ॥ ऐ
क्य जेथें पूर्णचैतन्यासी ॥ जाहले भेद आयुले निरसी ॥ एकरूपत्वे ॥ ३० ॥ जीवात्मा परमा
त्मा एक होईल ॥ तेथें दुसरे पण केंसे उरेल ॥ आणि प्रदेशिल्व निमेल ॥ तत्क्षणीची ॥ ३१ ॥ प
रमात्मा तंव नित्यानंद ॥ तेथें नाहीं सरबदुःखें सी संबंध ॥ तरी भिन्नत्वाचा अनुवाद ॥ तेथें के
विंघडे ॥ ३२ ॥ आणि पूर्णचैतन्यासी ॥ ऐक्य प्रत्यक्चैतन्यासी ॥ तें सद्दयत्वे अपरोक्षत्वा
सी ॥ ऐक्य सिद्धचि असे ॥ ३३ ॥ परमात्मा जो वेगळा ॥ तो चि जीवात्मा झाला ॥ तेथें दुसरे
पण उरला ॥ हें के विंघडे ॥ ३४ ॥ जंव परमात्म स्वरूप ने णिजे ॥ तंव दुसरे पण ऐसें कल्पि
जे ॥ जीवात्मानें तें चि होइजे ॥ तेथें परोक्षत्वे केंचें ॥ ३५ ॥ घटाभावीं घटाकाश ॥ मठा
भावीं मठाकाश ॥ दोहोंचा निरासीं महदाकाश ॥ तें अद्वयचि असे ॥ ३६ ॥ तें सें अवि
द्यामायेचे निरासीं ॥ ऐक्य होणे जीवेश्वरासी ॥ म्हणूनि जीवेश्वर भेदासी ॥ देतिळां जुळी
॥ ३७ ॥ एवं कार्य पाधि जीवात्मा ॥ कारणोपाधि परमात्मा ॥ उपाधि निरासीं तदात्मा ॥ स्वतः

सिद्ध ॥ ३८ ॥ अविद्याकार्यमायाकारण ॥ मिथ्यात्वदोहीचें निरसन ॥ तेथें जीवईश्वरासी ऐक्य
जाण ॥ नित्यसिद्धचिअसे ॥ ३९ ॥ तत्पदें ईश्वरब्रह्मासी ॥ त्वंपदें जीवब्रह्मासी ॥ असिपदें
जीवेश्वरब्रह्मासी ॥ ऐक्यअकृत्रिमजें ॥ ४० ॥ एवमहावाक्याचा अर्थ ॥ तुज निरूपिल
तत्त्वंपदार्थ ॥ जेथें भेदेपरमार्थ ॥ नेतें बोदें ॥ ४१ ॥ कवण ऐसें म्हणोल ॥ महावाक्यें ब्रह्म-
भेदेल ॥ तरी हें कैसे निघडेल ॥ अधरमान ॥ ४२ ॥ जेथें वाचानिबर्तलिया ॥ युक्तीरबुंदलिया
॥ हिंपुटीझालिया ॥ चित्तवृत्ती ॥ ४३ ॥ तेवाचें कैसें बोलिजे ॥ मनेनेणुनी जाणिजे ॥ स्वा-
नुभवे अनुभविजे ॥ परमतत्व ॥ ४४ ॥ बोलतां शास्त्रें झालीं वेडीं ॥ वेदांतासी पडे बोंबडी
॥ तेथें महावाक्यें फुडाफुडी ॥ केवि होय ॥ ४५ ॥ ऐसा ऐकतां आक्षेप ॥ तेथें बोलिजे लसा-
क्षेप ॥ तोनमानावा विकल्प ॥ येथीं च्याविषयीं ॥ ४६ ॥ परब्रह्मकीर अकथ्य ॥ तें असेच-
थातथ्य ॥ परीनये अनुभवपंथ ॥ गुरुवाक्यें विण ॥ ४७ ॥ नेतिमुखें अनुवादितां ॥ अना-
त्मानिरसितां ॥ वेदवाक्यासी प्रमाणता ॥ ब्रह्मसाक्षात्कारीं ॥ ४८ ॥ तरी नेतिहा अर्थ कैसा
॥ तुज निरूपिजे लजेंसा ॥ जेणें उकले आपैसा ॥ संसारबंध ॥ ४९ ॥ जें जें मनें जाणिजे ॥ तें
तें परब्रह्म नव्हिजे ॥ मनातें ही प्रकाशिजे ॥ प्रकाश जयाचेनी ॥ ५० ॥ सर्वां तें मिथ्यात्वदे-
खिलें ॥ तेज्ञानजयासी दृश्य झालें ॥ तेथें परब्रह्म प्रकाशिलें ॥ आपण पांची ॥ ५१ ॥ असे-
अंधारी बुडाला ॥ तेणें दीप उजळिला ॥ तरी दीपें तो देखिला ॥ हें न घडे चिकीं ॥ ५२ ॥ येथें
दीपें काय केलें ॥ दृष्टीचें तम फेडिलें ॥ तेथें स्वयें चि देखिलें ॥ आपण यातें ॥ ५३ ॥ तें सेंदी
पेंवीण निरुतें ॥ जाणिजे जेवें आपणातें ॥ तयादीया ही जाणतें ॥ आपण पांची ॥ ५४

तैसैं ज्ञाने वीण स्वरूप ॥ न प्रकाशे आपें आप ॥ ते अज्ञान वृत्ति देखायां ॥ ज्ञानेची करूनी ॥ ५५ ॥
 ॥ म्हणूनी ज्ञान अप्राण ॥ हें बोलणें अधत्मान ॥ तरी न घडे ज्ञाने वीण ॥ अज्ञान निवृत्ती ॥
 ५६ ॥ त्या ज्ञानातें उपजवी ॥ आत्म्यातें चेतवी ॥ अज्ञानातें दवडवी ॥ श्रीगुरुवाक्य ॥ ५७ ॥ तें
 प्रमाण गुरुवाक्य ॥ जें महावाक्य सी ऐक्य ॥ येर अनर्थ वाक्य ॥ पाषांड जाण ॥ ५८ ॥ महावाक्य
 श्रवण काळी ॥ उठली ज्ञानाग्नी चा ज्वाळी ॥ प्रज्वळे अज्ञानाची होळी ॥ संसारां सहित ॥ ५९ ॥
 ॥ प्रपंचातें निरसूनी ॥ परब्रह्मातें पावूनी ॥ कृतार्थ होउनी ॥ मिरवे महावाक्य ॥ ६० ॥ अत्रार्थी
 निदर्शन ॥ ऐकतुज सांगेन ॥ करूनी एकाग्र मन ॥ प्रीति पूर्वक ॥ ६१ ॥ दंडकारणी असतां ॥ श्री
 राममार्ग मेळींचालतां ॥ पंथींचिया वनिता ॥ पुसती सीतेतें ॥ ६२ ॥ तापसा चिया मांदियाळें
 ॥ पैलये ताती मनी मेळें ॥ तुज कारण उभें ठेलें ॥ कल्पतरू सी ॥ ६३ ॥ यां माजी तुझा अतार
 ॥ कवण सांगे निधरि ॥ सफळ होईल संसार ॥ प्राणवल्लभे ॥ ६४ ॥ त्याजयातें दारवविती ॥
 तोन व्हे सीतेचा पति ॥ म्हणूनि असे निरसिती ॥ नयेणें शब्दें ॥ ६५ ॥ यापरी समस्तां ॥ न म्हणो
 सरली सीता ॥ रामातें दारववितां ॥ तन्मय झाली ॥ ६६ ॥ जेथें न म्हणू सरलें ॥ तेथें येरीं ही जाणि
 तलें ॥ सीतेनें सांगूनि सांगितलें ॥ प्राणनाथातें ॥ ६७ ॥ यापरी उपनिषदें ॥ प्रपंचातें नैतिश-
 ब्दें ॥ निरसूनि ब्रह्मानंदें ॥ मुकीं ठेलीं ॥ ६८ ॥ स्वरूपीं विश्व आभासलें ॥ तें न म्हणो सरलें ॥
 जेथें हो लोणें बुटलें ॥ तें जाण परब्रह्म ॥ ६९ ॥ वेदन सांगून सांगती ॥ ते योगेश्वर नेणून जा
 णती ॥ म्हणूनि वेदवाक्यें प्रमाणें होती ॥ ब्रह्म साक्षात्कारी ॥ ७० ॥ जेथें वेदां सी मुकेपण ॥
 तें अकथ्य वस्तूचें कथन ॥ तें परब्रह्म तूं जाण ॥ आपणाची ॥ ७१ ॥ वाक्यें वीण अनेक वि

ध॥ दृष्टी पाहतां अनेक भेद ॥ तें नव्हे स्वरूपावबोध ॥ ऐसें जाणतूं ॥ ७२ ॥ ऐक्य नि एकाचा
 होय वेध ॥ परी प्राप्ती विना नव्हे बोध ॥ न करितां प्रपंच निवेध ॥ स्वरूप प्राप्ति केंची ॥ ७३
 ॥ वेदाचे निसमावेशें ॥ विपरीत दृष्टि नासे ॥ परी अज्ञान न निरसे ॥ स्रष्टु मी परी ॥ ७४ ॥ प्रब
 सहित अज्ञानातें ॥ ब्रह्म ज्ञान विधुलितें ॥ तथा तें उपजवितें ॥ श्रीगुरुवाक्य ॥ ७५ ॥ म्हणूनि
 महावाक्य प्रमाण ॥ ब्रह्म साक्षात्कारी कारण ॥ सकळ प्रपंचाचें निरसन ॥ होय जेणें ॥ ७६ ॥
 तेथे केवळ ब्रह्मचिउरे ॥ असत चि प्रपंच विरे ॥ अखंड वाक्यार्थ सुपरे ॥ योगी जनासी ॥ ७७ ॥ अ
 हं ब्रह्मास्मि ब्रह्माहमस्मि ॥ येथींचा अर्थ ब्रह्मचिमी ॥ ऐसें अन्वय व्यतिरेकें ब्रह्मचिमी ॥
 ऐक्य बोलती श्रुति ह्य ॥ ७८ ॥ ऐसा अखंडार्थ ॥ हाचि समाधिसंज्ञात ॥ ऐसें बोले वेदांत-
 सिद्धांत ॥ बाह्य उपपत्ती ॥ ७९ ॥ संज्ञात समाधिस्त ॥ हरिहर ब्रह्मादि नित्य सुक्त ॥ श्रमाश
 भकर्म ते अलिप्त ॥ ब्रह्मावबोधें ॥ ८० ॥ ज्ञान विग्रही परेश ॥ तथा सिनाहीं गुरूपदेश ॥ जो
 आदिगुरु अविनाश ॥ म्हणूनि नित्य सुक्त तो ॥ ८१ ॥ ईश्वरीचें अंतःकरण ॥ ब्रह्मादिक तिधे
 जण ॥ तेही नित्य सुक्त जाण ॥ स्वयं बोधें ॥ ८२ ॥ ते मायोपाधित त्पदार्थ ॥ म्हणूनि न भुलती
 परमार्थ ॥ तरी ते नित्य सुक्त हा शब्दार्थ ॥ व्यर्थ न म्हणावा ॥ ८३ ॥ पूर्वी जीवमगसूदती ॥ ते-
 जीव न्युक्त बोलि जेती ॥ तथा सी ब्रह्म संविती ॥ श्रीगुरु प्रसादें ॥ ८४ ॥ उत्पन्न ज्ञानी जे सन-
 कादिक ॥ त्यासी गुरु प्रसादें स्मृदिक ॥ जाहली पूर्व जन्मी देव ॥ ज्ञान द्वारें ॥ ८५ ॥ अशेष प्रार
 व्यकर्म ॥ तेणें होय देह धर्म ॥ तदनंतर पुरेसी म ॥ धातायातीची ॥ ८६ ॥ जे देह असतां चि स्मृ
 ले ॥ म्हणूनि जीव न्युक्त बोलिले ॥ परब्रह्म जाहले ॥ सच्चिदानंद ॥ ८७ ॥ स्थूल लिंग कारण ॥

हैंदेहत्रयजीवासीबंधन॥आणिकर्मप्रयत्न॥तेंहीजळेज्ञानाग्नीनें॥८८॥जैसावनीवेंश्वान-
 नर॥पेटल्याकरीतृणकाष्ठसंहार॥तेंसाज्ञानाग्नीनेंसंसार॥जळेब्रह्मवृंदाचा॥८९॥अग्नी-
 नेंतृणकाष्ठजाळिलें॥तेंअंगारदशेंउरलें॥भगतेंहीप्रसभझालें॥अवसरेंकरूनी॥९०॥तेंसें-
 ज्ञानाग्नीनेंजाळिलें॥देहत्रयनिरसलें॥परीमिथ्यारोपउरलें॥दग्धपटच्यायें॥९१॥दग्धव-
 स्त्राचेंउरलेपण॥तेंकरूनयेप्रावरण॥साचासारिरवेपण॥परीतेंनव्हेअनारिसें॥९२॥तें
 सादेहत्रयाचाठसा॥नव्हेचितोअनारिसा॥परमात्मयासीफांसा॥पाडूंनवाके॥९३॥जैसें
 भाजलेंकणवटें॥क्षुधानिवृत्तिघटे॥परीशेंतींवानवटें॥पेरूनये॥९४॥तेंसाउरेंइंद्रियआ-
 कार॥तेणेंघडेइंद्रियव्यापार॥परीतयासीनाहीसंसार॥कदांचियें॥९५॥जरीतूँऐसेंस्व-
 णसी॥अभावझालियाअज्ञानासी॥तरीपातदेहत्रयासी॥व्हावातत्सणीं॥९६॥जैथेंकार-
 णसरे॥तैथेंकार्यकेंचेंउरे॥सूत्रतंतूचीउपसंहारे॥तैथेंपटल्वकेंचें॥९७॥एथेंएकउत्तर॥क-
 रूनिमनएकाग्र॥संदेहसागराचापार॥तेणेंपाविजे॥९८॥धनुर्धरेंकांडेंमोकलिलें॥कां-
 हातांतूनिसूटलें॥तेंकर्मवेगेंजैसेंधाविन्नलें॥गगनमार्गें॥९९॥नातरीकुलालचक्राचाभ-
 वरा॥जैसाभोवेगरगरा॥तैसाकर्मवेगाचाउतारा॥जंवघरींअसे॥१००॥जैथेंकर्मचा-
 वेगसरे॥तैथेंधावआपसयाचीपुरे॥बुझणेंयेणेंचिप्रकारें॥देहस्थिती॥१॥प्रारब्धक-
 र्माचेनियोगें॥देहद्वयधावूँलागे॥तेंसरलेंयाराहेउगें॥होयदेहपात॥२॥जैसाअंगारद-
 शेंचावन्हि॥अंगाराचाग्रासकरूनी॥निर्वाणस्वरूपीविसवुनी॥जैसालीनहोय॥३॥तें
 साब्रह्मज्ञानहुताश॥करीदेहत्रयाचानाश॥गिळूनिस्वसाक्षित्वप्रकाश॥लीनहोयस्व

रूपीं ॥ ४ ॥ ही सा योज्यता मुक्ती ॥ तुज सांगितली निगुती ॥ तेथे नाहीं पुनरावृत्ती ॥ कदाचि
पै ॥ १०५ ॥ इति श्रीमद्विवेकसिंधोसंहारक्रमेण गुरुशिष्यसंवादे जीव परमात्मा तदात्म्ये
क्य विवरणं नाम सप्तमप्रकरणं समाप्तम् ॥ ७ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
सलोकता समीपता ॥ तिसरी स्वरूपता ॥ या तिहीं चामायां ॥ कांबी वाजे काळाची ॥ १ ॥
चौथी सगुण साधुज्यता ॥ तेही जाण माया निर्मिता ॥ तरी या मुक्ती आतां ॥ झणें साच मा
निसी ॥ २ ॥ या मुक्तीच परी बंधन ॥ जें न चुके पुनरागमन ॥ जय विजयासी सांगे पतन ॥ तें
कवण ठाया हूनि झालें ॥ ३ ॥ जें तुलें आकारासी आलें ॥ तें तुलें माया मय म्हणितलें ॥ वि
नाशा तें पावले ॥ महाप्रलयी ॥ ४ ॥ जेथें माया चि संहारे ॥ तेथें लोक केंचा उरें ॥ म्हणू-
नि मुक्ती बोर ॥ झणें साच मा निसी ॥ ५ ॥ म्हणू निगुण साधुज्य ॥ तेचि मुक्ती जाण पूज्य ॥ हें जा
णुनि सांडिलें साम्राज्य ॥ पुरूस वादिकी ॥ ६ ॥ जैसा क्षीराब्धीचा तरंग ॥ न होता आकारासी
भंग ॥ क्षीराब्धीसी नाहीं विभाग ॥ ऐक्य भावनेचा ॥ ७ ॥ तें सामृत्य न होत देहासी ॥ ब्रह्म
साधुज्यता जीवन्मुक्तासी ॥ तरी देह पात झालिया तयासी ॥ काय अन्य म्हणूं येईल ॥ ८ ॥ तें
म्हणसी हाचि मोक्ष ॥ परी बंधचि जाण सापेक्ष ॥ तरी साच मेद पक्ष ॥ कांन मानावा ॥ ९ ॥ येथें
परिहार सांगेन ॥ जें लटिकेंचि बंधन ॥ तेथें मोक्ष तो कवण ॥ साच मा नी ॥ १० ॥ आत्मयासी
जें जें बंधन ॥ तें तें वप्रसिद्ध चि अज्ञान ॥ त्यासी तरी लटिके पण ॥ विस्तारें सांगितलें ॥ ११ ॥ ज
री अज्ञान साच होतें ॥ तरी केंसे नि संहारतें ॥ आणि मोक्ष तेणें मतें ॥ केवि घडे ॥ १२ ॥ जेथें मो
क्ष चि नाहीं ॥ तेणें मतें काज काई ॥ आतां असो काळ त्रयी ॥ अज्ञान मिथ्या ॥ १३ ॥ आणि

केंजींहींबंधनैं ॥ तींज्ञानोत्पत्तिकाळींहोतीलीनैं ॥ तथासीसत्यत्वकवणें ॥ प्रकरेंहोईल ॥
 १४ ॥ गडेंचाचिगांवनाहीं ॥ तेथेंसीमापुससीकाई ॥ म्हणूनिसोक्षचिमिथ्यापाही ॥ आत्म
 यासी ॥ १५ ॥ अविद्याकल्पितबंधन ॥ विद्याकल्पितमोक्षसाधन ॥ होतीमिथ्यात्वेजाण ॥
 मायामयत्वची ॥ १६ ॥ नित्यसुक्तजीवन्मुक्त ॥ हेकडसणीनिज्जांत ॥ जेउपाधिभेदआरोपि
 त ॥ म्हणोनियां ॥ १७ ॥ जेथेंमायेसीमिथ्यात्व ॥ तेथेंसाचकैसेंईश्वरत्व ॥ तरीईश्वरीनित्य
 मुक्तत्व ॥ तेंहीलटिकेंजाण ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षैतन्यजीवत्व ॥ तरीतेंअविद्याकल्पित ॥ तेथेंजीव
 न्मुक्तत्व ॥ तेंहीलटिकेंची ॥ १९ ॥ जीवेश्वरासीसद्व्यता ॥ हेंशबलपक्षींकल्पितां ॥ म्हणूनिसां
 डीभेदवार्ता ॥ तूंसर्वथेंव ॥ २० ॥ ऐसावायांचिकरिसीविरोध ॥ जरीम्हणसीसाचभेद ॥ तरीतूं
 करीपाअनुवाद ॥ पुसिजेलतो ॥ २१ ॥ भेदकायपारमार्थिक ॥ किंवातोओपाधिक ॥ यादो-
 हीमाजीपक्षएक ॥ अंगिकारिणां ॥ २२ ॥ जरीम्हणसीपारमार्थिकभेद ॥ परमार्थतोअद्वय
 नंद ॥ ऐसाश्रुतीचासंवाद ॥ म्हणूनसांडीकुमतहें ॥ २३ ॥ सबाह्यात्मब्रह्म ॥ एकमेवाद्वितीयं
 ब्रह्म ॥ इत्यादिश्रुतिपरमार्थाचेंवर्म ॥ अद्वयबोलती ॥ २४ ॥ नेहेंनानास्तिकिंचन ॥ ऐसेश्रुती
 चेंवचन ॥ भेदातेंकरितसेनिरसन ॥ तरीभेदुसाचकैसा ॥ २५ ॥ वेदवाक्यासीविरुद्ध ॥ तोप
 क्षनव्हेप्रमाणसिद्ध ॥ म्हणूनभेदाचानिषेध ॥ करितीमहानुभाव ॥ २६ ॥ मायाअविद्ये
 चानिरासीं ॥ ब्रह्मचिहोणेंजीवेश्वरासी ॥ तरीकवणेंप्रकरेंत्यासी ॥ भेदउरेल ॥ २७ ॥ म्ह-
 णूनपारमार्थिकभेद ॥ बोलतांथोरअसेप्रमाद ॥ तरीसांडींहामिथ्यावाद ॥ जीविरुद्धश्रु-
 तीसी ॥ २८ ॥ जरीम्हणसीओपाधिकभेद ॥ तरीआमचाचिपक्षहोयसिद्ध ॥ एतद्विषयी

विषाद ॥ आद्योचिना ॥ २९ ॥ मायोपाधिब्रह्मतोशिव ॥ अविद्योपाधिब्रह्मतोजीव ॥ आधि
मायाअविद्येचास्वभाव ॥ तोतंवमिथ्याभूत ॥ ३० ॥ एवंमिथ्यात्वउपाधीसी ॥ उपाधिजनि
तभेदासी ॥ सत्यत्वहोयऐसी ॥ युक्तीनघडे ॥ ३१ ॥ म्हणोनिईश्वरेंसी ॥ भेदमिथ्यासक
ळजीवांसी ॥ आणित्यापरब्रह्मासी ॥ लटिकाचिपें ॥ ३२ ॥ तेंसंचिजीवेश्वरासी ॥ आणि
परब्रह्मंसी ॥ याचिपरीपरस्परेंशी ॥ भेदमिथ्याचिपें ॥ ३३ ॥ एवंपंचविधभेदासी ॥ लि
पीपुसिलीमिथ्यात्वंसी ॥ ब्रह्मतेअद्वयचिपरिचेसी ॥ जाणआपणपेंची ॥ ३४ ॥ याप
रीस्थावरजंगमासी ॥ परस्परेंचेतनअचेतनासी ॥ भेदमायामयजाणसी ॥ सकळ
लटिकाचि ॥ ३५ ॥ आणीकसांगिजेलउपपत्ती ॥ जेणेंभेदासीचिहोयनिवृत्ती ॥ अद्वय-
स्वरूपाचीस्थिती ॥ बुझसीआपसयांची ॥ ३६ ॥ भेदसत्कींअसत् ॥ किंवातोसदसत् ॥ इ
हींतिहींपक्षींविकल्पित ॥ परीलटिकाचितो ॥ ३७ ॥ सत्तरीनिजाकारेंअसतां ॥ किंवावि
नाशापावतां ॥ विनाशाचीउभयावस्था ॥ तोभेदकाय ॥ ३८ ॥ निजाकारेंवर्ततु ॥ जरीभेद
होयसत्तु ॥ तरीदेखअसोनासत्तु ॥ आकारहा ॥ ३९ ॥ विनाशातेंपावत ॥ जरीभेदहोय-
असत् ॥ तरीसाचचिआमुचासिद्धांत ॥ भेदसत्तूनम्हणावा ॥ ४० ॥ विनाशाचीउत्तराव
स्था ॥ तोभेदसत्तुहेंम्हणतां ॥ तरीवध्याकुमराचीस्मरतता ॥ साचकांनमानावी ॥ ४१ ॥ म्ह
णूनिभेदसत्तुहेंवचन ॥ तिहींविकल्पींनव्हेप्रमाण ॥ द्वितीयपक्षींदूषण ॥ तेंआइकपांत
॥ ४२ ॥ असत्भेदबोलिजेता ॥ तरीस्वपक्षीअसेवर्तता ॥ प्रत्यक्षदेखिजतअसतां ॥ हाअ-
सत्तुऐसा ॥ ४३ ॥ बोलतांसदसत्भेद ॥ उपजेजेस्ववाक्यांविरोध ॥ म्हणूनिसांडींहाशब्द

॥ जो मिथ्या द्वैतेसी ॥ ४४ ॥ कवणीयापरीननिर्वचे ॥ तरी भेद मिथ्या हे साचे ॥ जें सें आडंबर-
 स्वप्न भेदाचे ॥ नाथिलेंचि ॥ ४५ ॥ स्वप्न सत्य म्हणूं तरी नसे ॥ असत्य म्हणूं तरी अपासे ॥ सद-
 सत् विरोधी वसे ॥ हे अघट मान ॥ ४६ ॥ स्वप्ना नाही तेचि दिसे ॥ परीनि द्विस्था सी साच भासे
 ॥ तें सें नाशवंत परिभासे ॥ अज्ञान जनासी ॥ ४७ ॥ आतां असो हा विस्तार ॥ जग जीव आ-
 णि ईश्वर ॥ हा अशेष मायी कव्यवहार ॥ तो तंबलटिकाचि कीं ॥ ४८ ॥ म्हणुनि भेद सजाती
 य ॥ याचि परी विजातीय ॥ स्वगत भेद तृतीय ॥ नाही केवळ ब्रह्मी ॥ ४९ ॥ स्वरूपी भेद स-
 जाती ॥ नानात्व तो विजाती ॥ हा द्विविध भेद मिथ्या स्थिती ॥ बोलिलों विस्तारें ॥ ५० ॥
 स्वगत भेद विरहित ॥ परब्रह्म अनावृत ॥ तें तब स्वयें प्रकाशित ॥ असे म्हणुनिची ॥ ५१ ॥
 विजातीय सजातीय स्वगत ॥ येणें त्रिविध भेद विवर्जित ॥ अहंताममता भावरहित ॥ परब्र-
 ह्मचिन्मात्र जें ॥ ५२ ॥ जेथें अनुवाद वुंदला ॥ विवाद समूळ सरला ॥ झगडा तुटला ॥ षडुद-
 र्शनाचा ॥ ५३ ॥ मीतूंड त्यादिक कव्यवहार ॥ येथें नाही साचार ॥ हे उठती मायिक अंकुर ॥ जेणें
 आधारें ॥ ५४ ॥ जें सर्व जीवांचें जीवन ॥ जगज्जनकाचें जन्मस्थान ॥ आनंदाचें निधान ॥ के-
 वळ ब्रह्म जें ॥ ५५ ॥ जेथींचा विवर्त हें विश्व ॥ जें सर्वेश्वराचें सर्वस्व ॥ तें ब्रह्म दीर्घनाह स्व ॥
 निराकार पें ॥ ५६ ॥ जयाते उपपादितां ॥ चतुरानन ही वक्ता ॥ शिणला तत्वता ॥ अगाध
 म्हणूनी ॥ ५७ ॥ जेथें नेणणें निमालें ॥ जाणणें हीरवुंदलें ॥ जें स्वयें प्रकाशिलें ॥ आपण पा-
 ची ॥ ५८ ॥ जें आशेषावेगळें ॥ अशेष जें आगळें ॥ झाले पण नाथिलें ॥ तेथें तें चितू ॥ ५९ ॥
 जंबजं वजाणूं जाइजे ॥ तंव तंव कांहीं चिन्ह जे ॥ जाणणें विसरिजे ॥ तें स्वरूप तू ॥ ६० ॥ जें

वि.सिं.
२०

ज्ञानाज्ञानासीवेगळ ॥ तेंचिपरमज्ञानकेवळ ॥ तेंस्वयंज्योतिनिर्मळ ॥ परब्रह्मतूं ॥ ६१ ॥ जेंस
र्वत्रअसे ॥ परीकांहींचिनदिसे ॥ कांहींनदिसूनप्रकाशे ॥ तेंचितेंपें ॥ ६२ ॥ जेंस्वरवदुःखा-
तीतस्वरव ॥ तेंचितेंकेवळपरब्रह्मदेख ॥ देखणेंहीनिःशेष ॥ जेथेंनिमालें ॥ ६३ ॥ जेंजेंमनें
सांडिजे ॥ तेंतेंसकळहीसांडिजे ॥ सांडलेसांडिलीयाउरिजे ॥ तेंचितेंतूं ॥ ६४ ॥ जेंजेंदृश्य
देखिजे ॥ तेंतेणेंचिअसिजे ॥ असूनिहीनसिजे ॥ कांहींचनेणों ॥ ६५ ॥ दुसरेपणाचें-
लागलेंपिसें ॥ तेंपणासांडणेंआपेसें ॥ सांडणेंसांडिलीयाअसे ॥ तेंज्ञानमिरूप ॥ ६६ ॥
जेंकरणेंनाकरवितें ॥ भोगणेंनाभोगवितें ॥ तेंचितेंजाणतें ॥ तेंआत्मस्वरूपतूं ॥ ६७ ॥ तेंउष्ण
नासीतळ ॥ सूक्ष्मनास्थूळ ॥ तेंप्रयंचावेगळ ॥ निजस्वरूपतूं ॥ ६८ ॥ जेंनिघस्यनानेसक ॥
व्याप्यनाव्यापक ॥ कांहींचिनहोऊनिकांहींएक ॥ तेंस्वरूपतूं ॥ ६९ ॥ जेंहालेनाचाले ॥ चले
नाढले ॥ युक्तीसीनकळे ॥ कवणाचिये ॥ ७० ॥ जेथेंयुक्तीरबुंदली ॥ अहंतागळाली ॥ तेथेंज्ञान
मिप्रकाशली ॥ आपणयांची ॥ ७१ ॥ जेंध्येयनाध्याता ॥ चित्यनाचिंतिता ॥ तरीकासयासारि
खेंआतां ॥ बोलावेंतें ॥ ७२ ॥ जेहेतुदृष्टांतविबर्जित ॥ अनुपम्यस्वरवभरित ॥ हेंताहेंतरहि
त ॥ परमतत्व ॥ ७३ ॥ जेंक्षराचियेवाटे ॥ कांहींचनमेटे ॥ तेंअनुभववाचियेपेठे ॥ मिलेस्वा-
त्सरूप ॥ ७४ ॥ बोलावयाचेंनिकाजें ॥ जंवजंवस्वरूपआठविजे ॥ तंवतेथेंचिबुडिजे ॥ बो-
लावेंकवणें ॥ ७५ ॥ असोहेंस्वरूपवर्णन ॥ ब्रह्मतेंअकथ्यजाण ॥ जाणूनिकांहींचनेण ॥ तें
अनिर्वाच्यतूं ॥ ७६ ॥ सर्वातेंप्रसवलेंदिसे ॥ वेगळेंहीनप्रकाशे ॥ ब्रह्मजेंस्वयेंअसे ॥ तेंचि
तूंपें ॥ ७७ ॥ ॥ इतिश्रीमद्विवेकसिंधौसंहारक्रमेगुरुशिष्यसंवादेमंदरवडनपूर्वकं अहं

उ.प्र.
८

४५

तपतिपादकं नाम अष्टमप्रकरणं समाप्तं ॥८॥ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ आतां सांगि
जेल कौतुक ॥ तेंतुं एकाग्र एक ॥ जें ऐकिलीया सकळ होय एक ॥ केवळ ब्रह्म जें ॥ १ ॥ जंव-
जीवेश्वर उपाधीसी ॥ ऐक्यने णिजे उभयांसी ॥ तंव ऐक्यतत्वं पदार्थीसी ॥ ते मनोरथ मा-
त्र ॥ २ ॥ म्हणूनि समस्त उपाधीसी ॥ ऐक्यकार्यकारणासी ॥ जाणावया परमतत्वासी ॥
स्वयें अद्वैत सिद्ध ॥ ३ ॥ ईश्वर देह ब्रह्मांड ॥ जीवाचे सकल ही पिंड ॥ स्थूल सूतांचे दळ वा-
ड ॥ म्हणूनि ऐक्यतया ॥ ४ ॥ स्थूल सूतें तीं कारण ॥ पिंड ब्रह्मांड तत्कार्य जाण ॥ तरी का-
र्यकारणासी कवण ॥ भेद बोलिजे ॥ ५ ॥ कार्यनाहीं कारणे विण ॥ म्हणूनि तेणे सीतें
अभिन्न ॥ सत वस्त्राचे निदर्शन ॥ जाणावें ऐसें ॥ ६ ॥ ना तरी सुवर्ण आणि मूषण ॥
तें कांहीं च नव्हे अन्य ॥ तें सें ब्रह्मांडें सीभिन्न ॥ नव्हे ती पिंड ॥ ७ ॥ ब्रह्मांडींची अवस्था उ-
त्पत्ती ॥ तेचि पिंडीं जाण जागृती ॥ तयासी ऐक्यत्व स्थिती ॥ हें बोलवें न लगे ॥ ८ ॥ अ-
भिमानी जो विश्व ॥ तोच तुराननाचा अंश ॥ तयासी ऐक्य हा विश्वास ॥ बीजांकुर न्यायें
॥ ९ ॥ हिरण्यगर्भ प्रभूचा लिंग देह ॥ ऐक्यभाव निःसंदेह ॥ सकळ जीव समूह ॥ जाणावें ऐक्य
रूप ॥ १० ॥ जैसे लोहाग्नीचें स्फुरलिंग ॥ लोहपिठितां उठती अनेग ॥ ना तरी गंगेचे तरंग ॥ न-
व्हेती गंगेतीत ॥ ११ ॥ तैसे हिरण्यगर्भाचे अंश ॥ ते प्रसिद्ध जीवकोश ॥ आत्मा पावे गर्भ-
वास ॥ संगें जयाचेनी ॥ १२ ॥ हिरण्यगर्भाचें प्रतिपालन ॥ तयाचा अंश जीवाचें स्वप्न ॥
म्हणूनि जीवेश्वरांचें एकचि जाण ॥ अवस्था ह्य ॥ १३ ॥ लिंग देहाचा अभिमानी तें जस
॥ तोच सकळ ही विष्णूचा अंश ॥ तयासी ऐक्य निःशेष ॥ कार्यकारण न्यायें ॥ १४ ॥ स

हृत्तत्वरूपप्रकृती ॥ तिचा अंशजीवाची अज्ञानशक्ती ॥ तथासी ऐक्यहें निश्चिती ॥ कर-
णेंचिनलगे ॥ १५ ॥ महाप्रलयतो सर्वसंहार ॥ स्रष्टुसी तथाचा अवतार ॥ तथासी ऐक्यहा
निर्धार ॥ बोलणेंचिनलगे ॥ १६ ॥ संहारकर्ती महेश ॥ प्राज्ञतथाचा अंश ॥ हे दोघे अहंकार-
तामस ॥ म्हणूनिते एकरूप ॥ १७ ॥ प्रभूची शक्ती महामाया ॥ तेचि जीवां आत्मज्ञानाची छा-
या ॥ तयेसी भेदें बोलती वायां ॥ ते मूढजन ॥ १८ ॥ ईश्वरीं जी सर्वसाक्षिता ॥ तिचेची प्रतिरू-
पतुरीया अवस्था ॥ तथासी ऐक्यरूपता ॥ तुवां जाणिजस ॥ १९ ॥ एवं जीवेश्वर उपाधींसी
॥ ऐक्य जेथें उभयांसी ॥ तरी तदुपाधि जीवेश्वरासी ॥ भेदकवण करील ॥ २० ॥ तंव बोले शि-
ष्यचक्रवर्ति ॥ ज्या महाराज्याच्या नानाश्रुति ॥ भेदातें सत्यत्वं बोलती ॥ मिथ्याकें शां-
णाच्या ॥ २१ ॥ ह्या संपूर्णा स्रष्टुजा सरवाया ॥ एवमादिक श्रुतिगुरुराया ॥ भेदसत्य बोलती
तरी कायया ॥ अप्रमाण ॥ २२ ॥ तंव अनाथाचा वेळा इत ॥ बोलें श्रीगुरुनाथ ॥ सांगिजे-
ल श्रुतिसंकेत ॥ तो ऐकपांत ॥ २३ ॥ आधि पूर्वपक्ष उद्भविले ॥ मग तो सर्वथे वदविले ॥
स्वतां सिद्धप्रतियादिजे ॥ तदनंतर ॥ २४ ॥ ऐसा वेदशास्त्राचा समाचार ॥ म्हणून श्रुतीक
रितसे भेदाचा उच्चार ॥ करूनि मगतयासी मार ॥ करी सर्वथेव ॥ २५ ॥ ह्या संपूर्णा स्रष्टुजा
॥ हे श्रुति पूर्वपक्षी बुद्ध्या ॥ तरी तेथ विषयीं दुजा ॥ भाव आधीचि ना ॥ २६ ॥ एकमेवाद्विती
यं ब्रह्म ॥ भेदातें ही श्रुतिकरीतसे त्रिम ॥ म्हणून भेदवादिचा च धर्म ॥ सांडी पापरूप ॥
२७ ॥ आतां वचन एक एक ॥ बोलिजे लजें सार्थक ॥ जेणें पुरे कोतुक ॥ ऐक्यवादाचें ॥ २८ ॥ हि
रण्यगर्भलिंगदेहावीण ॥ ब्रह्मांड पिंड नव्हे जाण ॥ पिंडकार्य ब्रह्मांडकारण ॥ म्हणून ऐ-

क्यतया ॥ २९ ॥ स्थितिस्वभावस्थापासाव ॥ तेथींचे सांगेन अवयव ॥ सृष्टि जागृती हे नांव
 ॥ जयांसी बोलिजे ॥ ३० ॥ तूं म्हणसी जे स्वभावस्था ॥ ते तंव जागृतीचा उल्लेख ॥ तरी-
 जागृतीत ल्कार्य व्यवस्था ॥ केविंघडे ॥ ३१ ॥ येथें सांगेन परिहार ॥ स्वप्नरूपाचा निर्धार ॥ म-
 नासी विषयाचा व्यवहार ॥ तें स्वप्न बोलिजे ॥ ३२ ॥ मनीं विषय वासना स्फुरे ॥ मग धांवे हें
 द्वियाचे निहारे ॥ बुद्धीसी बाह्य विषयाचें ज्ञान स्फुरे ॥ ते जागृती जाण ॥ ३३ ॥ म्हणूनि स्व-
 भावस्था कारणा ॥ जागृतीत ल्कार्य जाण ॥ तथासी ऐक्य हें निर्वचन ॥ बोलणें न लगे ॥ ३४
 विष्णु ते जसाचा तनय ॥ ब्रह्मा विष्णु हे अद्वितीय ॥ एवं पिता पुत्र अद्वय ॥ तन्या येणें ऐक्य
 तयां ॥ ३५ ॥ स्वभावस्था अंकुर ॥ तो हिरण्यगर्भाचा विस्तार ॥ तो ही अज्ञान लिंगाचा व्य-
 वहार ॥ वट बीज न्याये ॥ ३६ ॥ म्हणूनि माया अविद्येसी ॥ हिरण्यगर्भा लिंग देहासी ॥ ऐ-
 क्य परस्परेंसी ॥ ते स्वभाव सिद्ध ॥ ३७ ॥ प्रलय सुषुप्तीचा कारणा ॥ स्थिति स्वभावस्थात
 ल्कार्य जाण ॥ ते येणें ऐक्याचें निर्वचन ॥ करणें चि न लगे ॥ ३८ ॥ विष्णु ते जसाची उत्पत्ती ॥
 ते रुद्र प्राज्ञापासाव उपजती ॥ सत्वरजासी तसी स्थिती ॥ म्हणूनि ऐक्य तयां ॥ ३९ ॥ अ-
 ज्ञान अव्याकृतातें ॥ आत्मज्ञान मूलमाया जनि तें ॥ म्हणूनि तयांसी ऐक्य निरुतें ॥ जा-
 णावें पै ॥ ४० ॥ प्रलय सुषुप्ती व्यालिया ॥ सर्वसाक्षि त्व आणितुरिया ॥ कार्यकारण-
 भावें तथा ॥ जाणावें ऐक्य रूप ॥ ४१ ॥ रुद्र प्राज्ञाचें माहेर ॥ प्रत्यगात्मा सर्वेश्वर ॥ त-
 थासी ऐक्य निरंतर ॥ असत चि असे ॥ ४२ ॥ जया कारणाचें कार्य ॥ तें तें पोसी जाण अ-
 द्वय ॥ या सकळातें गुण सास्य ॥ प्रसव लें जाण पै ॥ ४३ ॥ एवं कार्यकारणासी ॥ ऐक्य बो-

लिजेमायामयेसी ॥ तरीतदुपाधिजीवेश्वरांसी ॥ ऐक्यसिद्धीची ॥ ४४ ॥ शबलहीतत्त्वंप
 दार्थासी ॥ ऐक्यजेथेंउभयांसी ॥ तेथेंशुद्धजीवेश्वरचैतन्यासी ॥ ऐक्यनबोलतांलाभे ॥
 ४५ ॥ आतांअसोहाब्रह्मीचाविवर्त ॥ गुणसाम्यादिसमस्त ॥ प्रपंचब्रह्मेशीव्यतिरिक्त ॥
 तोकांहींचनव्हे ॥ ४६ ॥ जेजेपोवीणनाहीं ॥ तेचितेवस्तुपाहीं ॥ यापरीसकळब्रह्मही ॥ प्र
 पंचजात ॥ ४७ ॥ जैसारज्जुवीणसर्प ॥ कांहींचनभासेतोआरोप ॥ म्हणूनिरज्जुचितद्रु
 प ॥ ऐसेंजाणावे ॥ ४८ ॥ नातरीआपुलेनिआंगें ॥ जळचितरंगाकारेंहोलांगें ॥ तैसेंब्रह्म
 आभासूलांगें ॥ प्रपंचाकारें ॥ ४९ ॥ अलंकाराचीकुसरी ॥ सोनेंचिभासेनानापरी ॥ तैसेंपा
 हातांतत्वनिर्धारी ॥ ब्रह्मचिविश्वरूपहें ॥ ५० ॥ सुळाकडुनिपाहतां ॥ वृक्षाचिपानेंरवांदि
 यासमस्ता ॥ ऐक्यऐसेंतत्त्वतां ॥ अनुभवसिधे ॥ ५१ ॥ वृक्षाचेंकडुनिपाहिजे ॥ तंवरवां
 दियांसीभेददेरिवजे ॥ एकचिवृक्षासीविभागिजे ॥ अवयवभेदें ॥ ५२ ॥ तैसेंएकचिब्रह्म
 लिंगातें ॥ विस्तारितीनानामतें ॥ तीकुडीमायासंकलितें ॥ ऐसेंजाणिजे ॥ ५३ ॥ सर्वैरव
 त्विदंब्रह्म ॥ याश्रुतिवादासीआलंबर्म ॥ म्हणुनिभेदवादियाचेंमननाम ॥ तूंझगेंघेसी
 ॥ ५४ ॥ पुरुषएवेदंसर्व ॥ हेंश्रुतिवादियाचेंगर्व ॥ सांडबितीम्हणुनिअपूर्व ॥ अद्वैतम
 तपें ॥ ५५ ॥ ब्रह्मैवसंसरति ॥ ब्रह्मैवविमुच्यतइति ॥ हेंश्रुतिभेदांतअसेग्रासिती ॥ म्ह
 णुनिसांडावेंतें ॥ ५६ ॥ यापरीहेंअद्वैत ॥ जयासीअनुभवलेंनिश्चित ॥ तेंजाणावेंसू-
 तिमंत ॥ परब्रह्मपें ॥ ५७ ॥ प्रपंचउपसंहारे ॥ केवळब्रह्मचिउरे ॥ तेंजाणावेंचतुरें ॥ अद्वै
 तमतपें ॥ ५८ ॥ महाद्वैतअनारिसें ॥ येथेंकेवळब्रह्मचिप्रकाशे ॥ प्रपंचनिरासाचेंपिसें ॥

नलगेतेथें ॥ ५९ ॥ साचेवीणनाहींलटिकें ॥ म्हणूनिओळरवावेंतधातेंसोदकें ॥ ऐसंज्ञान-
 होयनेदकें ॥ तेंमहाअद्वैत ॥ ६० ॥ जेंशाआपुल्याचिलहरी ॥ पाणिघासीनयेसरी ॥ तेंसं
 इंद्रियांचेव्यापारी ॥ नलिपेयोगिराज ॥ ६१ ॥ नातरीआपुलेनितेजें ॥ जेंसाअग्निनपोळिजे
 ॥ तेंसायोगीश्वरनलिपिजे ॥ पुण्यपापातें ॥ ६२ ॥ जेंअग्नीसीवेगलें ॥ तेंचिअग्निसंगेंज
 ले ॥ साअग्निकेवीपोले ॥ निजतेजेंपें ॥ ६३ ॥ तेंसंसर्वब्रह्मजिहींजाणिजे ॥ स्वयंब्रह्मआ-
 पणहोइजे ॥ तिहींकेंसेनिबुडिजे ॥ अवसागरीं ॥ ६४ ॥ जयासीसकळब्रह्मझालें ॥ तथा
 सीवेगलेंकायउरलें ॥ एकांतसेवणेंलागलें ॥ हेंआधीचिना ॥ ६५ ॥ मनजेंथेंजेथेंजाइल
 ॥ तेथेंतेथेंब्रह्मचिस्फुरेल ॥ तरीसमाधिनलगेल ॥ घालणेंतथा ॥ ६६ ॥ ऐकतथाचीप्रची
 ती ॥ जनकाचियाराज्यस्थिती ॥ नानासंभ्रमंसेविती ॥ डंडकेना ॥ ६७ ॥ यद्यपिकेतुलअव-
 सर ॥ जरीस्वरूपीपंडेलविसर ॥ तितुकेनितयासंसार ॥ नाकलंसके ॥ ६८ ॥ कवणएकाची
 अंतुरी ॥ मीसुवासिनीऐसंविसरलीजरी ॥ तितुकेनिबेधव्यदुःखसागरीं ॥ केविंबुडेतें
 ॥ ६९ ॥ तेंसीरजतमाचीआवृत्ती ॥ क्षणएकआवरिसंविती ॥ तितुकेनतयासंस्तृती ॥ का-
 यबोलूंये ॥ ७० ॥ स्वात्मानुसंधानासरिसीं ॥ कर्मजळतीआपैसीं ॥ तथासंस्तृतिकाय
 सी ॥ बोलिजेल ॥ ७१ ॥ स्वमींचींकर्मविचित्रें ॥ अशेषजळतीप्रबोधमात्रें ॥ तथांसीप्रा-
 यश्चित्तआणिकेंशास्त्रें ॥ कवणेंबोलिजे ॥ ७२ ॥ जेंकोमळज्ञानेंआधिलें ॥ तरीनळ-
 सीसंसारासीपांगिलें ॥ पूर्णबोधेंब्रह्मझालें ॥ तेंबोलावेंकाय ॥ ७३ ॥ जासलबुहोइजे
 जेणेंआंगें ॥ बैसिकातेणेंचिबागें ॥ तेंसंभलतेणेंअवस्थासंगें ॥ नबाधिजेयोगिराज

॥७४॥ अग्नीमाजीजेंपडिलें ॥ तृणकाष्ठाग्नीचीआतळे ॥ तैसेंपूर्णबोधेंसिब्रह्मज्ञालें
॥ प्रपंचजात ॥ ७५ ॥ प्रवेशतांआपुल्याअंतःपुरीं ॥ रायातेंकवणनिबारी ॥ जरीरारव
णाइतसहपरिवारी ॥ असतीकोटिसंख्या ॥ ७६ ॥ तैसीसंप्रज्ञातसमाधी ॥ प्रवेशतां
कवणनिबधी ॥ पूर्णबोधाशींनिजबोधी ॥ तैस्वतंत्रकीं ॥ ७७ ॥ असतांदंद्रियव्यापा
र ॥ परीतोब्रह्मरूपेव्यवहार ॥ पूर्णबोधासीसंसार ॥ परमार्थचि ॥ ७८ ॥ एवंद्विधास
माधीचिया ॥ तैसीचालतानेतीघडिया ॥ तळींउपरजाणवितीतया ॥ उपनिषदे ॥ ७९
॥ तोसर्वेश्वराचाअवतार ॥ जाणपूर्णबोधेंयोगींद्र ॥ कटाक्षमात्रेंसंसारज्वर ॥ फिदेज
याचेनी ॥ ८० ॥ तैणेंसीदर्शनस्पर्शन ॥ ज्यासीघडेसंभाषण ॥ तयाचेंपापविध्वंसन
॥ होयक्षणमात्रें ॥ ८१ ॥ सकलहीतपेंतीर्थें ॥ भवनिरासींनव्हीतीसमर्थें ॥ तेंकरावेंश्री
गुरुनाथें ॥ एकेंपूर्णबोधेंची ॥ ८२ ॥ ऋषभदेवाचियेपरी ॥ निर्विकल्पदशाउठेजरी ॥
तैब्रह्मज्ञानाचाआसकरी ॥ ब्रह्मचिन्मात्रजें ॥ ८३ ॥ कर्मशेषेंदेहीवर्तती ॥ परीतेकर्म
बंधनेणती ॥ देहींविदेहसुक्ती ॥ ऐसेंयातेंमूणिजे ॥ ८४ ॥ विदेहसुक्ताचेंशरीर ॥ चिर
कालनव्हेस्थिर ॥ तयेचरमदशेचायोगीश्वर ॥ विरळाचिपें ॥ ८५ ॥ निर्विकल्पदशेविण
॥ जीवन्मुक्ताचेंकांहींचनव्हेन्यून ॥ तैब्रह्मचिहीतीआपण ॥ तेथेंन्यूनतेंकाय ॥ ८६ ॥ ब्रह्म
वसन्ब्रह्माप्तेति ॥ विमुक्तश्चविमुच्यतइति ॥ हेंश्रुतिद्वयजीवन्मुक्ती ॥ बोलिजेपूर्णबो-
धासी ॥ ८७ ॥ निर्विकल्पदशेविणसुटिका ॥ जरीनहोतीपेंऐका ॥ तरीकांनराहतीशुका
दिकदेखा ॥ तेथविषयीं ॥ ८८ ॥ नसूटतीजेचरमदशेविण ॥ ऐसेंबोलतीविवेकहीन ॥ त

धाधीदवादिधातेकवण ॥ दंडीतसे ॥ ८९ ॥ शक्रोसुक्तोवामदेवोसुक्ते ॥ हेँश्रुतिवाक्यअ
 सेबोलत ॥ शक्रनेणेतरीभागवत ॥ कवणेंनिरूपिलें ॥ ९० ॥ ऋषभदेवप्रतिपाद्य ॥ हेँश्रु
 तीचेनेसंवादे ॥ वामदेवादिकब्रह्मानंदें ॥ निवालेपें ॥ ९१ ॥ वामदेवादियोगीश्वर ॥ न
 ल्हतीअंधसुकेबधिर ॥ निर्विकल्पदशानिरंतर ॥ हेँतंवतयासीनाहीं ॥ ९२ ॥ तरीवेदींजीव
 न्मुक्तबोलती ॥ तेथविषयींनाहींउपपत्ती ॥ म्हणूनिसांडीदेहेज्जाती ॥ संशयरूप ॥ ९३ ॥
 प्रत्यक्षादिकप्रमाणें ॥ तयांसीसंभवतीदूषणें ॥ तरीश्रुतिवाक्यासीकवणें ॥ आरोपिजे
 ल ॥ ९४ ॥ काचआणिकमलादिक ॥ प्रत्यक्षासीदोषदेख ॥ तयातेंहीनविवेक ॥ मानिती
 प्रमाणें ॥ ९५ ॥ पांचवेजेंअनुमान ॥ तयासीप्रत्यक्षअसेदूषण ॥ तयासीस्वतंत्रकवण ॥ नि
 गमीबोलिले ॥ ९६ ॥ अर्थीतीउपमान ॥ तेथेंसाहचर्यादिप्रमाण ॥ म्हणूनिसत्ताप्रमाण
 जाण ॥ वेदेबोलिजे ॥ ९७ ॥ तथापिश्रुत्यनुसारें ॥ अप्रमाणेंहोतीप्रमाणांतरे ॥ म्हणूनिस्व
 तंत्रप्रमाणचतुरें ॥ वेदजाणावा ॥ ९८ ॥ प्रमाणांतराचीअपेक्षा ॥ श्रुतीसीनाहींविवक्षा ॥
 म्हणूनिनिरापेक्षा ॥ तूंचिएक ॥ ९९ ॥ वेदासीमानीअखंड ॥ तेंनमानितीजेपारबंड ॥ तथा
 धादवादिधाचेंतोड ॥ कायनिवांतराहे ॥ १०० ॥ आतांअसोहायुक्तिप्रसंग ॥ जीवन्मुक्त-
 सर्वत्रनिःसंग ॥ सरेकर्मप्रारब्धवेग ॥ तंवचिवर्ते ॥ १ ॥ प्रारब्धसंचितक्रियमाण ॥ हेँत्रि
 विधकर्मजाण ॥ तेंकर्मकैसेकवण ॥ सांगिजेल ॥ २ ॥ जेणेंकर्मआरंभिलें ॥ तेणेंस्थू
 लदेहनिपजलें ॥ तेंदेहारंभकबोलिलें ॥ शक्रभाशक्रभकर्म ॥ ३ ॥ यास्थूलदेहानंतरें ॥
 होतोजियाशरीरें ॥ तयांसीहेतुकर्मविचित्रें ॥ तिथेसंचितेंजाणावी ॥ ४ ॥ जेंजेंकर्म

संचित ॥ फलद्यावया होय उदित ॥ तें जाणावें जाणत ॥ देहारंभक ॥ ५ ॥ स्थूलदेहें कीजत
 असिजे ॥ तें क्रियमाण कर्म बोलिजे ॥ येणें त्रिविधें न बाधिजे ॥ तो योगिराज ॥ ६ ॥ सुख-
 दुःखाचे निसमयोगें ॥ प्रारब्ध कर्म क्षयासी जाय वेगें ॥ जीवन्मुक्त म्हणोउगें ॥ गर्भवासातें
 ॥ ७ ॥ संचित कर्मासी अंत ॥ ज्ञानाग्नीनें होय निश्चांत ॥ जैसा स्वप्नीचा वृत्तांत ॥ जळेप्र
 बोधमात्रें ॥ ८ ॥ कर्म जीं क्रियमाणें ॥ तीं ज्ञानोत्पत्ती होतीलीनें ॥ यातिहीं संबंधी अकर्त
 पण ॥ आधीचि ना ॥ ९ ॥ एवं कर्म पाशा त्रिविधु ॥ ज्ञानाग्नीनें होय दग्धु ॥ म्हणूनि मागु-
 ताभवसिंधु ॥ नाही ब्रह्मविदासी ॥ १० ॥ देही असतां विदेह ॥ तेथें देहांती कवण संदेह
 ॥ म्हणूनि त्रिभुवनीनिःसंदेह ॥ तूं चि एक ॥ ११ ॥ स्वप्नींचिया सिंहाचा वसा ॥ प्रबुद्धासी
 आभासे जैसा ॥ ते बीं योगियाचें शरीर सहसा ॥ असतू चि असेना ॥ १२ ॥ ततो न विचि-
 कित्सती ॥ ऐसें श्रुति असे बोलती ॥ जरी जीवन्मुक्ताची स्थिती ॥ कैसी निरूपावी ॥ १३ ॥
 आतां असोत जीवन्मुक्त ॥ स्वस्वरूपातें अनुभवित ॥ प्रपंचातें असे देखत ॥ ब्रह्मरूपत्वं
 ॥ १४ ॥ ज्याचे वेद बंदी जन ॥ तें तूं ब्रह्म निरंजन ॥ होसी आयणया आपण ॥ विश्वाकारें
 तूं ॥ १५ ॥ जें अत्यंतिक निर्मळ ॥ परब्रह्म केवळ ॥ तें चितूं सकळ ॥ विश्वाकारें ॥ १६ ॥ नात
 री घृताचिया टांका ॥ जें सिया घृताच्या कणिका ॥ तें सें ब्रह्म तूं व्यापका ॥ जगदाकारें ॥
 १७ ॥ जग जीव ईश्वर ॥ तेथें नाहीं हा व्यवहार ॥ तें तूं निर्विकार ॥ परब्रह्म ॥ १८ ॥ ऐसें स्व-
 रूप निरूपितां ॥ शिष्यासी झाली तन्मयता ॥ तूष्णीं भूत झाला वक्ता ॥ गुरुवचनाप्रती
 ॥ १९ ॥ ब्रह्मानंद सागरी ॥ सुराली चित्तलहरी ॥ तेथें चि उपमा कवण करी ॥ तथा समाधि

स्वरवाची ॥२०॥ ऐसागुरुशिष्यसंवाद ॥ म्याकेलाविनोद ॥ म्हणतीराजयोगीसिद्ध ॥ सु
 कुंदराज ॥ १२१ ॥ इति श्रीमद्विवेकसिंधौ संहारक्रमेण गुरुशिष्यसंवादे महाद्वैतप्रतिपादन
 नामनवमप्रकरणं समाप्तं ॥ ९ ॥ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ आतां इधे निरूपणीं ॥ जी
 वशिवरीले हारपूनी ॥ तें उरलें निदानीं ॥ आत्मरूप ॥ १ ॥ तें तंबतुज अनुभविलें ॥ पुस
 णें सांगणें नाहीं उरलें ॥ तथापि प्रांजळ करूनिसांगितलें ॥ पाहिजे तरी ऐक ॥ २ ॥ बोलणें
 तरी घडे ॥ परीमौन सुद्रातोंन मोडे ॥ हें बोलणें तें पणें पाडें ॥ जाणिजेस ॥ ३ ॥ आत्मस्वरूप
 पकिंलक्षण ॥ तूं ऐसें आक्षेपि सीवचन ॥ तरी ब्रह्मींची रवूण ॥ जेस चिदानंद ॥ ४ ॥ ब्र-
 ह्मतरी अद्वय ॥ तें थें हें पदत्रय ॥ कैसें शोभेल हा विस्मय ॥ करणें चिंतलगे ॥ ५ ॥ सत्सह
 णि जेशाश्वत ॥ तें चि ज्ञान म्हणूनि चित्त ॥ तें चि स्वरूपया लागीं म्हणिजेत ॥ आनंद ऐ
 सें ॥ ६ ॥ ऐकें प्रकारांत रें निरूपण ॥ अस्ति भाति प्रियपण ॥ हें पदत्रय मिळून ॥ एकलें ब्र-
 ह्म ॥ ७ ॥ अस्ति म्हणिजे आहे ॥ भाति म्हणिजे प्रकाशरूप होय ॥ आणि आपण प्रिय ॥
 अद्वयलें ॥ ८ ॥ यदस्ति तद्भाति ॥ ऐसी असे वेदश्रुति ॥ जें आहे तें चि प्रकाशरूप म्हण-
 ती ॥ तें चि प्रिय ॥ ९ ॥ आद्यत्रय ब्रह्मरूप ॥ ऐसें शास्त्र बोलें स्वरूप ॥ चालागीं वेगळे प-
 णाचें माप ॥ धरून ये ॥ १० ॥ सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म ॥ उपनिषदवाक्य परम ॥ तें ब्रह्मीचें सां-
 गितलें बर्मी ॥ परी त्रिधान ल्हे ॥ ११ ॥ सच्छब्दे नित्य सन्मात्र ॥ ज्ञानशब्दें प्राप्तिरूप चिन्मा-
 त्र ॥ आनंदशब्दें स्वानंदमात्र ॥ परब्रह्म तें ॥ १२ ॥ जैसा शब्द आणि ते जो मय ॥ उष्मा
 मिळूनि पदत्रय ॥ सूर्य तरी अद्वय ॥ संचला असे ॥ १३ ॥ शब्द आणि प्रकाश मय ॥ सी

तलतामिलुनियदत्रय ॥ तरीचंद्रतंबअह्वय ॥ संचलाअसे ॥ १४ ॥ श्वेततैसीचन
 म्र ॥ नम्रतीचिमधुर ॥ मधुरतीचिसारवर ॥ वेगळीनसे ॥ १५ ॥ शक्रतोचिमृदू ॥ मृदूतो
 चिमकरंदू ॥ परीकपूरतंबअभेदु ॥ एकलाअसे ॥ १६ ॥ आरक्तआणिसघन ॥ किरणफा
 कतीसंपूर्ण ॥ ऐसिधेपरीचेंरत्न ॥ एकलेंचिअसे ॥ १७ ॥ हिरवीआणिसघन ॥ प्रभा
 फांकेहरितवर्ण ॥ परीतेपांचएकलीजाण ॥ अभिन्नलें ॥ १८ ॥ पिंबळाआणिसंगंध
 ॥ अमृताऐसाअसेस्वाद ॥ परीअंबातंबप्रसिद्ध ॥ एकलाची ॥ १९ ॥ काळीआणिकवि
 ण ॥ बरीचकेंसुलक्षण ॥ परीगंडकीतवअन्य ॥ नळेजैसी ॥ २० ॥ नेत्रीसांवळीआणी
 सुगंध ॥ जिळेसीअपूर्वस्वाद ॥ परीतुळसीमंजरीस्वतःसिद्ध ॥ एकलीच ॥ २१ ॥ एबंना
 नाप्रमाणी ॥ नानादृष्टांतसाधनी ॥ सच्चिदानंदनिरूपणी ॥ दुसरेंनाहीं ॥ २२ ॥ ग्रंथांत
 रींनिरूपणऐसें ॥ जेंअसज्जडदुःखअसे ॥ तयाचेंनिनिरासें ॥ सच्चिदानंद ॥ २३ ॥ तरी
 असज्जडदुःखनासे ॥ ब्रह्मआलेंसच्चिदानंददर्श ॥ ऐसेंम्हणतांआलेंहांसें ॥ महानु-
 भावां ॥ २४ ॥ अहोब्रह्मसच्चिदानंदनसतें ॥ तरीअसदादिकासधानेंनिरसतें ॥ म्हणू
 निहेंआइतें ॥ सच्चिदानंद ॥ २५ ॥ सूर्यअंधारतेंनासी ॥ तेंव्हांप्रकाशवघेत्यासी ॥ ऐ-
 सेंनळेप्रकाशराशी ॥ पहिलाचिअसे ॥ २६ ॥ छायेवरूनपुरुषाचेंरूप ॥ कींपुरुषाव-
 रूनछायेचेंहोयमाप ॥ छायेसीलयोद्वबआरोप ॥ पुरुषजैसातेंसा ॥ २७ ॥ ऐसाहापर
 मपुरुष ॥ जेथेछायेमायेचानाहींभास ॥ सच्चिदानंदस्वरूपसोस ॥ तोहीनाहीं ॥ २८ ॥ सुळीं
 असज्जडदुःखनाहीं ॥ तेंसच्चिदानंदम्हणूंकाई ॥ परीनम्हणतांवाईच्यावाई ॥ सच्चि-

दानंद ॥ २९ ॥ चालागींसतुतेंचिचित् ॥ चित्तुतेंचिआनंद ॥ पदत्रयींअभेद ॥ एकलीव
 स्तु ॥ ३० ॥ एकमेवाद्वितीयब्रह्म ॥ नेहनास्ति किंचनहंवर्मे ॥ तुजजाहलेंसुगम ॥ सद्गुरु
 कृपें ॥ ३१ ॥ जेव्हांपरोक्षपूर्णचैतन्य ॥ तेव्हांध्येयारोक्षप्रत्यक्चैतन्य ॥ आतांअपरोक्ष
 पूर्णचैतन्य ॥ प्रत्यक्चैतन्यासांगकोठें ॥ ३२ ॥ जेव्हांप्रत्यक्चैतन्यनाहीं ॥ तेव्हांशिष्य
 त्वकेंचेंकाई ॥ गुरुत्वहीवाडेंचेंवाडें ॥ पारुशालेंकीं ॥ ३३ ॥ ऐकूनिशिष्यशिरोमणी ॥ मा-
 थाठेवीसद्गुरुचरणीं ॥ म्हणेंब्रह्मसरवाचीशिराणी ॥ पुरविलीस्वामी ॥ ३४ ॥ मजमा-
 झियानिरूपणीं ॥ सरवकेलेंपीयूषपानीं ॥ ब्रह्मासीब्रह्मत्वज्याचेनी ॥ तोतूंसद्गुरु ॥
 ३५ ॥ मजब्रह्मत्वाचीनाहींचाड ॥ तुझेभजनअत्यंतगोड ॥ भजनेंवीणकोड ॥ काहीं
 नाहीं ॥ ३६ ॥ तेतुझेभजनकैसें ॥ जेथेंशिष्यपणचिनुमसे ॥ ऐसेंअकृत्रिमएकरसें
 ॥ सगमजेंकां ॥ ३७ ॥ सगमतुझियेकृपेंकसूनी ॥ तूंउदासतेंदुर्गमजनीं ॥ ऐसीभक्ती
 मजलागूनी ॥ दिधलीचदेई ॥ ३८ ॥ तुझेभक्तीनेंऐसेंकेलें ॥ तेंमीनविसंबेपाउलें ॥ ऐ-
 सेंमजदिधलें ॥ पाहिजेदेवा ॥ ३९ ॥ तुझेवाईप्रेमभाव ॥ जीवगेलापरीतोनजाव ॥ ऐ-
 साप्रार्थिलागुरुदेव ॥ शिष्यरायें ॥ ४० ॥ तंवतांअनाथाचानाथ ॥ सद्गुरुजोसमर्थ ॥
 म्हणेंसर्वसिद्धांतमथितार्थ ॥ तुजचिपावला ॥ ४१ ॥ हेंवेदाचेंसर्वस्व ॥ येथेंपाषांडिया
 नाहींविश्वास ॥ जेंब्रह्मप्राप्तीवरीभक्तीचासोस ॥ कायम्हणूनी ॥ ४२ ॥ तरीब्रह्मप्राप्तीची
 पदवी ॥ तिहींकानींचिएकावी ॥ परीसद्गुरुभजनेंवीणअनुभवी ॥ नव्हतीचकीं ॥ ४३ ॥
 तेआपुलियाचिमती ॥ नानापरीच्यायुक्तीचाळिती ॥ परीसाधुवचनींचित्तवृत्ती ॥ दे-

तीचिना ॥४४॥ ज्यांसीनाहीसाधुभजन ॥ त्यांसीहेंतत्त्वज्ञान ॥ उपदेशूनचेपयःपान
॥ भुजंगाजसें ॥४५॥ ऐसेंऐकूनिअनुशासन ॥ म्हणशीलसीधरीनमोन ॥ हेंहीनकरा-
वेंआपण ॥ प्राप्तपुरुषें ॥४६॥ शूद्रसालिकगुरुभक्त ॥ शूद्रमतीआणिविरक्त ॥ ऐशि
याशिष्यासीचोक्त ॥ उपदेशकरीं ॥४७॥ तरीउपयोगहोईल ॥ अन्यथावायांजाई-
ल ॥ परीतुझीस्तुतिवाढेल ॥ किंवाढळेलऐसेंनाहीं ॥४८॥ तुझियेसहजस्थितीसा-
जीपाही ॥ पात्रापात्रआलेंचिनाहीं ॥ तथापिउपदेशसमयी ॥ पात्रापात्रविचार ॥४९॥
पूर्वीलजेमहाबुभाव ॥ तैसाआचारतैसाचिभाव ॥ तैसाचितयाअनुभव ॥ प्राप्तहोय
॥५०॥ चालागींमूळगुरुआरंभून ॥ कीजेपूर्वजांचेंकथन ॥ आणिसांगिलेत्यांचेंआ-
चरण ॥ म्हणोमुकुंदराजयोगी ॥५१॥ ॥ इतिश्रीमद्विवेकसिंधोसंहारक्रमेगुरुशि-
ष्यसंवादेसच्चिदानंदपदत्रयविवरणं नाम दशमप्रकरणं समाप्तम् ॥१०॥ ॥ ७७॥
श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ परमात्मासर्वेश्वर ॥ जोसर्वज्ञपरात्पर ॥ तोचि एकआदि
गुरू ॥ सकळजीवांसी ॥१॥ तथाचेनिप्रसादें ॥ सनकादिकयोगिहंदें ॥ तरलेलीलावि-
नोदें ॥ भवसागर ॥२॥ तैथीलअनुग्रहजरीघडे ॥ तरीज्ञानहोचरोकडें ॥ मगसंसारा
चेंसांकडें ॥ तेंकवणासीपैं ॥३॥ ईश्वरअनुग्रहाविण ॥ नाहींपापनिहंतन ॥ म्हणनि
तोचि एकजाण ॥ भवनिरसनासी ॥४॥ जैसादीपापासावदीप ॥ तैथेंनाहींआणिक
आरोप ॥ निजतेजेंअन्यरूप ॥ सुरव्यबिबचितें ॥५॥ वातीचेंदळवाडें ॥ तैणेंदीपअ-
न्यअन्यघडे ॥ परीतेजतें एकचिफुडें ॥ सुरव्यदीपाचें ॥६॥ एकादीपाचाप्रकाश ॥ घ

रोधरीं होय बहुवस ॥ परीउणीवेचासोस ॥ नाहीं सुरव्यदीपीं ॥ ७ ॥ तैसाईश्वरासीसंबंध
 ॥ जयाघडेदेवें सिद्ध ॥ तोजाणावाप्रसिद्ध ॥ ईश्वरावतार ॥ ८ ॥ याचिपरीशिष्यपरंपरा ॥
 तेजाणईश्वरावतार ॥ अज्ञानाचेअंकुर ॥ तेथेंआथीचिना ॥ ९ ॥ ईश्वराचाज्ञानदाहक ॥
 जेथेंप्रगटलानिःशेष ॥ तेथेंजीवित्वाचाकलंक ॥ उरलकैसेनी ॥ १० ॥ ज्ञानविग्रहीई-
 श्वर ॥ तोचिज्ञालायोगेश्वर ॥ तेथेंदेहद्वयाचाव्यवहार ॥ तोतंवसाचनव्हे ॥ ११ ॥ सृजी
 तसृष्ट्यादिकार्य ॥ ईश्वराचेंसकळऐश्वर्य ॥ हेंजाणावेंबहुआश्चर्य ॥ जयाचेंतेणें-
 चिपें ॥ १२ ॥ सृष्ट्यादिकार्यकरणें ॥ तेंयोगेश्वरकानेणे ॥ ऐशाआक्षेपीशाहणे ॥ तेंऐ
 कजस ॥ १३ ॥ योगेश्वराचेंदेहद्वय ॥ तेंतंवअविद्यामय ॥ तरीनिपुजेलसृष्ट्यादिका-
 र्य ॥ कैसेनिपां ॥ १४ ॥ परब्रह्मीअसतांव्यापार ॥ सृष्ट्यादिकार्यकरीयोगेश्वर ॥ हा-
 अशेषमाधिकव्यवहार ॥ नाहींशुद्धचैतन्यी १५ परब्रह्मीचेनिअंगलगें ॥ सृष्ट्यादि
 कार्यमायाकरूंलागे ॥ तेतयेचैनियोगें ॥ आरोपितीईश्वरीं ॥ १६ ॥ आणिअविद्येचेंम
 हिमान ॥ तेंतंवअत्यंतहीन ॥ म्हणूनिसृष्ट्यादिनिर्माण ॥ नघडेयोगेश्वरीं ॥ १७ ॥ आ
 णीकएकविचार ॥ साचनव्हेसृष्ट्यादिव्यापार ॥ तोहीएकसंसार ॥ महास्थूल ॥ १८ ॥
 आतांअसोहायुक्तिविस्तार ॥ सृष्ट्यादिकार्यकरीजगदीश्वर ॥ तोहीकरीतसेयोगेश्व
 र ॥ तेणेंचिन्याये ॥ १९ ॥ एकचिजगदीश्वर ॥ उपाधिवशेंविश्वाकार ॥ तेंईश्वरेंसीकेंचें-
 अंतर ॥ जीवन्मुक्तासी ॥ २० ॥ ईश्वरींचेंईश्वरपण ॥ तेथेंहेंचिपरमकारण ॥ जेंनलभे-
 आपणयाआपण ॥ कवणेकाळी ॥ २१ ॥ स्वरूपातेंविसरतां ॥ तरीईश्वरकवणबोळि

जता ॥ जीवाचियापरीसोसिता ॥ यातायाती ॥ २२ ॥ म्हणोनिज्ञानविग्रही ईश्वर ॥ तो
 चिब्रह्माविदगुरु ॥ तेथेंकरितांअन्यथाविचारू ॥ असेमहादोष ॥ २३ ॥ यस्यदेवंपराभक्ति
 ॥ यथादेवेतथागुरौहेत्युति ॥ ईश्वरगुरूसीऐक्यस्थिती ॥ उपदेशीतसे ॥ २४ ॥ कवणार
 कमहासूर्य ॥ गुरूसीदेखेजीवत्वाचातर्क ॥ तथासीहोयमहानर्क ॥ रौरवादिक ॥ २५ ॥
 जयाचेंनिमवव्यथातुटे ॥ अज्ञानापासूनिसुटे ॥ तोईश्वरहेंनघटे ॥ कायम्हणूनी ॥ २६ ॥
 ॥ गुकारतोअज्ञानअंधःकार ॥ तथासीनिरासकरीरुंकार ॥ करितसेअज्ञानाचासंहार
 ॥ म्हणोनितागुरुम्हणजे ॥ २७ ॥ गुरुतोवस्तुधनवद ॥ लघुत्वेबोलीहलुवद ॥ गुरुतो
 ब्रह्मनिघोट ॥ म्हणूनिगुरुम्हणजे ॥ २८ ॥ आतांअसोहामतिप्रकाश ॥ शिष्यजाणा
 गुरुवंश ॥ तेथेंधराबाविश्वास ॥ ईश्वरबुद्धी ॥ २९ ॥ जंवनेणजेगुरुसंतती ॥ तंबनफिटेअ
 ज्ञानगती ॥ नप्रकटेस्वयंज्योति ॥ ब्रह्मसूर्य ॥ ३० ॥ वेदशास्त्रपुराण ॥ तथासीबोलतीअ
 धःपतन ॥ जयासिनाहींपरिज्ञान ॥ गुरुपरंपरेचें ॥ ३१ ॥ म्हणूनिशिवादिगुरुपर्यंत ॥ जा
 णावेंतेअवधूत ॥ जेअमूर्तमूर्तिमंत ॥ परब्रह्म ॥ ३२ ॥ परीसांगिजतीअवधूत ॥ जेनिजा
 नंदभरित ॥ जयाचीमहिमाविरव्यात ॥ लोकत्रयी ॥ ३३ ॥ तरीआदिगुरुथीआदिनाथ
 ॥ तैथूनिथीहरीनाथ ॥ तथाचाशिष्यरघुनाथ ॥ जोगुणसिंधु ॥ ३४ ॥ तथासिद्धांचेंच
 रित्र ॥ सांगिजेलविचित्र ॥ महापातकच्छेदनपवित्र ॥ श्रवणसात्रें ॥ ३५ ॥ जीवाचेंअं
 तःकरण ॥ झालेंकळिमलिन ॥ म्हणूननप्रगटेआत्मज्ञान ॥ स्वस्वरूपाचें ॥ ३६ ॥ तैव
 लींकुपाळुवाचाराणा ॥ जीवांचीकरावयासोडवणा ॥ अवतरलाआपण ॥ श्रीवैकुंठ

नाथ ॥ ३७ ॥ बाणगंगेच्यातीरीं ॥ मनोहरअंबानगरी ॥ तेथें प्रगटले श्रीहरी ॥ जगदीश्व
 र ॥ ३८ ॥ माध्यंदिनीशारवे ॥ अवतारकेलापरमपुरुषें ॥ चांपेगोरटेंनीवेशें ॥ अतिम
 नोहर ॥ ३९ ॥ श्रीवत्सपदलपविलें ॥ दक्षिणजंघेसमाविलें ॥ कलद्युगीं अवतरणके
 लें ॥ म्हणूनियां ॥ ४० ॥ वर्ततांमनुष्यवेशें ॥ तथातेंकोणीचनोळखे ॥ प्रत्यक्षनिधा
 ननदेखे ॥ जैसादेवहीन ॥ ४१ ॥ जयांचेंनामसंकीर्तन ॥ करितां पापनिवृत्तन ॥ तथा
 सीमेखलाबंधन ॥ पिताकरिताझाला ॥ ४२ ॥ वेदशास्त्राचाअभ्यास ॥ जयासी
 करितांनलगेआयास ॥ जोचतुर्विधवाचेचाईश ॥ तेथेंविस्मयकेंचा ॥ ४३ ॥ हरि-
 नामेंसाक्षांत ॥ अवतरलाअनंत ॥ तेथींचीमहिमाविरव्यात ॥ मविष्योत्तरपुराणींबोलिली
 ॥ ४४ ॥ माझीअतिमंदवाणी ॥ मीमहिमाकायवारवाणी ॥ जोवर्णितांवेदशास्त्रपुराणीं
 ॥ अगाधमहिमा ॥ ४५ ॥ जैसाश्रीकृष्णाचाअवतार ॥ तेणेंसंदीपनकेलागुरु ॥ बारा-
 णसीयेशंकूर ॥ तेणेंप्रसन्नकेला ॥ ४६ ॥ बारावर्षेपाश्रुपत ॥ आचरलामहाव्रत ॥ ते-
 णेंपार्वतीसहित ॥ शंभुप्रसन्नकेला ॥ ४७ ॥ नातरीदत्तात्रयमुनेश्वर ॥ जोमहाविष्णू
 चाअवतार ॥ तेणेंप्रसन्नकेलागुरुशंकर ॥ गौतम तीरीं ॥ ४८ ॥ तथाचीपरीअतिगहन
 ॥ हरीनेंआदरिलेंअनुष्ठान ॥ तेणेंतपेंत्रिभुवन ॥ पोळतेंझालें ॥ ४९ ॥ मगआपुलेनि-
 इच्छावशें ॥ अनुष्ठानाचेनिदशांशें ॥ हवनआरंभिलेंपरेशें ॥ हरीनेंमहाकुंडीं ॥ ५० ॥ तेथेंम
 हाधूमप्रगटला ॥ गगनासीउपरमला ॥ तोजैसाजाणूनिघाला ॥ श्रीमहादेवासी ॥ ५१ ॥
 होमधूमेंश्यामळ ॥ झालेंनमसंडळ ॥ तिळाहुतींचापरिमळ ॥ फांकेदाहीदिशे ॥ ५२ ॥

नवहोतासमवेत ॥ हवनकरीहरिनाथ ॥ नवग्रहपरिवारित ॥ पुरंदरजैसा ॥ ५३ ॥ झा-
लीहोमाचीसमाप्ती ॥ मगअ दरिलीपूर्णाहुती ॥ तेथेंप्रगटलास्वयंज्योति ॥ घृतधारे
सरिसा ॥ ५४ ॥ ज्यापूर्णाहुतीचीज्वाळा ॥ गगनचुंबितविशाळा ॥ कनकवर्णसोज्ज-
ळा ॥ मजतेशीगमली ॥ ५५ ॥ नातरीस्मृत्यानेंकनकदंड ॥ गगनछत्रारोविलाप्रचंड ॥
तेथेंप्रगटेचंद्रचूड ॥ म्हणूनियां ॥ ५६ ॥ जैसीगगनाच्यादेउळीं ॥ ज्वाळाशिवलिंग-
प्रगटली ॥ मगस्नपनविधिआरंभिली ॥ हरीनेंघृतधारे ॥ ५७ ॥ असोतिथेज्वाळेआ-
त ॥ शंभूप्रगटलानभोम्हणत ॥ जोभक्तांचावेळाइत ॥ कृपासिंधु ॥ ५८ ॥ तीन्हीदे-
वगुणसूती ॥ त्यादेवांचियाशक्ति ॥ तोदेखिलास्वयंज्योति ॥ श्रीआदिनाथ ॥ ५९ ॥ मगह-
रीसीगाढआलिंगन ॥ दिधलेंजगदीश्वरेंआपण ॥ क्षणएकदोघेझालेलीन ॥ आनंद
सागरी ॥ ६० ॥ स्मरवासीमहास्मरवभेटलें ॥ किंवास्वानुभवसीपडपजोडलें ॥ तेंसंआ-
नंदेंफुंजोलागलें ॥ हरिशंकरते ॥ ६१ ॥ जैसाझालियांबिंदुल्लुतापात ॥ जगहोयविक-
लित ॥ तेंसैरुद्रतेजेंसूछित ॥ झालेंत्रुषिजगण ॥ ६२ ॥ तेथेंकायवर्तलें ॥ तेंहोतांनाही
जाणितलें ॥ तरीतेथेंजंबितलें ॥ तेंअवधारिजे ॥ ६३ ॥ मगसदाशिवेंजाणितलें ॥ तंब
हरीनेंविनविलें ॥ जीप्रेमदेईआपुलें ॥ श्रीआदिनाथा ॥ ६४ ॥ जीतुमचियाकूपेचेलबले
शें ॥ फिटलेंजीवाचेंअज्ञानपिसें ॥ कैलेंसाम्राज्यपदआपैसें ॥ गीवसीतपावे ॥ ६५ ॥ ब्र-
ह्मयासीब्रह्मपद ॥ विष्णूसीविष्णुपद ॥ रुद्रासीरुद्रपद ॥ प्रसादेंजयाचेंनी ॥ ६६ ॥ ज-
याचियासत्ता ॥ सकळजीवांसीआस्तिकता ॥ तेंपरमचैतन्यतत्त्वता ॥ तूंचिएक ॥ ६७ ॥

जेयींचिद्याज्ञमिकळा ॥ जीवासीजाणिबेचासोहळा ॥ तेपरमचैनन्यकेवळा ॥ तूंचि-
 एक ॥ ६८ ॥ द्विपदादिकेंदेहनगरें ॥ रचूनिवसविलींतुवांशंकरें ॥ तेथेंअहंतेचेबाडिवारें
 ॥ झालासीजीवरूप ॥ ६९ ॥ स्वस्वरूपीनविलत ॥ असतीतूसकळहेत ॥ जेंसाक्षीराब्धि
 उचंबळत ॥ निजतरंगीं ॥ ७० ॥ तत्वतातूनिर्विकार ॥ परब्रह्मनिराधार ॥ तेंणेतुवांअ-
 धिष्ठिलासाकार ॥ सुंदरमूर्तिहै ॥ ७१ ॥ शांमवीतुझावामांगीं ॥ विश्वमंगलातत्वांगीं
 ॥ अविनाशपणेंतुजमोगी ॥ शिवानंदहें ॥ ७२ ॥ तूंचैतन्यरूपहेचिची ॥ तूससंबेद्यहें
 संविती ॥ तूपरमानंदहेंअनुभूति ॥ स्वयंप्रकाश ॥ ७३ ॥ तुझीघरीतेंबरीतें ॥ दोघेनि
 जानंदभरितें ॥ असूतझालामूर्तिमंतें ॥ भक्तानुग्रहासी ॥ ७४ ॥ जेपडलेसंसारघोर
 बंदी ॥ नेणतीआपुलीशुद्धी ॥ जयजयकरुणानिधी ॥ तुवांतारावेंजी ॥ ७५ ॥ तरी
 ज्ञानद्यावेंस्वानुभव ॥ जेणेंचुकतीभवार्णव ॥ भेलेनिराकारनिरवयव ॥ परब्रह्मजें ॥
 ७६ ॥ ऐसैंहरीनिंबिनविलें ॥ तंवमहादेवेंहास्यकेलें ॥ हेंसिद्धचिकायमागितलें ॥ स-
 र्वज्ञरायातुवा ॥ ७७ ॥ तथापितुझाविनोद ॥ तरीदीजेकेवळनिजबोध ॥ आणीक
 हीवरप्रसाद ॥ मागशीजो ॥ ७८ ॥ तुझियासंप्रदायाचीउडी ॥ पडेलजयाचेहृदय
 कुंडी ॥ तथासीज्ञानाचींसांकडी ॥ कांहीचिनाही ॥ ७९ ॥ तुझावचनींधरितीविश्वा-
 स ॥ तथासीनाहीगर्भवास ॥ तथाचाअभिमानीसीमहेश ॥ म्हणवूनियां ॥ ८० ॥
 माझेज्ञानप्रगटेल ॥ तुझ्यावदनींप्रकाशेल ॥ तेंशिष्यदेहीसंक्रमेल ॥ गुरुकृपाद्वारें
 ॥ ८१ ॥ ऐसैंआदिनाथबोलिले ॥ तंवहरीचेंसुरवपसरिलें ॥ तेथेंतेंजोमयप्रकाशलें

॥ जगदीश्वर ॥ ८२ ॥ सदा शिवाचे निरुपावशें ॥ शांभवते जाचे निसमावेशें ॥ ते वेळीं
चिन्त समरसें ॥ हरीचें परब्रह्म ॥ ८३ ॥ निर्विकल्प समाधी प्रगटली ॥ दृष्टि अर्धोत्पी
लित झाली ॥ अहंता निःशेष निमाली ॥ ब्रह्मानंद सागरी ॥ ८४ ॥ प्राणाचे स्फुरण-
स्फुंदन ॥ मनासरिसें झालें लीन ॥ तेथीं चिथा आनंद ते कवण ॥ निवडील पें ॥ ८५ ॥
जैसें महाप्रलयी जळ ॥ उबलिया भरे ब्रह्मगोल ॥ तेथें बुडाले सकळ ॥ कोण जाणें ॥ ८६
॥ तेथें ब्रह्मानंद चें वितें ॥ आणी कनाही राखतें ॥ ब्रह्मानंद चि आपणानें ॥ अनुभवी-
तसे ॥ ८७ ॥ एकाची जिह्वा असृते विते ॥ तथासी अन्तरसाचा पांगफिते ॥ काही एक हे
उपमा घटे ॥ तथास्वानुभवासी ॥ ८८ ॥ ना तो क्षीरसागर ॥ आपुली चवी जाणें निर्धाक ॥
तरी हे उपमा येईल करू ॥ स्वानुभवासी ॥ ८९ ॥ अथवा निरालंब गगन ॥ जरी जाणें आ-
पुलें पूर्णपण ॥ तरी हे उपमा सामान्य ॥ तथास्वानुभवासी ॥ ९० ॥ आतां असो हे प्रसि
जगण ॥ पडिले हो ते संज्ञाहीन ॥ ते होऊ निलब्ध स्मरण ॥ उबते झाले ॥ ९१ ॥ तेथें ब्रह्म
ग्रह प्रगटला ॥ तेणें हरीसी बळी घेतला ॥ ऐसें म्हणूनि पळता झाला ॥ होता सवूह ॥
९२ ॥ तंव येरी कडे दिवसां बाविसां ॥ हरीसी सलीन दशा ॥ सगसमाधी विसर्जून आपे
सा ॥ उबता झाला ॥ ९३ ॥ जड चर्या आचरत ॥ पिशाच्य वत्खेळत ॥ निजानंद डुल्लुत ॥
हरि योगिराज ॥ ९४ ॥ दाळें दाळें चालणें ॥ विसरत विसरत बोलणें ॥ कांहीं नेणें ॥ निहां
सणें ॥ हरिनाथासी ॥ ९५ ॥ कर्मवासना सरली ॥ विवेकीं डच्छा निमाली ॥ हरीसी पू-
र्ण दृष्टी झाली ॥ म्हणवूनि यां ॥ ९६ ॥ नाहीं वस्त्र परिधान ॥ कोणासी गोष्टी संभाष-

ण ॥ जेथें थोर नाकांहीं साण ॥ तें आधीं चिना ॥ ९७ ॥ त्रिकाळीं निरंजन ॥ हरिकरी अर्च
 न ॥ हें आश्चर्य सकळ जन ॥ देव ते झाले ॥ ९८ ॥ समस्त देवता ॥ घरीं पुरवितो
 वस्तु जाता ॥ उपनिष्ठती चिंतिता ॥ ब्रह्म सिद्धी ॥ ९९ ॥ अचिंत्य अनंत शक्ती ॥ हरीं तें
 ओळंगती ॥ महासिद्धी रवेळती ॥ दृष्टी पुढी ॥ १०० ॥ ज्या तें अवलोकन करी ॥ परम
 पुरुष श्रीहरी ॥ त्याचा नुभवाची प्रसारी ॥ होय आपसचाची ॥ १ ॥ सरेंद्र प्रारती
 सुरव्य ॥ हरी नें बोधिले शिष्य ॥ परीक्ष पा असंख्य ॥ फळ ली रामचंद्री ॥ २ ॥ रुपा द-
 द्या सरसी ॥ समाधि प्रवर्तली रामासी ॥ उन्मेष घेऊनि मानसी ॥ ब्रह्म नंद तो ॥ ३ ॥
 अठरा दिवस पर्यंत ॥ झाली उन्मनी अवस्था ॥ मनाचि द्याष्टि ससस्ता ॥ खुंटलिया
 पै ॥ ४ ॥ मग समाधिवि सर्जिली ॥ तुरीयावस्था प्रवर्तली ॥ जिथेचे नि सकळ सृष्टि झा-
 ली ॥ शिवात्मक हे ॥ ५ ॥ वर्णाश्रमाचा पांग ॥ न करी रामनिःसंग ॥ अखंड फळ लाराज
 योग ॥ म्हणूनि या ॥ ६ ॥ कर्माचरणीं आचरणीं ॥ प्रत्यवाय गेला जळोनी ॥ पापवास
 नाहे मनीं ॥ आधीं चिना ॥ ७ ॥ रामगुणाचा सागर ॥ कीं महिसेचा आगर ॥ ब्रह्म विद्या
 देता उदार ॥ तोचि एक ॥ ८ ॥ एक पुरुष चतुरानन ॥ कीं द्विभुज मधुसूदन ॥ ना तो सम दृष्टि
 महेशान ॥ श्रीरामचंद्र ॥ ९ ॥ गर्वरहित महेंद्र ॥ कीं उर्मिरहित ज्ञान समुद्र ॥ ना तो निष्क
 लंकचंद्र ॥ श्रीरघुनाथ ॥ १० ॥ रघुनाथाच्या गुणीं ॥ समान नाहीं त्रिभुवनीं ॥ म्हणूनि
 तोचि एक योगीजनीं ॥ वंदिजे रामचंद्र ॥ ११ ॥ अनेक शिष्यां प्रतिबो धिलें ॥ ते ब्रह्म
 सरेंबं निवाले ॥ ब्रह्म विद्येचे तारू केले ॥ सकळ जनासी ॥ १२ ॥ मेधांच्या धारा गणवती

॥ पृथ्वीचे परमाणू मोजवती ॥ परीरघुनाथाचे गुणनवर्णवती ॥ शेषादिकां ॥ १३ ॥ सा
 द्यामतीचा विस्तार ॥ तो विवेकसंद्योर ॥ राममहिमेचा पार ॥ केविवर्णवेल ॥ १४ ॥ म्या
 सांगितली गुरुसंतती ॥ ऐकतां होय पायनिवृत्ति ॥ म्हणूनी अष्टापूर्वकचितीं ॥ ऐकावे
 पै ॥ १५ ॥ सूर्यबाह्यतमनिरसी ॥ परीअंतरीनप्रकाशी ॥ तें अज्ञानतम आपैसीं ॥ कि
 ते गुरुप्रसादे ॥ १६ ॥ नलगोवे दशास्त्राचा पांग ॥ अस्यासावानलगे अष्टांग ॥ जरीपावि
 जेराजयोग ॥ श्रीगुरुप्रसादे ॥ १७ ॥ तपतीर्थाची डांगोरे ॥ शुतिस्मृतीची कामारे ॥ त्या
 चें अज्ञानकाबिरेचुरे ॥ एकें ज्ञानेविण ॥ १८ ॥ निर्वाळल्यां भक्त एकचांग ॥ जरीआचरेल
 राजयोग ॥ परीनफिटता अज्ञानपांग ॥ स्फटिकानाहीं ॥ १९ ॥ भक्तचक्रचूडामणि ॥
 उद्धव एकत्रिभुवनीं ॥ तोही अपरोक्षज्ञानदेऊनी ॥ सोडविला श्रीछोणें ॥ १२० ॥ मलतसें-
 तपकीजे ॥ मलताजयजपिजे ॥ परीज्ञानेवीणनस्फटिजे ॥ अज्ञानबहिर्मुखी ॥ १२१ ॥
 म्हणूनि सहसाजन्मावे ॥ ईश्वरातें ओळखावे ॥ तें पोंचि नशब्द द्वारे पावावे ॥ ज्ञान अपरो
 क्षतें ॥ १२२ ॥ भवपाशतोडितें शस्त्र ॥ ज्ञानखड्ग ईश्वराचें विचित्र ॥ परीजीवांचें कैसंक्रम
 सूत्र ॥ जीअनावडजेथें ॥ १२३ ॥ तें स्वानुभवज्ञान ॥ नपाविजे गुरुकृपेवीण ॥ म्हणूनि ते
 थींचें महिमान ॥ अगाधअसे ॥ १२४ ॥ आतां असो हें बोलणें ॥ म्याजीगुरुस्तुतीकेली
 ॥ ती ग्रीती पावली ॥ गुरुपरंपरे ॥ १२५ ॥ मजचातुर्थदशानजोडे ॥ म्हणूनि हें बोलें ॥
 जैसे उंसदिसती वांकुडे ॥ परीअंतरीं साळ ॥ १२६ ॥ शृंगारादिनवरस ॥ हे जेथें दिसती
 विरस ॥ तें परब्रह्म एकरस ॥ जाणावे पै ॥ १२७ ॥ कस्तुरीकीरकाली ॥ परिमळतां सौभरे

आगळी ॥ तेंसी आर्षही बोली ॥ परी ब्रह्म सरवाची ॥ २८ ॥ सद्यज्ञानोत्पत्ति ऐशी प्रति-
 ज्ञा ॥ तरी तेथें न करावी अवज्ञा ॥ ग्रंथ श्रवणमात्रें सर्वज्ञा ॥ होइ जेपें ॥ २९ ॥ रसिक मुद्रा
 बोलि जेल ॥ तरी ग्रंथाचा विस्तार पवि जेल ॥ परी परमार्थ न कळेल ॥ मथिता क्षरें विण
 ॥ ३० ॥ ये ग्रंथींचें हेंचि आश्चर्य ॥ जें रोक उंस्वानुभव सोंदर्य ॥ म्हणूनि ऐकती सुनिवर्च ॥
 विवेक सिंधु ॥ ३१ ॥ ज्यासी नाही प्रतीति ॥ नेणती तर्क मुद्रेची स्थिती ॥ तया लागीं म-
 राविया उक्ती ॥ केली ग्रंथ रचना ॥ १३२ ॥ उपारजनेचा श्रम नेणो बाल ॥ तयाचे सुखीं
 मिष्टान्त कवळ ॥ सद्ये जेवीं जननी ह्मणाल ॥ अपत्य विषयी ॥ ३३ ॥ उपनिषदांचें नि-
 र्मित ॥ काढ निकेला हा ग्रंथ ॥ तेंचि करीत शिष्य जात ॥ सिद्ध भोक्ते ॥ ३४ ॥ वेदांत शा-
 स्त्राचा मर्थितार्थ ॥ जो बोले परमार्थ ॥ येणें ओळखि जे ह्मणत ॥ श्रोते जनी ॥ ३५ ॥
 यासंप्रदायाचा अभिमानी ॥ स्वयें आपण श्रुळ पाणी ॥ तरी प्रीति पावोते थवचनीं ॥
 सर्वेश्वरी ॥ १३६ ॥ संपलेया ग्रंथाचें उत्तरार्थ ॥ जें निर्गुणानिरुपम प्रसिद्ध ॥ म्हणती
 राजयोगी सिद्ध ॥ सुकुंदराज ॥ १३७ ॥ ॥ इति श्रीमद्विवेकसिंधौ गुरुशिष्यसंवा-
 दे गुरुप्रशंसा निरूपण नाम एकादश प्रकरणं समाप्तम् ॥ ११ ॥ ॥ श्रीगुरुप्रसन्न ॥
 इति विवेकसिंधु उत्तरार्ध समाप्त ॥ ॥ श्रीमत्सच्चिदानंदगुरुचरणारविंदान्मः ॥
 हें पुस्तक पुणें पेंव शनवार मेहुणपुरा येथें रावजी श्रीधर गोंधळेकर यांनीं आपले ज-
 गद्गतेच्छुछापरवान्यांत छापिलें ॥ ॥ शके १८०६ तारणाब्दे ज्येष्ठ वद्य पंचम्यां समा-
 प्तम् ॥ ॥ तारीख १३ जून सन १८८४ इसवी ॥ ॥ आहृति २री ॥ ॥ ७ ॥

विवेकसिंघुंतील कठिणशब्दांचा कोश.

अ.
 अरुषः- आर्ष.
 अपाडाचा- तुळणानहोण्याजोगा.
 असकळविसकळ- अव्यवस्थित.
 अवस्थात्रय- जागृति, स्वप्न, क्लृप्ति.
 असूर्तः- निराकार.
 अवतरण- प्रकल्पण.
 अनारिसी- वेगळी.
 अवलंबन- स्वीकार, घेणे, स्थायीकरणे.
 अपसिद्धांत- सिद्धांतविरुद्ध मत, भाषण इत्यादि.
 अनिर्वचनीय- ज्याचें निर्वचन होत नाहीं असें. २वर्णन करण्यास अशक्य.
 अपानी- गुदद्वारी.
 अशबे- संपूर्णलेंकरून.
 अधसंक्रमण- मार्गसंक्रमण.
 अधिभूत- भूतांनीं अधिष्ठित अथवा.
 अधिदैवत- देवांनीं अधिष्ठित अथवा.

असिपदी- ब्रह्मपद.
 अरिसे- आरसे.
 अधिष्ठान- आधार.
 असेरवा- अशेष, संपूर्ण.
 अवगाहन- स्नान.
 अतौते- त्यामध्ये.
 अनाहत- शरीरस्थ एक गुप्तचक्र.
 अवभासक- प्रकाशक.
 अध्यास- स्वप्ना पदार्थाचा खोल्याव-
 अपरोक्ष- प्रत्यक्ष. ८२ आशेष.
 अप्रमेय- निर्विषय.
 अवच्छिन्न- अवच्छेदयुक्त.
 अव्याहत- ब्रह्मांडींचें कारणशरीर.
 अल्पावती- लघुत्वासयेती.
 अजहल्लक्षणा- अत्यागलक्षणा.
 अघटमान- अघटित.
 अत्रार्थी- या अर्थाविषयी.
 अनाहत- आहत झालेलें नव्हे असें.

स.

आ.
 आपाडे- अनुल.
 आक्षेप- संशय.
 आपैसे- आर्य आप.
 आधिली- शुक्त झाली.
 आधीचिना- असेचिना.
 आपजे- उपजे, निपजे.
 आदरे- आदळे.
 आलंबे- अवलंबनां.
 आगियाली- शरीरस्थ अग्निचक्र.
 आवर्त- मौंवर.
 आतळे- स्पर्श.
 आनु- भिन्न, अन्य.
 इ.
 इडे- डावी नाकपुडी.
 ई.
 उ.
 उपलवण- गोडी.